

Dziennik Urzędowy L 194

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

25 lipca 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 665/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 666/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009 ...	3
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 667/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Nocciola Romana (ChNP))	5
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 668/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1394/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie oceny i certyfikacji danych dotyczących jakości oraz danych nieklinicznych odnoszących się do produktów leczniczych terapii zaawansowanej opracowanych przez mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa ⁽¹⁾	7
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 669/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności niepochodzących od zwierząt i zmieniające decyzję 2006/504/WE ⁽¹⁾	11

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG*(Ciąg dalszy na następnej stronie)*
PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 670/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w zakresie interwencji publicznej w ramach procedury przetargowej na skup pszenicy durum lub ryżu niełuskanego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 428/2008 oraz (WE) nr 687/2008	22
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 671/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. otwierające procedurę przyznawania pozwoleń na wywóz sera do Stanów Zjednoczonych Ameryki w 2010 r. w ramach niektórych kontyngentów GATT	47
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 672/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 327/98 dla podokresu lipiec 2009 r.	53

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2009/560/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 22 lipca 2009 r. zatwierdzająca określone zmienione programy zwalczania i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych na rok 2009 i zmieniająca decyzję 2008/897/WE w odniesieniu do wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na programy zatwierdzone tą decyzją, realizowane przez niektóre państwa członkowskie (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5475).....	56
---	----

2009/561/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 22 lipca 2009 r. zmieniająca decyzję 2006/679/WE w odniesieniu do wdrażania technicznej specyfikacji dla interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu sterowania ruchem kolejowym transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5607) ⁽¹⁾	60
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 665/2009

z dnia 24 lipca 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 25 lipca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	23,3
	ZZ	23,3
0707 00 05	TR	98,9
	ZZ	98,9
0709 90 70	TR	97,5
	ZZ	97,5
0805 50 10	AR	49,5
	UY	48,0
	ZA	61,6
	ZZ	53,0
0806 10 10	EG	151,8
	MA	152,8
	TR	115,0
	US	141,6
	ZA	127,3
	ZZ	137,7
0808 10 80	AR	84,8
	BR	69,0
	CL	89,1
	CN	103,8
	NZ	85,6
	US	91,3
	ZA	86,4
	ZZ	87,1
0808 20 50	AR	95,7
	CL	81,2
	ZA	104,2
	ZZ	93,7
0809 10 00	TR	159,1
	ZZ	159,1
0809 20 95	CA	324,1
	TR	287,2
	US	393,4
	ZZ	334,9
0809 30	TR	157,2
	ZZ	157,2
0809 40 05	IL	167,2
	ZZ	167,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 666/2009**z dnia 24 lipca 2009 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 945/2008 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 630/2009 ⁽⁴⁾.

(2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem (WE) nr 945/2008, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 25 lipca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 258 z 26.9.2008, s. 56.⁽⁴⁾ Dz.U. L 187 z 18.7.2009, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywózowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 25 lipca 2009 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	31,34	1,88
1701 11 90 ⁽¹⁾	31,34	5,86
1701 12 10 ⁽¹⁾	31,34	1,75
1701 12 90 ⁽¹⁾	31,34	5,43
1701 91 00 ⁽²⁾	32,59	8,94
1701 99 10 ⁽²⁾	32,59	4,56
1701 99 90 ⁽²⁾	32,59	4,56
1702 90 95 ⁽³⁾	0,33	0,33

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 667/2009**z dnia 22 lipca 2009 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę (Nocciola Romana (ChNP))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Nocciola Romana” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 308 z 3.12.2008, s. 19.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

WŁOCHY

Nocciola Romana (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 668/2009

z dnia 24 lipca 2009 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1394/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie oceny i certyfikacji danych dotyczących jakości oraz danych nieklinicznych odnoszących się do produktów leczniczych terapii zaawansowanej opracowanych przez mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi ⁽³⁾.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1394/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie produktów leczniczych terapii zaawansowanej i zmieniające dyrektywę 2001/83/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 726/2004 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18,

(4) Wnioskujący o certyfikację powinni mieć możliwość dostarczenia wszystkich lub częściowych danych dotyczących jakości i danych nieklinicznych wymaganych załącznikiem I do dyrektywy 2001/83/WE. Jednak w celu zapewnienia wartości dodanej certyfikacji należy określić minimalny zestaw danych wymaganych do certyfikacji.

a także mając na uwadze, co następuje:

(5) Komitet ds. Terapii Zaawansowanych działający w ramach Agencji dysponuje odpowiednim doświadczeniem do sprawdzania danych dotyczących jakości oraz danych nieklinicznych odnoszących się do produktów leczniczych terapii zaawansowanej. Co za tym idzie, Komitet ten powinien być odpowiedzialny za ocenę wniosków o certyfikację.

(1) W ramach rozporządzenia (WE) nr 1394/2007 należy ustanowić przepisy w zakresie oceny i certyfikacji danych dotyczących jakości oraz danych nieklinicznych przedkładanych przez małe i średnie przedsiębiorstwa Europejskiej Agencji Leków (dalej zwanej „Agencją”), tak by zachęcić te przedsiębiorstwa do prowadzenia badań jakościowych i nieklinicznych nad produktami leczniczymi terapii zaawansowanej.

(6) W stosownych przypadkach Komitet ds. Terapii Zaawansowanych powinien mieć możliwość uzależnienia zakończenia oceny od wizyty na miejscu w zakładzie, w którym opracowywany jest produkt leczniczy terapii zaawansowanej.

(2) Dla zachowania spójności i przejrzystości należy stosować definicję mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw przewidzianą w zaleceniu Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącym definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw ⁽²⁾.

(7) Wnioski o certyfikację mogą odnosić się do produktów leczniczych skojarzonej terapii zaawansowanej w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1394/2007. W takim przypadku należy zastosować dodatkowe wymogi w odniesieniu do zgodności wyrobu medycznego lub aktywnego wyrobu medycznego do implantacji w srodzisku skojarzonej terapii z zasadniczymi wymogami określonymi odpowiednio w dyrektywie Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych ⁽⁴⁾ i w dyrektywie Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania ⁽⁵⁾.

(3) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1394/2007 procedura certyfikacji powinna być niezależna od jakiegokolwiek wniosku o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu. Jednakże jej celem powinno być również ułatwienie oceny ewentualnego przyszłego wniosku o badania kliniczne i pozwolenie na dopuszczenie do obrotu w oparciu o te same dane. Z tego powodu ocena wniosku o certyfikację powinna przebiegać zgodnie z tymi samymi wymogami naukowymi i technicznymi, które stosowane są wobec wniosków o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu, określonymi w załączniku I do dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi,

⁽¹⁾ Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 121.

⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 169 z 12.7.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.1990, s. 17.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, w rozumieniu zalecenia 2003/361/WE, które opracowują produkt leczniczy terapii zaawansowanej i których siedziba znajduje się we Wspólnocie.

Artykuł 2

Procedura ewaluacji i certyfikacji

1. Wnioski o ocenę naukową i certyfikację danych dotyczących jakości oraz danych nieklinicznych dotyczących produktu leczniczego terapii zaawansowanej są przedkładane Agencji i zawierają następujące elementy:

- a) wszystkie informacje niezbędne do wykazania, że wnioskodawca objęty jest zakresem niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 1;
- b) wskazanie, czy wniosek odnosi się tylko do danych dotyczących jakości, czy też do danych dotyczących jakości i do danych nieklinicznych;
- c) odniesienie do wszelkich wniosków o certyfikację przedłożonych wcześniej w sprawie tego samego produktu leczniczego terapii zaawansowanej, wskazanie, czy przyznano certyfikat czy nie, oraz objaśnienie wartości dodanej nowego wniosku i różnic pomiędzy nowym wnioskiem a wnioskiem przedłożonym wcześniej;
- d) odpowiednią opłatę przewidzianą w rozporządzeniu Rady (WE) nr 297/95 ⁽¹⁾;
- e) dane, o których mowa w module 3 części I załącznika I do dyrektywy 2001/83/WE, przedkładane do certyfikacji zgodnie z akapitem drugim, biorąc pod uwagę szczególne wymagania określone w części IV tego załącznika i wytyczne naukowe, o których mowa w art. 5;
- f) tam, gdzie wniosek odnosi się zarówno do danych dotyczących jakości, jak i danych nieklinicznych, dane, o których mowa w module 4 części I załącznika I do dyrektywy 2001/83/WE, przedkładane do certyfikacji zgodnie z akapitem trzecim, biorąc pod uwagę szczególne wyma-

kania określone w części IV tego załącznika i wytyczne naukowe, o których mowa w art. 5.

Dla celów wymienionych w lit. e) pierwszego akapitu wniosek zawiera co najmniej następujące dane:

- a) ogólne informacje i informacje związane z wyjściowymi materiałami i surowcami;
- b) proces produkcyjny substancji czynnej(-ych), z wyjątkiem danych dotyczących zatwierdzenia procesu;
- c) charakterystyka substancji czynnej(-ych), ograniczona do danych koniecznych do właściwego opisanie substancji czynnej(-ych);
- d) kontrola substancji czynnej(-ych), z wyjątkiem danych dotyczących zatwierdzenia prób;
- e) opis i skład produktu końcowego.

Dla celów wymienionych w lit. f) pierwszego akapitu wniosek zawiera co najmniej następujące dane:

- a) główne dane farmakokinetyczne uzasadniające powody zaproponowanego zastosowania terapeutycznego;
- b) dane dotyczące biodystrybucji farmakokinetycznej, jeśli mają znaczenie dla potwierdzenia głównych danych farmakodynamicznych;
- c) co najmniej jedno badanie toksyczności.

2. Jeśli wniosek spełnia wymagania określone w ust. 1, Agencja potwierdza otrzymanie ważnego wniosku.

3. Komitet ds. Terapii Zaawansowanych ocenia ważny wniosek w ciągu 90 dni od potwierdzenia jego otrzymania.

Dla celów tej oceny Komitet ds. Terapii Zaawansowanych określa, w szczególności w odniesieniu do późniejszej oceny ewentualnego przyszłego wniosku o badania kliniczne i wniosku o pozwolenie na wprowadzenie do obrotu, czy:

- a) dane dotyczące jakości i metodologia sprawdzania jakości, stosowane przez wnioskodawcę, spełniają wymogi naukowe i techniczne określone w sekcjach 2.3 i 3 części I, w części IV oraz, tam gdzie ma to związek z danymi dotyczącymi jakości, we Wprowadzeniu i zasadach ogólnych załącznika I do dyrektywy 2001/83/WE;

⁽¹⁾ Dz.U. L 35 z 15.2.1995, s. 1.

b) w stosownych przypadkach, dane niekliniczne i metodologia testów nieklinicznych, stosowane przez wnioskodawcę, spełniają wymogi naukowe i techniczne określone w sekcjach 2.4 i 4 części I, w części IV oraz, tam gdzie ma to związek z danymi nieklinicznymi, we Wprowadzeniu i zasadach ogólnych załącznika I do dyrektywy 2001/83/WE.

4. W okresie, o którym mowa w ust. 3, Komitet ds. Terapii Zaawansowanych może zażądać od wnioskodawcy dostarczenia w określonym terminie informacji uzupełniających.

W takim przypadku okres, o którym mowa w ust. 3, zawiesza się do momentu dostarczenia wymaganych informacji uzupełniających.

5. Po zakończeniu oceny przez Komitet ds. Terapii Zaawansowanych Agencja informuje odpowiednio wnioskodawcę i niezwłocznie przekazuje mu następujące dokumenty:

- a) sprawozdanie z oceny zawierające w szczególności uzasadnienie konkluzji, do jakich doszedł Komitet ds. Terapii Zaawansowanych w sprawie wniosku;
- b) jeśli jest to właściwe na podstawie niniejszej oceny, certyfikat potwierdzający przedłożone dane dotyczące jakości oraz, w stosownych przypadkach, dane niekliniczne oraz odpowiednie metodologie testów zastosowane przez wnioskodawcę, spełniające wymogi naukowe i techniczne określone w drugim akapicie ust. 3;
- c) jeśli Komitet ds. Terapii Zaawansowanych uzna to za właściwe, wykaz zagadnień wymagających dalszego rozważenia przez wnioskodawcę w odniesieniu do zgodności przedłożonych danych dotyczących jakości oraz, w stosownych przypadkach, danych nieklinicznych oraz odpowiednich metodologii testów zastosowanych przez wnioskodawcę, z wymogami naukowymi i technicznymi załącznika I do dyrektywy 2001/83/WE.

Artykuł 3

Wizyty na miejscu

Komitet ds. Terapii Zaawansowanych może poinformować wnioskodawcę, że do zakończenia oceny zgodnie z art. 2 niezbędne jest przeprowadzenie wizyt na miejscu w zakładzie, w którym opracowywany jest produkt leczniczy terapii zaawansowanej. Komitet informuje wnioskodawcę o celach wizyty na miejscu. Jeśli wnioskodawca zgadza się na wizytę na miejscu, przeprowadzają ją inspektorzy z państw członkowskich posiadający odpowiednie kwalifikacje.

W takim przypadku termin określony w art. 2 ust. 3 zawiesza się aż do momentu udostępnienia sprawozdania z wizyty Komitetowi ds. Terapii Zaawansowanych i wnioskodawcy.

Artykuł 4

Produkty lecznicze skojarzonej terapii zaawansowanej

1. W sytuacji gdy wniosek o certyfikację dotyczy produktów leczniczych skojarzonej terapii zaawansowanej, stosuje się dodatkowe wymogi określone w ust. 2 i 3.

2. Wniosek o certyfikację danych dotyczących produktu leczniczego skojarzonej terapii zaawansowanej może zawierać dowód zgodności z zasadniczymi wymogami określonymi w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1394/2007.

3. Wniosek o certyfikację danych dotyczących produktu leczniczego skojarzonej terapii zaawansowanej zawiera, jeżeli są one dostępne, wyniki oceny części wyrobu medycznego lub części aktywnego wyrobu medycznego do implantacji, której dokonała jednostka notyfikowana zgodnie z dyrektywą 93/42/EWG lub dyrektywą 90/385/EWG.

Agencja bierze pod uwagę wyniki tej oceny w swojej ocenie danych dotyczących przedmiotowego produktu leczniczego.

Agencja może złożyć wniosek do odnośnej jednostki notyfikowanej o przekazanie informacji dotyczących wyników jej oceny. Jednostka notyfikowana przekazuje informacje w okresie jednego miesiąca. W takim przypadku okres, o którym mowa w art. 2 ust. 3, zawiesza się do momentu dostarczenia wymaganych informacji.

4. Jeżeli wniosek nie zawiera wyników oceny, Agencja może:

a) zwrócić się o opinię co do zgodności części wyrobu z załącznikiem I do dyrektywy 93/42/EWG lub załącznikiem 1 do dyrektywy 90/385/EWG do jednostki notyfikowanej wskazanej w porozumieniu z wnioskodawcą, chyba że Komitet ds. Terapii Zaawansowanych zdecyduje, za radą ekspertów w dziedzinie wyrobów medycznych, że udział jednostki notyfikowanej nie jest wymagany; lub

b) wyłączyć z oceny sprawdzenie zgodności wyrobu medycznego z zasadniczymi wymogami określonymi w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1394/2007.

W przypadku przytoczonym w lit. a) okres, o którym mowa w art. 2 ust. 3, zawieszają się do momentu dostarczenia wymaganej opinii.

W przypadku przytoczonym w lit. b) sprawozdanie z oceny i wszelkie wystawione certyfikaty odnotowują fakt, że ocena nie obejmuje sprawdzenia zgodności wyrobu medycznego z zasadniczymi wymogami. W sprawozdaniu z oceny i wszelkich wystawionych certyfikatach może się również stwierdzać, że w związku z brakiem wyników oceny wystawionej przez jednostkę notyfikowaną nie można ocenić interakcji i kompatybilności pomiędzy komórkami lub tkankami a wyrobem medycznym.

Artykuł 5

Wytyczne naukowe

Zbierając dokumentację do wniosku o certyfikację, wnioskodawcy biorą pod uwagę wytyczne naukowe opublikowane

przez Agencję, odnoszące się do minimum wymaganych danych dotyczących jakości i danych nieklinicznych określonych w drugim i trzecim akapicie art. 2 ust. 1 dla certyfikacji produktów leczniczych terapii zaawansowanej.

Artykuł 6

Sprawozdanie

W dorocznym sprawozdaniu ze swojej działalności Agencja zamieszcza informacje na temat doświadczeń zdobytych w ramach realizacji niniejszego rozporządzenia. Sekcja ta zawiera w szczególności informacje statystyczne dotyczące typu i liczby wniosków składanych na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Günter VERHEUGEN

Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 669/2009

z dnia 24 lipca 2009 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt i zmieniające decyzję 2006/504/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym lub żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 5 i art. 63 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽²⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 ustanowiono zharmonizowane ogólne zasady organizacji urzędowych kontroli na poziomie Wspólnoty, w tym urzędowych kontroli wprowadzenia żywności i pasz pochodzących z krajów trzecich. Ponadto rozporządzenie stanowi, iż należy sporządzić wykaz pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt na podstawie znanych lub powstających zagrożeń, które to pasze i żywność mają być poddane wzmożonym kontrolom urzędowym w miejscu wprowadzenia na terytoria określone w załączniku I do tego rozporządzenia („wykaz”). Wzmożone kontrole powinny umożliwić z jednej strony skuteczniejsze przeciwdziałanie znanym lub powstającym zagrożeniom, a z drugiej strony gromadzenie dokładnych danych pochodzących z monitorowania występowania i częstości występowania negatywnych wyników badań laboratoryjnych.
- (2) Sporządzając wyżej wymieniony wykaz, należy wziąć pod uwagę pewne kryteria, które umożliwią identyfikację znanego lub powstającego zagrożenia związanego ze specyficznym rodzajem żywności lub paszy nie pochodzących od zwierząt.
- (3) Do czasu przyjęcia znormalizowanego zbioru metod i kryteriów dotyczących sporządzania wykazu przy jego tworzeniu i aktualizacji należy uwzględnić dane pochodzące z powiadomień otrzymanych dzięki systemowi wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach

żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (RASFF), ustanowionemu rozporządzeniem (WE) nr 178/2002, dane pochodzące ze sprawozdań Biura ds. Żywności i Weterynarii, sprawozdań otrzymanych od krajów trzecich, wymiany informacji między Komisją, państwami członkowskimi a Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz z ocen naukowych.

- (4) Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 przewiduje, że w celu organizacji wzmożonych kontroli państwa członkowskie wyznaczają określone miejsca wprowadzenia, które są wyposażone w odpowiednie urządzenia służące do kontroli różnych rodzajów pasz i żywności. Zatem właściwe jest określenie w niniejszym rozporządzeniu minimalnych wymogów dotyczących wyznaczonych miejsc wprowadzenia w celu zapewnienia jednolitego stopnia skuteczności kontroli.
- (5) Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 przewiduje, że w celu organizacji wzmożonych kontroli państwa członkowskie zobowiążą podmioty prowadzące przedsiębiorstwa paszowe lub żywnościowe odpowiedzialne za przesyłki do uprzedniego zawiadomienia o ich przybyciu i charakterze. W związku z tym należy stworzyć wzorcowy formularz wspólnotowego dokumentu wejścia (CED) w odniesieniu do przywozu pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt, objętych niniejszym rozporządzeniem, w celu zapewnienia jednolitego podejścia na terenie Wspólnoty. Formularz CED powinien być udostępniany organom celnym przy zgłaszaniu przesyłek do dopuszczenia do swobodnego obrotu.
- (6) Poza tym, aby zapewnić pewną jednolitość kontroli urzędowych na poziomie Wspólnoty odnośnie do zwiększonego poziomu kontroli, właściwe jest postanowienie w niniejszym rozporządzeniu, że takie kontrole urzędowe powinny obejmować kontrole dokumentacji, identyfikacyjne oraz bezpośrednie.
- (7) Należy zapewnić odpowiednie środki finansowe na organizację wzmożonych kontroli urzędowych. Państwa członkowskie powinny zatem pobierać opłaty w celu pokrycia kosztów tych kontroli. Obliczanie takich opłat powinno być zgodne z kryteriami ustanowionymi w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 882/2004.
- (8) Decyzja Komisji 2005/402/WE z dnia 23 maja 2005 r. w sprawie środków nadzwyczajnych dotyczących chili, produktów zawierających chili, kurkumy oraz oleju palmowego⁽³⁾ stanowi, że wszelkim przesyłkom takich produktów musi towarzyszyć sprawozdanie analityczne wykazujące, że produkt nie zawiera żadnej

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 135 z 28.5.2005, s. 34.

z następujących substancji: Sudan I (numer CAS 842-07-9), Sudan II (numer CAS 3118-97-6), Sudan III (numer CAS 85-86-9) lub Sudan IV (numer CAS 85-83-6). Od czasu przyjęcia tych środków częstotliwość powiadomień do RASFF spadła, co świadczy o znaczącej poprawie sytuacji w odniesieniu do obecności barwników Sudan w odnośnych produktach. Dlatego właściwe jest zniesienie określonego w decyzji 2005/402/WE wymogu przedkładania sprawozdania analitycznego w przypadku każdej przesyłki zawierającej produkty przywożone i ustanowienie zamiast tego jednolitych, wzmoczonych kontroli takich przesyłek w miejscu wprowadzenia do Wspólnoty. Należy zatem uchylić decyzję 2005/402/WE.

- (9) Decyzja Komisji 2006/504/WE z dnia 12 lipca 2006 r. w sprawie specjalnych warunków dotyczących niektórych środków spożywczych przywożonych z niektórych krajów trzecich w związku z ryzykiem zanieczyszczenia tych produktów aflatoksynami⁽¹⁾ przewiduje zwiększoną częstotliwość kontroli (50 % wszystkich przesyłek) występowania aflatoksyn w orzeszkach ziemnych pochodzących z Brazylii. Od czasu przyjęcia tych środków zmalała częstotliwość powiadomień do RASFF dotyczących aflatoksyn w orzeszkach ziemnych pochodzących z Brazylii. Dlatego właściwe jest zaprzestanie stosowania środków określonych w decyzji 2006/504/WE w odniesieniu do takich towarów, które zamiast tego powinny podlegać jednolitym, wzmocnionym kontrolom w miejscu wprowadzenia do Wspólnoty. Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/504/WE.
- (10) Stosowanie minimalnych wymogów dotyczących wyznaczonych miejsc wprowadzenia może spowodować praktyczne trudności w państwach członkowskich. Z tego względu niniejsze rozporządzenie powinno ustanowić okres przejściowy, podczas którego wymogi te mogłyby być stopniowo wprowadzane. W związku z tym, podczas okresu przejściowego właściwe organy w krajach członkowskich powinny mieć możliwość przeprowadzania wymaganych kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich w innych miejscach kontroli niż wyznaczone miejsca wprowadzenia. W takich przypadkach takie miejsca kontroli powinny spełniać minimalne wymogi dotyczące wyznaczonych miejsc wprowadzenia określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady dotyczące zwiększonego poziomu kontroli urzędowych prowadzonych zgodnie z art. 15 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 w miejscach wprowadzenia na terytoria określonych w załączniku I do tego rozporządzenia w odniesieniu do przywozu pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt, wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 21.

Artykuł 2

Uaktualnienia załącznika 1

W celu sporządzenia i regularnej aktualizacji wykazu zawartego w załączniku 1 należy brać pod uwagę co najmniej następujące źródła informacji:

- dane pochodzące z powiadomień otrzymanych przez RASFF;
- sprawozdania i informacje pochodzące z działalności Biura ds. Żywności i Weterynarii;
- sprawozdania i informacje otrzymane od krajów trzecich;
- wymianę informacji pomiędzy Komisją, państwami członkowskimi i Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności;
- oceny naukowe, w stosownych przypadkach.

Wykaz zawarty w załączniku I poddaje się regularnemu, co najmniej kwartalnemu, przeglądowi.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „wspólnotowy dokument wejścia (CED)” oznacza dokument, który podmioty prowadzące przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe lub ich przedstawiciele muszą wypełnić zgodnie z art. 6, którego wzór określony został w załączniku II i który jest wypełniany przez właściwy organ potwierdzający przeprowadzenie urzędowych kontroli;
- „wyznaczone miejsce wprowadzenia (DPE)” oznacza określone w art. 17 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 882/2004 miejsce wprowadzenia na terytoria wymienione w załączniku I do tego rozporządzenia. W przypadku przesyłek otrzymywanych drogą morską, które są rozładowywane w celu załadunku na inną jednostkę pływającą w celu dalszego transportu do portu w innym państwie członkowskim, wyznaczonym miejscem wprowadzania jest port docelowy;
- „przesyłka” oznacza pewną ilość jakiegokolwiek paszy lub żywności nie pochodzącej od zwierząt, określonej w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, należącej do tej samej klasy lub opisu, objętą tym samym dokumentem (tymi samymi dokumentami), przewożoną tym samym środkiem transportu i pochodzącą z tego samego kraju trzeciego lub jego części.

Artykuł 4

Minimalne wymogi dotyczące wyznaczonych miejsc wprowadzenia

Nie naruszając przepisów art. 19, wyznaczone miejsca wprowadzenia posiadają co najmniej:

- wystarczającą liczbę odpowiednio wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników mających dokonywać wymaganych kontroli przesyłek;

- b) odpowiednie pomieszczenia i oprzyrządowanie do przeprowadzania koniecznych kontroli przez właściwy organ;
- c) szczegółowe instrukcje dotyczące pobierania i wysyłania próbek do badań do laboratorium wyznaczonego zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 („wyznaczone laboratorium”);
- d) pomieszczenia służące do przechowywania we właściwych warunkach podczas okresu zatrzymania, w uzasadnionych przypadkach, przesyłek (jak również kontenerów zawierających przesyłki) oczekujących na wyniki badań, o których mowa w lit. c), a także wystarczająca liczba pomieszczeń magazynowych, łącznie z chłodniami w przypadkach, gdy ze względu na rodzaj przesyłki wymagana jest kontrolowana temperatura;
- e) sprzęt służący do rozładunku i odpowiedni sprzęt do pobierania próbek do badań;
- f) możliwość dokonania w uzasadnionych przypadkach wyładunku i pobierania próbek do badań w miejscu osłoniętym;
- g) wyznaczone laboratorium, które może przeprowadzać analizy, o których mowa w lit. c), zlokalizowane w miejscu, do którego próbki mogą być przewożone w krótkim czasie.

Artykuł 5

Wykaz wyznaczonych miejsc wprowadzenia

W odniesieniu do każdego produktu wymienionego w załączniku I państwa członkowskie prowadzą aktualny wykaz wyznaczonych miejsc wprowadzenia, który jest powszechnie dostępny w Internecie. Państwa członkowskie przekazują Komisji adresy internetowe wspomnianych wykazów.

W celach informacyjnych Komisja umieszcza na swojej stronie internetowej odnośniki do stron krajowych zawierających te wykazy.

Artykuł 6

Uprzednie zgłaszanie przesyłek

Podmioty prowadzące przedsiębiorstwa paszowe lub żywnościowe lub ich przedstawiciele odpowiednio wcześniej powiadamiają o planowanej dacie i czasie bezpośredniego przybycia przesyłki do wyznaczonego miejsca wprowadzenia, jak również o rodzaju przesyłki.

W tym celu wypełniają oni część I wspólnotowego dokumentu wejścia i przekazują ten dokument właściwemu organowi w wyznaczonym miejscu wprowadzenia przynajmniej na jeden dzień roboczy przed fizycznym przybyciem przesyłki.

Artykuł 7

Język, w którym sporządzane są wspólnotowe dokumenty wejścia

Wspólnotowe dokumenty wejścia są sporządzane w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się wyznaczone miejsce wprowadzenia.

Państwo członkowskie może jednak wyrazić zgodę na sporządzanie wspólnotowych dokumentów wejścia w innym języku urzędowym Wspólnoty.

Artykuł 8

Wzmoczone kontrole urzędowe w wyznaczonym miejscu wprowadzenia

1. Właściwy organ w wyznaczonym miejscu wprowadzenia bez zbędnej zwłoki przeprowadza:

- a) kontrole dokumentacji wszystkich przesyłek w ciągu 2 dni roboczych od ich przybycia do DPE, chyba że zaistnieją wyjątkowe i nieuniknione okoliczności, które uniemożliwią kontrole;
- b) kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie, łącznie z badaniami laboratoryjnymi, z częstotliwością określoną w załączniku I oraz w taki sposób, aby podmioty prowadzące przedsiębiorstwa paszowe lub żywnościowe bądź ich przedstawiciele nie mogli przewidzieć, czy dana przesyłka będzie podlegała takim kontrolom; wyniki kontroli bezpośrednich muszą być dostępne tak szybko, jak jest to technicznie możliwe.

2. Po zakończeniu kontroli przewidzianych w ust. 1 właściwy organ:

- a) wypełnia odpowiednie części drugiej części wspólnotowego dokumentu wejścia; a odpowiedzialny urzędnik właściwego organu opatruje oryginał stemplem tego dokumentu i podpisuje go;
- b) sporządza i zachowuje podpisaną i podstemplowaną kopię wspólnotowego dokumentu wejścia.

Oryginał wspólnotowego dokumentu wejścia towarzyszy przesyłce w czasie dalszego transportu do miejsca przeznaczenia określonego w CED.

Właściwy organ w DPE może zezwolić na dalszy transport przesyłki w oczekiwaniu na wyniki kontroli bezpośrednich. W przypadku wydania zezwolenia właściwy organ w DPE informuje o tym właściwy organ miejsca przeznaczenia i podejmuje odpowiednie środki w celu zagwarantowania, że przesyłka znajduje się pod stałą kontrolą właściwego organu i nie ma możliwości nieuprawnionej manipulacji w oczekiwaniu na wyniki kontroli bezpośrednich.

W przypadku gdy przesyłka jest przewożona przed udostępnieniem wyników kontroli bezpośrednich, do celów transportu wydaje się poświadczoną kopię oryginału CED.

Artykuł 9

Okoliczności specjalne

1. Na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego Komisja może zezwolić właściwym organom niektórych wyznaczonych miejsc wprowadzenia funkcjonujących w specyficznych warunkach geograficznych na prowadzenie kontroli bezpośrednich na terenie podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe, pod warunkiem że zostaną spełnione następujące warunki:

- a) nie stwierdzono negatywnego wpływu na skuteczność kontroli prowadzonej w DPE;
- b) teren przedsiębiorstwa spełnia wymogi wymienione w art. 4, w odpowiednich przypadkach, oraz jest uznany przez dane państwo członkowskie za odpowiedni do tego celu;
- c) odpowiednia organizacja pracy gwarantuje nieprzerwaną kontrolę przesyłki przez właściwe organy zarządzające DPE od momentu jej przybycia do DPE i nie ma możliwości nieuprawnionej manipulacji przesyłką w jakikolwiek sposób podczas trwania wszystkich kontroli.

2. W drodze odstępstwa od art. 8 ust. 1 i w wyjątkowych okolicznościach decyzja o umieszczeniu nowego produktu w załączniku 1 może stanowić, że kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przesyłek tego produktu mogą być, w razie potrzeby, prowadzone przez właściwy organ miejsca przeznaczenia określonego w CED, terenie podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe, jeśli spełniono warunki ustalone w ust. 1 lit. b) i c), pod warunkiem że zostaną spełnione następujące warunki:

- a) wyjątkowo nietrwały charakter produktu lub specyficzny rodzaj opakowania sprawiają, że pobranie próbek w DPE nieuchronnie powodowałoby poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa żywności lub uszkodzenie produktu w stopniu niemożliwym do zaakceptowania;
- b) właściwe organy władzy zarządzające DPE i właściwe organy prowadzące kontrole bezpośrednie wprowadziły odpowiednie procedury współpracy, tak aby:
 - (i) nie było możliwości nieuprawnionej manipulacji przesyłką w jakikolwiek sposób podczas trwania wszystkich kontroli;
 - (ii) wymogi dotyczące przedkładania sprawozdań określone w art. 15 były spełnione.

Artykuł 10

Dopuszczenie do swobodnego obrotu

Dopuszczenie próbek do swobodnego obrotu jest możliwe pod warunkiem, że podmiot prowadzący przedsiębiorstwo paszowe

lub żywnościowe lub jego przedstawiciel przedłoży organom celnym wspólnotowy dokument wejścia lub jego odpowiednik w formie elektronicznej wypełniony przez właściwy organ po przeprowadzeniu wszystkich kontroli wymaganych zgodnie z art. 8 ust. 1 i po udostępnieniu pozytywnych wyników kontroli bezpośrednich, o ile takie kontrole są wymagane.

Artykuł 11

Obowiązki podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa paszowe lub żywnościowe

W przypadku gdy specyficzny charakter przesyłki tego wymaga, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe lub jego przedstawiciel udostępni właściwemu organowi:

- a) wystarczające do rozładunku przesyłki zasoby ludzkie i logistyczne, aby kontrole urzędowe mogły się odbyć;
- b) odpowiedni sprzęt do pobrania próbek do badań w odniesieniu do szczególnych rodzajów transportu lub opakowania specjalnego, o ile takie badania nie mogą być przeprowadzone w sposób reprezentatywny za pomocą standardowego sprzętu do pobierania próbek.

Artykuł 12

Podział przesyłek

Przesyłki nie są dzielone do czasu zakończenia wzmierzonych kontroli urzędowych i wypełnienia przez właściwy organ wspólnotowego dokumentu wejścia zgodnie z art. 8.

W przypadku podziału przesyłki każdej jej części musi towarzyszyć poświadczona kopia wspólnotowego dokumentu wejścia do czasu dopuszczenia przesyłki do swobodnego obrotu.

Artykuł 13

Niewypełnienie wymogów

Jeżeli podczas urzędowych kontroli stwierdzone zostanie niewypełnienie wymogów, to odpowiedzialny urzędnik właściwego organu wypełnia część III wspólnotowego dokumentu wejścia i podejmowane jest działanie na mocy art. 19, 20 i 21 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

Artykuł 14

Oplaty

1. Państwa członkowskie zapewniają pobór opłat należnych w wyniku wzmierzonych kontroli urzędowych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 oraz z kryteriami ustanowionymi w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

2. Podmioty prowadzące przedsiębiorstwa paszowe lub żywnościowe odpowiedzialne za przesyłkę lub ich przedstawiciele uiszczają opłaty, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 15

Przedkładanie sprawozdań Komisji

1. Państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie dotyczące przesyłek w celu stałej oceny pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt, wymienionych w załączniku I.

Takie sprawozdanie przekazywane jest kwartalnie do końca miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału.

2. Sprawozdanie powinno zawierać następujące informacje:

a) dane dotyczące każdej przesyłki, łącznie z:

(i) wielkością (określaną wagowo netto) przesyłki;

(ii) krajem pochodzenia każdej przesyłki;

b) liczbę przesyłek, z których pobrano próbki do badań;

c) wyniki kontroli przewidzianych w art. 8 ust. 1.

3. Komisja zestawia sprawozdania otrzymane zgodnie z ust. 2 i udostępnia je państwu członkowskiemu.

Artykuł 16

Zmiany w decyzji 2006/504/WE

W decyzji 2006/504/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 lit. a) skreśla się ppkt (iii), (iv) i (v);

2) artykuł 5 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lipca 2009 r.

„a) każdej dostawy środków spożywczych z Brazylii”;

3) w art. 7 skreśla się ust. 3.

Artykuł 17

Uchylenie decyzji 2005/402/WE

Decyzja 2005/402/WE traci moc.

Artykuł 18

Stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 25 stycznia 2010 r.

Artykuł 19

Środki przejściowe

1. Przez okres pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jeżeli wyznaczone miejsca wprowadzenia nie są wyposażone w sprzęt do przeprowadzania kontroli bezpośrednich zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b), takie kontrole mogą być przeprowadzane w innym miejscu kontroli, upoważnionym do tego celu przez odpowiedni organ, w tym samym państwie członkowskiemu, przed zgłoszeniem tych towarów do dopuszczenia do swobodnego obrotu, pod warunkiem że takie miejsce kontroli spełnia minimalne wymagania ustanowione w art. 4.

2. Państwa członkowskie udostępniają publicznie, poprzez opublikowanie na swoich stronach internetowych, wykaz miejsc kontroli zatwierdzonych zgodnie z ust. 1.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

A. Pasze i żywność nie pochodzące od zwierząt, podlegające wzmożonym kontrolom urzędowym w wyznaczonych miejscach wprowadzenia

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN	Kraj pochodzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpośrednich i identyfikacyjnych ⁽¹⁾ (%)
Orzeszki ziemne i produkty pochodne (pasze i żywność)	1202 10 90; 1202 20 00; 2008 11;	Argentyna	Aflatoksyny	10
Orzeszki ziemne i produkty pochodne (pasze i żywność)	1202 10 90; 1202 20 00; 2008 11;	Brazylia	Aflatoksyny	50
Pierwiastki śladowe (pasze i żywność) ⁽²⁾ ⁽³⁾	2817 00 00; 2820; 2821; 2825 50 00; 2833 25 00; 2833 29 20; 2833 29 80; 2836 99;	Chiny	Kadm i ołów	50
Orzeszki ziemne i produkty pochodne (pasze i żywność), w szczególności masło orzechowe (żywność)	1202 10; 1202 20 00; 2008 11;	Ghana	Aflatoksyny	50
Przyprawy (żywność): — <i>Capsicum</i> spp. (jego suszone owoce, całe lub mielone, w tym papryka chili, mielone chili, pieprz kajeński i papryka) — <i>Myristica fragrans</i> (gałka muszkatowa) — <i>Zingiber officinale</i> (imbir) — <i>Curcuma longa</i> (kurkuma)	0904 20; 0908 10 00; 0908 20 00; 0910 10 00; 0910 30 00;	Indie	Aflatoksyny	50
Orzeszki ziemne i produkty pochodne (pasze i żywność)	1202 10 90; 1202 20 00; 2008 11	Indie	Aflatoksyny	10
Pestki arbuza kolokwinta (egusi) i produkty pochodne ⁽⁴⁾ (żywność)	ex 1207 99	Nigeria	Aflatoksyny	50
Suszone owoce winorośli (żywność)	0806 20	Uzbekistan	Ochratoksyna A	50
Papryka chili, produkty zawierające chili, kurkuma i olej palmowy (żywność)	0904 20 90; 0910 99 60; 0910 30 00; 1511 10 90	Wszystkie kraje trzecie	Barwniki Sudan	20
Orzeszki ziemne i produkty pochodne (pasze i żywność)	1202 10 90; 1202 20 00; 2008 11	Wietnam	Aflatoksyny	10
Ryż Basmati przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi (żywność)	ex 1006 30	Pakistan	Aflatoksyny	50
Ryż Basmati przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi (żywność)	ex 1006 30	Indie	Aflatoksyny	10
Mango, wspania chińska (<i>Vigna sesquipedalis</i>), przepękla ogórkowata (<i>Momordica charantia</i>), tykwa pospolita (<i>Lagenaria siceraria</i>), papryka, bakłażan (żywność)	ex 0804 50 00; 0708 20 00; 0807 11 00; 0707 00; 0709 60; 0709 30 00	Dominikana	Pozostałości pestycydów badane metodami multi-residue na podstawie CG-MS i LC-MS ^(*)	50

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN	Kraj pochodzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpośrednich i identyfikacyjnych ⁽¹⁾ (%)
Banany	0803 00 11	Dominikana	Pozostałości pestycydów badane metodami multi-residue na podstawie CG-MS i LC-MS (*)	10
Warzywa świeże, schłodzone lub mrożone (papryka, cukinia i pomidory)	0709 60; 0709 90 70; 0702 00 00	Turcja	Pestycydy: metomyl i oksamyl	10
Gruszki	0808 20 10	Turcja	Pestycyd: amitraz	10
Warzywa świeże, schłodzone lub mrożone (żywność) — wspania chińska (<i>Vigna sesquipedalis</i>) — bakłażany — warzywa kapustne	0708 20 00; 0709 30 00; 0704;	Tajlandia	Fosforoorganiczne pozostałości pestycydów	50

(*) W szczególności pozostałości: amitrazu, acefatu, aldikarbu, benomylu, karbendazymu, chlorfenapyru, chloropiryfosu, CS2 (ditiokarbaminianów), diafenturonu, diazinonu, dichlorfosu, dikofolu, dimetoanu, endosulfanu, fenamidonu, imidaklopridu, malationu, metamidofosu, metiokarbu, metomylu, monokrotofosu, ometoatu, oksamylu, profenofosu, propikonazolu, tiabendazolu i tiakloprydu.

(1) Jeżeli tylko niektóre produkty w ramach danego kodu muszą być poddane kontroli, a w nomenklaturze towarów w ramach tego kodu nie ma żadnych wyróżnionych podziałów, kod jest oznaczony „ex” (np. ex 2007 99 97): należy włączyć jedynie produkty zawierające orzechy laskowe).

(2) Pierwiastki śladowe, o których mowa w tej pozycji, są pierwiastkami śladowymi należącymi do grupy funkcjonalnej związków pierwiastków śladowych, określonej w załączniku I pkt 3 lit. b) do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29).

(3) Punktami odniesienia do podjęcia działań powinny być najwyższe dopuszczalne poziomy dla ołowiu i kadmu w dodatkach należących do grupy funkcjonalnej związków pierwiastków śladowych w załączniku I do dyrektywy 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10). Jeżeli te pierwiastki śladowe są oznaczone jako suplementy żywnościowe określone w art. 2 dyrektywy 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51), należy stosować najwyższe dopuszczalne poziomy ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1881/2006.

(4) Punktami odniesienia do podjęcia działań powinny być najwyższe dopuszczalne poziomy dla aflatoksyn w orzechach arachidowych (orzeskach ziemnych) i produktach pochodnych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5).

B. Definicje

Do celów niniejszego załącznika zastosowanie mają następujące definicje:

- „chili” oznacza owoce z rodzaju *Capsicum*, suszone i rozgniatane lub mielone, objęte kodem CN 0904 20 90, niezależnie od ich formy, przeznaczone do spożycia przez ludzi;
- „produkty zawierające chili” oznaczają przyprawę curry objętą kodem CN 0910 99 60, w każdej postaci, przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- „kurkuma” oznacza kurkumę suszoną i rozgniataną lub mieloną objętą kodem CN 0910 30 00, w każdej postaci, przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- „olej palmowy” oznacza olej palmowy objęty kodem CN 1511 10 90, przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi.
- nazwa „barwniki Sudan” odnosi się do następujących substancji chemicznych:
 - Sudan I (numer CAS: 842-07-9)
 - Sudan II (numer CAS 3118-97-6);
 - Sudan III (numer CAS 85-86-9);
 - Scarlet Red.; lub Sudan IV (numer CAS 85-83-6).

ZAŁĄCZNIK II

WSPÓLNOTOWY DOKUMENT WEJŚCIA (CED)

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

Wspólnotowy dokument wejścia (CED)

Część I: Dane dotyczące przedstawionej przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa Adres Kraj + Kod ISO		I.2. Numer referencyjny WDW Wyznaczone miejsce wprowadzenia Numer wyznaczonego miejsca wprowadzenia	
	I.3. Odbiorca Nazwa Adres Kod pocztowy Kraj + Kod ISO		I.4. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę Nazwa Adres	
	I.7. Importer Nazwa Adres Kod pocztowy Kraj + Kod ISO		I.8. Miejsce przeznaczenia Nazwa Adres Kod pocztowy Kraj + Kod ISO	
	I.9. Przybycie do wyznaczonego miejsca wprowadzenia (przewidywana data) Data:		I.10. Dokumenty Numer Data wystawienia	
	I.11. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Oznakowanie: Dokumenty towarzyszące:			
	I.12. Opis towaru		I.13. Kod towaru (kod HS)	
			I.14. Waga brutto/waga netto	
			I.15. Liczba opakowań	
	I.16. Temperatura O temperaturze otoczenia ☐ Schłodzone ☐ Zamrożone ☐		I.17. Rodzaj opakowań	
	I.18. Towar certyfikowany dla Do spożycia przez ludzi ☐ Dalsza obróbka ☐ Pasza ☐			
	I.19. Numer plomby i numer kontenera			
	I.20. Do przesłania do ☐ Punkt kontroli Numer punktu kontroli		I.21.	
	I.22. Przywóz ☐		I.23.	
	I.24. Środek transportu do miejsca kontroli Kolej ☐ Nr rejestru Samolot ☐ Nr lotu Statek ☐ Nazwa Samochód ☐ Numer rejestracyjny			
	I.25. Deklaracja Ja, niżej podpisany odpowiedzialny za wyżej wymienioną przesyłkę, potwierdzam, że zgodnie z moją wiedzą i przekonaniem oświadczenia złożone w części I niniejszego dokumentu są prawdziwe i pełne, oraz podejmuję się wypełnić wymogi prawne rozporządzenia (WE) nr 882/2004, łącznie z uiszczaniem opłat za kontrole urzędowe i związane z nimi środki urzędowe w razie niezgodności z prawem paszowym i żywnościowym.		Miejsce i data deklaracji Nazwisko podpisującego Podpis	

WSPÓLNIETA EUROPEJSKA

Wspólniety dokument wejścia (CED)

Część II: Decyzja dotycząca przesyłki	II.1. Numer referencyjny wspólniety dokument wejścia	II.2. Numer dokumentu celnego:
	II.3. Kontrola dokumentów Zadowolająca ☐ Niezadowolająca ☐	II.4. Przesyłka wyznaczona do kontroli bezpośrednich Tak ☐ Nie ☐
	II.5. ZATWIERDZONE do przesłania: ☐ Punkt kontroli Numer punktu kontroli	
	II.6. NIEZATWIERDZONE ☐ 1. Odesłanie ☐ 2. Zniszczenie ☐ 3. Przekształcenie ☐ 4. Użycie do innych celów ☐	II.7. Dane dotyczące kontrolowanego miejsca przeznaczenia (II.6) Numer zatwierdzenia (jeżeli dotyczy): Adres Kod pocztowy
	II.8. Pełna nazwa wyznaczonego miejsca wprowadzenia i stempel urzędowy ☐ Wyznaczone miejsce wprowadzenia Pieczęć: Numer wyznaczonego miejsca wprowadzenia	II.9. Urzędowy inspektor Ja, niżej podpisany urzędowy inspektor wyznaczonego miejsca wprowadzenia, oświadczam, że kontrole przesyłki zostały przeprowadzone zgodnie z wymogami wspólnietyymi.
	II.10.	II.11. Kontrola Tożsamości: Tak ☐ Nie ☐ Zadowolająca ☐ Niezadowolająca ☐
	II.12. Kontrola fizyczna: Zadowolająca ☐ Niezadowolająca ☐	II.13. Badania laboratoryjne: Tak ☐ Nie ☐ Badania na Wyniki: Zadowolająca ☐ Niezadowolająca ☐
	II.14. ZATWIERDZONE do dopuszczenia do swobodnego obrotu ☐ Do spożycia przez ludzi ☐ Dalsza obróbka ☐ Pasza ☐ Inne ☐	II.15.
	II.16. Niezatwierdzone ☐ 1. Odesłanie ☐ 2. Zniszczenie ☐ 3. Przekształcenie ☐ 4. Użycie do innych celów ☐	II.17. Przyczyna odmowy 1. Brak świadectwa/nieważne świadectwo (stosownie do przypadku) ☐ 2. Dokumenty identyfikacyjne: niezgodność z dokumentami ☐ 3. Niewystarczająca higiena ☐ 4. Zanieczyszczenie chemiczne ☐ 5. Zanieczyszczenie mikrobiologiczne ☐ 6. Inne ☐
	II.18. Informacje dotyczące kontrolowanego miejsca przeznaczenia (II.16) Numer zatwierdzenia (jeżeli dotyczy): Adres Kod pocztowy	
II.19. Przesyłka przepłombowana Nr Niewej plomby:		
II.20. Pełna nazwa wyznaczonego miejsca wprowadzenia/punktu kontroli i stempel urzędowy Pieczęć:	II.21. Urzędowy inspektor Ja, niżej podpisany urzędowy inspektor wyznaczonego miejsca wprowadzenia/punktu kontroli, oświadczam, że kontrole przesyłki zostały przeprowadzone zgodnie z wymogami wspólnietyymi. Imię i nazwisko (wielkimi literami): Data: Podpis:	

Część III: Kontrola	III.1. Informacje dotyczące poNiewnej wysyłki: Nr środka transportu: Kolej ☐ Samolot ☐ Statek ☐ Samochód ☐ Country of destination: + Kod ISO Data:
	III.2. Dalsze postępowanie z przesyłką Przybycie przesyłki Tak ☐ Nie ☐ JedNiestka lokalnego właściwego organu ☐ Zgodność przesyłki Tak ☐ Nie ☐
	III.3. Urzędowy inspektor Imię i nazwisko (wielkimi literami): Numer jedNiestki Adres Podpis: Data: Pieczęć:

Wskazówki dotyczące wspólnotowego dokumentu wejścia (CED)

- Uwagi ogólne: Wypełnić dokument drukowanymi literami. Wskazówki dotyczą właściwych numerów rubryk.
- Część I. Sekcję tę wypełnia podmiot prowadzący przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe bądź jego przedstawiciel, o ile nie wskazano inaczej.**
- Rubryka 1.1. Nadawca/eksporter: nazwa/nazwisko i pełny adres osoby fizycznej lub prawnej (podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe) wysyłającej przesyłkę. Zaleca się podanie numeru telefonu, faksu lub adresu e-mail.
- Rubryka 1.2. Rubrykę wypełniają władze wyznaczonego miejsca wprowadzenia zgodnie z art. 2.
- Rubryka 1.3. Odbiorca: nazwa/nazwisko i pełny adres osoby fizycznej lub prawnej (podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe) będącej adresatem przesyłki. Zaleca się podanie numeru telefonu, faksu lub adresu e-mail.
- Rubryka 1.4. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę (agent, zgłaszający lub podmiot prowadzący przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe): osoba odpowiedzialna za przesyłkę w momencie jej przedstawienia w wyznaczonym miejscu wprowadzenia i składająca konieczne deklaracje właściwym organom w imieniu importera. Podać nazwę/nazwisko i pełny adres. Zaleca się podanie numeru telefonu, faksu lub adresu e-mail.
- Rubryka 1.5. Kraj pochodzenia: oznacza kraj, z którego towar pochodzi, w którym był uprawiany, zebrany lub wyprodukowany.
- Rubryka 1.6. Kraj wysyłki: oznacza kraj, w którym przesyłka została załadowana na ostatni środek transportu w celu przewozu transportu do Wspólnoty.
- Rubryka 1.7. Importer: pełna nazwa/nazwisko i pełny adres. Zaleca się podanie numeru telefonu, faksu lub adresu e-mail.
- Rubryka 1.8. Miejsce przeznaczenia: adres dostawy we Wspólnocie. Zaleca się podanie numeru telefonu, faksu lub adresu e-mail.
- Rubryka 1.9. Przybycie do wyznaczonego miejsca wprowadzenia: podać planowaną datę oczekiwanego przybycia przesyłki do wyznaczonego miejsca wprowadzenia.
- Rubryka 1.10. Dokumenty: podać datę wydania i liczbę dokumentów urzędowych towarzyszących przesyłce, jeżeli to jest właściwe.
- Rubryka 1.11. Podać pełne dane ostatniego środka transportu: dla samolotów – numer lotu, dla statków nazwę statku, dla pojazdów drogowych – numer rejestracyjny i ewentualnie numer rejestracyjny przyczepy, a w odniesieniu do transportu kolejowego – numer pociągu i wagonu. Dokumenty towarzyszące: numer lotniczego listu przewozowego, konosamentu, przesyłki kolejowej lub drogowej.
- Rubryka 1.12. Opis towaru: podać dokładny opis towaru (łącznie z rodzajem w przypadku pasz).
- Rubryka 1.13. Kod towaru lub kod HS Zharmonizowanego Systemu Światowej Organizacji Celnej.
- Rubryka 1.14. Waga brutto: waga całkowita w kg, która jest zdefiniowana jako łączna masa produktów, bezpośrednich pojemników i wszystkich ich opakowań, lecz z wyłączeniem pojemników transportowych i innego sprzętu transportowego.

Waga netto: waga samego produktu w kg z wyłączeniem opakowania. Jest ona zdefiniowana jako masa samego produktu bez bezpośrednich pojemników lub opakowań.
- Rubryka 1.15. Liczba opakowań.
- Rubryka 1.16. Temperatura: zaznaczyć właściwą temperaturę środka transportu/miejsca przechowywania.
- Rubryka 1.17. Rodzaj opakowania: podać rodzaj opakowania produktów.
- Rubryka 1.18. Przeznaczenie towaru: zaznaczyć właściwe pole w zależności od tego, czy towar przeznaczony jest do spożycia przez ludzi bez uprzedniego sortowania lub innej fizycznej obróbki (wówczas zaznaczyć „spożycie przez ludzi”) lub przeznaczony do spożycia przez ludzi po takiej obróbce (zaznaczyć w tym wypadku „dalsza obróbka”), lub przeznaczony do użytku jako „pasza” (zaznaczyć w tym wypadku „pasze”).
- Rubryka 1.19. W stosownych przypadkach podać wszystkie numery identyfikacyjne plomb i kontenera.
- Rubryka 1.20. Transport do miejsca kontroli: w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 17, władze wyznaczonego miejsca wprowadzenia zaznaczają to pole, zezwalając na dalszy transport do innego miejsca kontroli.
- Rubryka 1.21. Nie dotyczy.
- Rubryka 1.22. Do przywozu: to pole należy zaznaczyć w przypadku, gdy przesyłka jest przeznaczona do przywozu (art. 8)
- Rubryka 1.23. Nie dotyczy.
- Rubryka 1.24. Zaznaczyć właściwy środek transportu.

Część II. Sekcję tę wypełnia właściwy organ.

- Rubryka II.1. Użyć tego samego numeru referencyjnego co w rubryce I.2.
- Rubryka II.2. W razie potrzeby do użytku służb celnych.
- Rubryka II.3. Kontrola dokumentów: należy wypełnić dla każdej przesyłki.
- Rubryka II.4. Władze wyznaczonego miejsca wprowadzenia zaznaczają, czy przesyłka została wybrana do kontroli bezpośrednich, które podczas okresu przejściowego określonego w art. 17 mogą być przeprowadzane w innym punkcie kontroli.
- Rubryka II.5. Podczas okresu przejściowego określonego w art. 17 władze wyznaczonego miejsca wprowadzenia zaznaczają, do którego punktu kontroli przesyłka może zostać przetransportowana w celu kontroli bezpośredniej po pomyślnym zakończeniu kontroli dokumentacji i identyfikacyjnej.
- Rubryka II.6. Wyraźnie zaznaczyć, jakie działania należy podjąć w razie odrzucenia przesyłki z powodu negatywnego wyniku kontroli dokumentacji lub identyfikacyjnej. W rubryce II.7 podać adres zakładu przeznaczenia w przypadku „ponownej wysyłki”, „zniszczenia”, „przekształcenia” i „użytku do innych celów”.
- Rubryka II.7. W uzasadnionych przypadkach podać numer pozwolenia i adres (lub nazwę statku i port) w odniesieniu do wszystkich miejsc przeznaczenia, w których wymagana jest dalsza kontrola przesyłki, np. w przypadku zaznaczenia w rubryce II.6 pól „ponowna wysyłka”, „zniszczenie”, „przekształcenie” i „użytek do innych celów”.
- Rubryka II.8. Umieścić urzędowy stempel właściwych władz wyznaczonego miejsca wprowadzenia.
- Rubryka II.9. Podpis odpowiedzialnego urzędnika właściwych władz wyznaczonego miejsca wprowadzenia.
- Rubryka II.10. Nie dotyczy.
- Rubryka II.11. Władze wyznaczonego miejsca wprowadzenia lub – podczas okresu przejściowego określonego w art. 17 – właściwy organ miejsca kontroli zaznaczają tu wyniki kontroli identyfikacyjnych.
- Rubryka II.12. Władze wyznaczonego miejsca wprowadzenia lub – podczas okresu przejściowego określonego w art. 17 – właściwy organ miejsca kontroli zaznaczają tu wyniki kontroli bezpośrednich.
- Rubryka II.13. Władze wyznaczonego miejsca wprowadzenia lub – podczas okresu przejściowego określonego w art. 17 – właściwy organ miejsca kontroli zaznaczają tu wyniki badań laboratoryjnych. Wpisać w tej rubryce kategorię substancji lub patogenu, w odniesieniu do którego przeprowadzono badanie laboratoryjne.
- Rubryka II.14. Rubrykę tę wypełnić w odniesieniu do wszystkich przesyłek przeznaczonych do dopuszczenia do swobodnego obrotu we Wspólnocie.
- Rubryka II.15. Nie dotyczy.
- Rubryka II.16. Wyraźnie zaznaczyć, jakie działania należy podjąć w razie odrzucenia przesyłki z powodu negatywnego wyniku kontroli bezpośrednich. W rubryce II.18 podać adres zakładu przeznaczenia w przypadku „ponownej wysyłki”, „zniszczenia”, „przekształcenia” i „użytku do innych celów”.
- Rubryka II.17. Powody odrzucenia: W razie potrzeby dodać w tej rubryce istotne informacje. Zaznaczyć właściwe pole.
- Rubryka II.18. W uzasadnionych przypadkach podać numer pozwolenia i adres (lub nazwę statku i port) w odniesieniu do wszystkich miejsc przeznaczenia, w których wymagana jest dalsza kontrola przesyłki, np. w przypadku zaznaczenia w rubryce II.6 pól „ponowna wysyłka”, „zniszczenie”, „przekształcenie” i „użytek do innych celów”.
- Rubryka II.19. Wypełnić tę rubrykę, jeżeli oryginalny stempel umieszczony na przesyłce zostanie uszkodzony podczas otwierania kontenera. Należy prowadzić zbiorczą listę wszystkich stempli, których użyto do tego celu.
- Rubryka II.20. Umieścić urzędowy stempel władz wyznaczonego miejsca wprowadzenia lub – podczas okresu przejściowego określonego w art. 17 – właściwego organu miejsca kontroli.
- Rubryka II.21. Podpis odpowiedzialnego urzędnika władz wyznaczonego miejsca wprowadzenia lub – podczas okresu przejściowego określonego w art. 17 – odpowiedzialnego urzędnika właściwego organu miejsca kontroli.

Część III. Sekcję tę wypełnia właściwy organ.

- Rubryka III.1. Informacje dotyczące ponownej wysyłki: władze wyznaczonego miejsca wprowadzenia, lub – podczas okresu przejściowego określonego w art. 17 – właściwy organ miejsca kontroli, podaje następujące informacje, kiedy tylko będą one znane: zastosowany środek transportu, jego numer identyfikacyjny, kraj przeznaczenia i datę ponownej wysyłki.
- Rubryka III.2. Dalsze postępowanie z przesyłką: We właściwych przypadkach podać nazwę jednostki właściwego organu krajowego odpowiedzialnej za nadzór w przypadku „zniszczenia” przesyłki, jej „przekształcenia” lub „użytku do innych celów”. Ten właściwy organ zaznacza w tej rubryce przybycie przesyłki i jej zgodność.
- Rubryka III.3. W wypadku ponownej wysyłki podpis odpowiedzialnego urzędnika organu wyznaczonego miejsca wprowadzenia, lub – podczas okresu przejściowego określonego w art. 17 – miejsca kontroli. W wypadku „zniszczenia” przesyłki, jej „przekształcenia” lub „użytku do innych celów” podpis odpowiedzialnego urzędnika właściwego organu krajowego.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 670/2009**z dnia 24 lipca 2009 r.****ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w zakresie interwencji publicznej w ramach procedury przetargowej na skup pszenicy durum lub ryżu niełuskanego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 428/2008 oraz (WE) nr 687/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. a), c) oraz k) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 13 ust. 3 oraz art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zmienionych rozporządzeniem Rady (WE) nr 72/2009 ⁽²⁾, Komisja może podjąć decyzję o interwencji publicznej od dnia 1 lipca 2009 r. w odniesieniu do pszenicy durum oraz od dnia 1 września 2009 r. w odniesieniu do ryżu niełuskanego, jeżeli wymaga tego sytuacja na rynku oraz, w szczególności, zmiany cen rynkowych. Należy określić, na jakich warunkach interwencja publiczna może być prowadzona w przypadku podjęcia przez Komisję decyzji o konieczności interwencji i przypomnieć, które organy państw członkowskich są właściwe w tej dziedzinie, zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 884/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do finansowania przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach państwowych i księgowania transakcji składowania w magazynach państwowych przez agencje płatnicze państw członkowskich ⁽³⁾, zaznaczając, że do celów niniejszego rozporządzenia organy te określa się słowami „agencje interwencyjne”, w tym również w przypadkach, gdy agencje płatnicze działają bezpośrednio.
- (2) W celu maksymalnego uproszczenia i zapewnienia skutecznego funkcjonowania systemu interwencji publicznej należy określić zasady dotyczące zatwierdzania centrów skupu interwencyjnego przez agencje interwencyjne państw członkowskich i ustanowić przepisy w tym zakresie. W tym celu należy określić warunki wymagane do zatwierdzenia infrastruktury składowania centrum skupu interwencyjnego.
- (3) Warunki dopuszczalności ofert pszenicy durum i ryżu niełuskanego składanych w agencjach interwencyjnych i warunki przejmowania przez agencje produktów w obrębie Wspólnoty muszą być możliwie jednakowe. W związku z tym, w celu zapewnienia równego traktowania wszystkich podmiotów gospodarczych, należy ustanowić procedury dotyczące skupu, a w szczególności

dopuszczalności ofert, przejmowania produktów oraz ich kontroli.

- (4) Należy umożliwić podmiotom gospodarczym składanie ofert w innym państwie członkowskim niż państwo, na którego terytorium prowadzą podstawową działalność, w przypadku gdy znajdująca się w tym państwie członkowskim infrastruktura składowania zatwierdzonego centrum skupu interwencyjnego umożliwia im zmniejszenie kosztów dostawy produktów. W związku z tym, w celu uniknięcia dodatkowych obciążeń administracyjnych podmiotów gospodarczych, wskazane jest zezwolenie na załatwianie formalności związanych z ofertami przy użyciu numeru identyfikacyjnego VAT państwa członkowskiego, w którym podmiot gospodarczy prowadzi podstawową działalność i umożliwienie mu wnoszenia gwarancji uzyskanej w tym państwie członkowskim jako zabezpieczenia oferty.
- (5) W celu zapewnienia uproszczonego i zadowalającego zarządzania działaniami interwencyjnymi należy określić, że każda dostarczona partia musi być jednorodna, a w przypadku ryżu składać się w całości z jednej odmiany. Należy też określić minimalną ilość, poniżej której agencja interwencyjna nie jest zobowiązana do przyjęcia oferty, z uwzględnieniem faktu, że zwiększenie minimalnego tonażu może być konieczne ze względu na istniejące warunki i praktykę w handlu hurtowym w zainteresowanym państwie członkowskim lub obowiązujące w nim zasady ochrony środowiska. W celu udostępnienia podmiotom gospodarczym informacji dotyczących obowiązujących minimalnych ilości należy określić, że agencje interwencyjne wskazują przedmiotowe minimalne ilości w każdym publikowanym ogłoszeniu o procedurze przetargowej i ustanawiają je w razie potrzeby na poziomie wyższym niż poziom określony w niniejszym rozporządzeniu.
- (6) Nie należy dopuszczać do skupu interwencyjnego pszenicy durum ani ryżu niełuskanego, których jakość nie pozwala na ich odpowiednie wykorzystanie lub składowanie. Należy określić metody oznaczania jakości pszenicy durum i ryżu niełuskanego pod tym kątem.
- (7) W przypadku pszenicy durum minimalne wymogi jakościowe ustalone zostały w odniesieniu do spożycia przez ludzi i muszą odpowiadać normom sanitarnym ustalonym w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiającym procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności ⁽⁴⁾. Należy ustanowić stosowanie tych norm podczas przejmowania produktów, o których mowa w ramach niniejszego systemu interwencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 35.⁽⁴⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.

- (8) Ryzyko związane z przekroczeniem najwyższych dopuszczalnych progów zanieczyszczeń jest określane przez agencje płatnicze lub agencje interwencyjne na podstawie informacji dostarczonych przez oferentów i ich własnych kryteriów analizy. W celu ograniczenia obciążenia finansowego uzasadniony jest więc wymóg przeprowadzania analiz na odpowiedzialność agencji przed przejęciem produktów, jedynie na podstawie analizy ryzyka umożliwiającej zapewnienie jakości produktów w momencie objęcia skupem interwencyjnym. Jeżeli decyzja podjęta przez państwo członkowskie w momencie zakupu produktu jest niewłaściwa z punktu widzenia analizy ryzyka wymaganej zgodnie z tymi zasadami, państwo to ponosi bezpośrednią odpowiedzialność, w przypadku gdy następnie okaże się, że produkt nie spełnia odpowiednich minimalnych wymogów. Decyzja taka uniemożliwiłaby zagwarantowanie jakości produktu, a w związku z tym również jego właściwej konserwacji. Należy zatem określić warunki, w których odpowiedzialność z tego tytułu ponosi państwo członkowskie.
- (9) Przy ustalaniu najniższej dopuszczalnej jakości ryżu niełuskanego należy w szczególności wziąć pod uwagę warunki klimatyczne w regionach uprawy ryżu we Wspólnocie.
- (10) Należy dokładnie określić rodzaj kontroli, jakie przeprowadzane są w celu upewnienia się, że oferowane produkty faktycznie znalazły się w infrastrukturze składowania wskazanej przez oferenta, oraz że spełnione zostały wymagania dotyczące wagi i jakości oferowanych towarów. Należy uczynić rozróżnienie między przejęciem oferowanych towarów, po sprawdzeniu ich ilości i zgodności z minimalnymi wymaganiami jakościowymi, z jednej strony, a z drugiej – ustaleniem wynagrodzenia do wypłaty dla ubiegającego się o skup po przeprowadzeniu koniecznych analiz, w celu określenia, na podstawie reprezentatywnych próbek, dokładnych cech każdej partii.
- (11) W celu umożliwienia skutecznego zarządzania tym szczególnym środkiem interwencyjnym należy ustalić, że oferty dotyczące pszenicy durum lub ryżu niełuskanego są ostateczne i wiążące. Oferty nie mogą zatem zostać zmienione ani wycofane i konieczne jest uwarunkowanie ich złożenia od wniesienia zabezpieczenia, jak również określenie trybu zwalniania zabezpieczeń oraz ich ewentualnego przepadku na rzecz budżetu wspólnotowego w przypadku niewywiązania się oferenta z niektórych warunków dopuszczalności przedmiotowych ofert.
- (12) Artykuł 18 ust. 2 i ust. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że ceny interwencyjne pszenicy durum określa Komisja w procedurach przetargowych, co nie ma wpływu na podwyżki ani obniżki cen podyktowane względami jakości. Należy określić zróżnicowanie cen w zależności od najważniejszych kryteriów jakości pszenicy durum.
- (13) Artykuł 18 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że cenę interwencyjną ustala się dla ryżu niełuskanego o określonej normie jakości, i że w przypadku gdy jakość ryżu oferowanego do skupu interwencyjnego odbiega od jakości standardowej określonej w załączniku IV pkt A, dostosowuje się cenę skupu interwencyjnego przez zastosowanie podwyżek lub obniżek cen. Stosowanie podwyżek lub obniżek ma umożliwić odzwierciedlenie w trakcie skupu interwencyjnego różnic cenowych zarejestrowanych na rynku ryżu niełuskanego w zależności od jego jakości. W tym celu należy uwzględnić najważniejsze cechy ryżu niełuskanego, co pozwoli na obiektywną ocenę jego jakości. Ocena poziomu wilgotności, wydajności w procesie przetwarzania oraz uszkodzeń ziaren może być przeprowadzona za pomocą prostych i skutecznych metod, spełniając to wymaganie w sposób zadowalający.
- (14) W celu osiągnięcia harmonizacji kontrole zapasów interwencyjnych muszą być przeprowadzane na warunkach określonych w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 884/2006.
- (15) W celu skutecznego zarządzania systemem należy określić, że wymagane przez Komisję informacje przekazywanie są drogą elektroniczną i na podstawie metod udostępnianych państwom członkowskim przez Komisję.
- (16) Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące sektora ryżu zastępują obowiązujące przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 489/2005 z dnia 29 marca 2005 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1785/2003 w zakresie określenia centrów interwencyjnych i przejmowania ryżu niełuskanego przez agencje interwencyjne⁽¹⁾. W celu osiągnięcia harmonizacji zasad stosowanych w odniesieniu do ryżu i do pszenicy durum, nie należy jednak powtarzać niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 489/2005.
- (17) Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące pszenicy durum zastępują obowiązujące przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 428/2008 z dnia 8 maja 2008 r. określającego centra skupu interwencyjnego zbóż⁽²⁾. Należy zatem ustalić, że od dnia 1 lipca 2009 r. nie mają one już zastosowania do pszenicy durum.
- (18) Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące pszenicy durum zastępują obowiązujące przepisy określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 687/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. ustanawiającym procedury przejęcia zbóż przez agencje płatnicze lub agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż⁽³⁾. Należy zatem ustalić, że od dnia 1 lipca 2009 r. nie mają one już zastosowania do pszenicy durum.
- (19) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 428/2008 oraz (WE) nr 687/2008 i uchylić rozporządzenie (WE) nr 489/2005.

⁽¹⁾ Dz.U. L 81 z 30.3.2005, s. 26.

⁽²⁾ Dz.U. L 129 z 17.5.2008, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 192 z 19.7.2008, s. 20.

- (20) Na mocy art. 8 rozporządzenia (WE) nr 72/2009 nowe przepisy dotyczące interwencji publicznej określone w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do pszenicy durum stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r. a w odniesieniu do sektora ryżu od dnia 1 września 2009 r. Odpowiednie szczegółowe przepisy wykonawcze powinny mieć analogiczne terminy stosowania.
- (21) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

WSPÓLNE PRZEPISY DOTYCZĄCE ZATWIERDZANIA CENTRÓW SKUPU INTERWENCYJNEGO, SKUPU I OFERT

SEKCJA 1

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres stosowania i definicje

- Niniejsze rozporządzenie określa szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące skupu w ramach interwencji publicznej, przewidzianego w art. 13 ust. 3 oraz art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, dla sektorów pszenicy durum i ryżu.
- Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 884/2006, skup, o którym mowa w ust. 1 dokonywany jest przez agencje płatnicze lub podmioty, którym agencje płatnicze powierzyły to zadanie, zwane dalej „agencjami interwencyjnymi”.

Artykuł 2

Wyznaczenie i zatwierdzenie centrów skupu interwencyjnego

- Centra skupu interwencyjnego, które mają być wyznaczone przez Komisję na mocy art. 41 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, są wcześniej zatwierdzane przez agencje interwencyjne, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 884/2006, w szczególności w zakresie odpowiedzialności i kontroli, zgodnie z art. 2 wymienionego rozporządzenia.
- Do celów zatwierdzenia centrum skupu interwencyjnego agencje interwencyjne upewniają się, że dysponują one infrastrukturą składowania spełniającą następujące warunki minimalne:
 - infrastruktura składowania danego centrum zapewnia łącznie możliwości składowania co najmniej 20 000 ton pszenicy durum lub 10 000 ton ryżu;
 - umożliwia, w odniesieniu do każdego magazynu, wyprowadzenie ze składu w ciągu jednego dnia roboczego co najmniej 5 % składowanych produktów, 1 000 ton pszenicy durum lub 500 ton ryżu;
- Informacje dotyczące wykazu centrów skupu interwencyjnego oraz ich infrastruktury składowania, wyznaczonych przez

Komisję na mocy art. 41 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 zmienia się i udostępnia państwu członkowskim oraz do publicznej wiadomości zgodnie z art. 23 i 24 niniejszego rozporządzenia.

SEKCJA 2

PROCEDURA SKUPU PSZENICY DURUM LUB RYŻU NIEŁUSKANEGO NA PODSTAWIE PROCEDURY PRZETARGOWEJ

Artykuł 3

Skup

- Po otwarciu procedury przetargowej rozporządzeniem przyjętym przez Komisję, zwanym dalej „rozporządzeniem otwierającym procedurę przetargową” zgodnie z procedurą określoną w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, agencje interwencyjne na podstawie ogłoszenia o przetargu organizują skup pszenicy durum lub ryżu niełuskanego.
 - Rozporządzenie otwierające procedurę przetargową zawiera w szczególności następujące informacje:
 - opis produktu, z odniesieniem do kodu CN;
 - terminy przetargów;
 - ostateczny termin i godzinę składania ofert;
 - termin zakończenia procedury przetargowej;
 - w przypadku gdy ma zastosowanie art. 18 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 państwo(-a) członkowskie lub region(-y), do których jest adresowane.
 - W odniesieniu do ryżu niełuskanego procedura przetargowa może być ograniczona do jednego lub kilku rodzajów ryżu zgodnie z definicjami określonymi w załączniku III część I pkt I.2 do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 („ryż okrągłoziarnisty”, „ryż średnioziarnisty”, „ryż długoziarnisty A” lub „ryż długoziarnisty B”).
 - Między datą wejścia w życie rozporządzenia otwierającego procedurę przetargową a ostatnim dniem pierwszego okresu składania ofert musi upłynąć co najmniej sześć dni.
 - Ogłoszenie o procedurze przetargowej opublikowane przez agencję interwencyjną zawiera dokładną informację o minimalnych ilościach, których oferty muszą dotyczyć. Wynoszą one co najmniej 10 ton w odniesieniu do pszenicy durum i 20 ton w odniesieniu do ryżu.
- Jeżeli jednak istniejące warunki i praktyka w handlu hurtowym w państwie członkowskim lub obowiązujące w nim zasady ochrony środowiska uzasadniają zwiększenie minimalnego tonażu w stosunku do ilości określonych w akapicie pierwszym, wówczas przedmiotowe ilości ustalane są przez właściwą agencję interwencyjną w ogłoszeniu o procedurze przetargowej.
- Obowiązki wynikające z procedury przetargowej nie mogą być przenoszone.

Artykuł 4

Warunki składania i dopuszczalności ofert

1. Skup, o którym mowa w art. 3 prowadzony jest na podstawie ofert składanych przez podmioty gospodarcze w agencjach interwencyjnych państw członkowskich przez złożenie pisemnej oferty lub przesłanie jej drogą elektroniczną, za potwierdzeniem odbioru.

2. Oferta może zostać uznana przez agencję interwencyjną za dopuszczalną, jedynie jeżeli zawiera:

a) formularz udostępniony agencji przez państwa członkowskie, oparty na ujednoliconym modelu opracowanym przez Komisję zgodnie z warunkami określonymi w art. 24 i zawierający co najmniej następujące informacje:

(i) nazwę oferenta; jego adres i numer identyfikacyjny VAT państwa członkowskiego, w którym prowadzi podstawową działalność lub, jeśli nim nie dysponuje, numer z rejestru rolnego;

(ii) oferowany produkt, w przypadku ryżu ze wskazaniem rodzaju i odmiany;

(iii) miejsce przechowywania produktu w chwili złożenia oferty;

(iv) infrastrukturę składowania centrum skupu interwencyjnego, w przypadku której składana jest oferta po najniższych kosztach;

(v) oferowaną ilość, rok zbioru oferowanego produktu, wskazanie jego pochodzenia wspólnotowego oraz obszaru produkcyjnego we Wspólnocie;

(vi) proponowaną cenę za tonę towaru spełniającego minimalne wymagania jakości dla pszenicy durum lub dla danego rodzaju ryżu, dostarczoną do infrastruktury składowania wskazanego centrum skupu interwencyjnego, bez rozładunku, wyrażoną w euro z dokładnością tylko do dwóch miejsc po przecinku. Cena ta nie może przekroczyć ceny referencyjnej określonej w art. 8 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do pszenicy durum ani ceny referencyjnej określonej w art. 8 lit. b) wymienionego rozporządzenia w odniesieniu do ryżu niełuskanego;

(vii) w odniesieniu do ryżu środki ochrony roślin zastosowane po zbiorze, z wyszczególnieniem stosowanych dawek;

(viii) najważniejsze cechy oferowanego produktu.

b) następujące załączone dokumenty:

(i) dowód wniesienia przez oferenta zabezpieczenia w wysokości 30 EUR za tonę pszenicy durum lub

50 EUR za tonę ryżu niełuskanego przed upływem terminu składania ofert; zabezpieczenie to może zostać wniesione w państwie członkowskim na terytorium którego oferent prowadzi podstawową działalność, kiedy składa on swą ofertę w innym państwie członkowskim;

(ii) oświadczenie oferenta, że oferowane ilości znajdują się w miejscu przechowywania określonym w lit. a) ppkt (iii) niniejszego ustępu;

(iii) oświadczenie oferenta, że oferta obejmuje jednorodną partię, że w przypadku ryżu składa się w całości z jednej odmiany ryżu niełuskanego i że minimalne ilości są zgodne z ustanowionymi w ogłoszeniu o procedurze przetargowej opublikowanym przez agencję interwencyjną.

3. Agencja interwencyjna rejestruje dopuszczalne oferty, daty ich otrzymania oraz ilości, których dotyczą.

4. Oferty są ostateczne i wiążące.

Artykuł 5

Sprawdzanie ofert przez agencję interwencyjną

1. Agencje interwencyjne sprawdzają dopuszczalność ofert w oparciu o wymagane elementy, zgodnie z art. 4 ust. 2.

W przypadku gdy oferta uznana jest za niedopuszczalną, agencja interwencyjna bezzwłocznie powiadamia o tym zainteresowany podmiot gospodarczy.

2. Sprawdzenie zgodności dokumentów określonych w art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) oraz (iii) przeprowadza się po stwierdzeniu przez agencję interwencyjną dopuszczalności ofert, w stosownych przypadkach, z pomocą agencji interwencyjnej właściwej dla miejsca składowania wskazanego przez oferenta zgodnie z art. 22 ust. 3.

W przypadku niezgodności jednego z dokumentów, o których mowa w akapicie pierwszym oferta jest uznawana za nieważną i stosuje się art. 9 ust. 2.

Artykuł 6

Zgłaszanie ofert Komisji

1. Najpóźniej do godziny 14.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) dnia następującego po ostatnim dniu składania ofert, agencja interwencyjna zgłasza Komisji oferty dopuszczalne zgodnie z warunkami określonymi w art. 24. Oferenci pozostają anonimowi.

Jeśli nie złożono żadnej dopuszczalnej oferty, państwo członkowskie informuje o tym Komisję w tym samym terminie.

2. Oferty dopuszczalne, które nie zostały zgłoszone Komisji, wyklucza się z procedury przetargowej.

Artykuł 7

Decyzja podejmowana na podstawie ofert

Na mocy art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, na podstawie ofert, które zostały jej zgłoszone, Komisja podejmuje decyzję o zaniechaniu dalszych działań w odniesieniu do otrzymanych ofert lub ustala maksymalną cenę skupu interwencyjnego zgodnie z procedurą określoną w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 8

Decyzje dotyczące ofert

1. W przypadku gdy Komisja ustaliła maksymalną cenę skupu interwencyjnego zgodnie z art. 7, agencje interwencyjne przyjmują dopuszczalne oferty, których wysokość jest równa lub niższa niż stawka maksymalna. Wszystkie pozostałe oferty odrzuca się.

2. Jeżeli nie została ustalona maksymalna cena skupu interwencyjnego wszystkie oferty odrzuca się.

3. Po opublikowaniu rozporządzenia lub zawiadomienia o decyzji o ustaleniu maksymalnej ceny skupu interwencyjnego, o której mowa w art. 7 lub zawierającego informację, że nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert, agencje interwencyjne podejmują decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Każdy oferent otrzymuje od właściwej jednostki informację o wynikach swego uczestnictwa w przetargu nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu publikacji lub zawiadomienia, o których mowa w ust. 3.

Artykuł 9

Zwrot i przepadek zabezpieczeń

1. Zobowiązania pierwotne w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85⁽¹⁾ stanowią: faktyczna obecność produktów w miejscu składowania wskazanym przez oferenta zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) ppkt (iii), dostarczenie jednorodnej partii, podtrzymanie oferty, którą zgłoszono Komisji oraz przejście produktu przez właściwą jednostkę.

2. W przypadku niewywiązania się ze zobowiązań pierwotnych, o których mowa w ust. 1, zabezpieczenie ulega przepadkowi, z wyjątkiem przypadków zaistnienia siły wyższej, i jest wykazywane w rachunkach jako dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006⁽²⁾.

3. W celu stosowania niniejszego artykułu agencje interwencyjne przeprowadzają kontrole ilości znajdujących się w miejscach składowania, stosując, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, zasady określone w rozporządzeniu (WE) nr 884/2006 w odniesieniu do kontroli faktycznej obecności produktów składowanych w ramach działań w zakresie składowania w magazynach państwowych, w szczególności określonych w pkt B.III załącznika I do tego rozporządzenia. Kontrole

obejmują co najmniej 5 % ofert i 5 % oferowanych ilości na podstawie analizy ryzyka.

4. W przypadku odrzucenia oferty zwrot zabezpieczenia następuje z chwilą opublikowania decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 3.

5. W odniesieniu do ofert przyjętych zwrot zabezpieczenia następuje w ciągu pięciu dni od daty sporządzenia protokołu przejścia, o którym mowa w art. 18 ust. 1 akapit trzeci.

SEKCJA 3

PROCEDURA PRZEWOZU PRODUKTÓW

Artykuł 10

Dostawa

1. Agencja interwencyjna ustala datę lub daty dostawy do infrastruktury składowania zatwierdzonego centrum skupu interwencyjnego wskazanego przez oferenta i bezzwłocznie przekazuje mu te informacje.

Jeżeli jednak nie ma możliwości dostawy produktów do infrastruktury składowania centrum skupu interwencyjnego wskazanej przez oferenta, agencja interwencyjna wskazuje inną infrastrukturę składowania tego samego centrum skupu interwencyjnego lub infrastrukturę składowania innego zatwierdzonego centrum skupu interwencyjnego, gdzie ma być po najniższych kosztach zrealizowana dostawa oraz ustala datę lub daty dostawy.

2. Dostawa wszystkich produktów do magazynu zatwierdzonego centrum skupu interwencyjnego musi nastąpić przed końcem trzeciego miesiąca następującego po przyjęciu oferty a w każdym przypadku nie później niż dnia 30 czerwca w odniesieniu do pszenicy durum i 31 sierpnia w odniesieniu do ryżu niełuskanego.

3. Dostawa przyjmowana jest przez przedstawiciela agencji interwencyjnej w obecności oferenta lub jego należycie upoważnionego przedstawiciela.

4. Dostarczona partia musi być zważona w obecności oferenta lub jego należycie upoważnionego przedstawiciela oraz przedstawiciela agencji interwencyjnej, który musi być niezależny w stosunku do oferenta.

Agencja interwencyjna może być reprezentowana przez składowającego. W tym przypadku:

a) w ciągu 30 dni od przejścia towaru agencja interwencyjna sama przeprowadza kontrolę obejmującą przynajmniej kontrolę objętościową; różnica między ilością określoną przez ważenie i ilością oszacowaną według metody objętościowej nie może przekroczyć 5 %;

b) jeśli tolerancja nie jest przekroczona, składający ponosi wszelkie koszty związane z ewentualną, stwierdzoną przy późniejszym ważeniu, różnicą w porównaniu do wagi zarejestrowanej w rachunkach księgowych w momencie przejścia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 1.

c) w przypadku gdy tolerancja jest przekroczona, towary niezwłocznie się waży. Jeśli stwierdzona waga jest niższa niż waga zarejestrowana, koszt ważenia ponosi składujący, natomiast jeśli jest od niej wyższa – państwo członkowskie.

Artykuł 11

Koszty transportu

1. Zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) ppkt (iv) oferent ponosi koszty transportu towarów do magazynu centrum skupu interwencyjnego wskazanego przez oferenta jako wymagającego najniższych kosztów, jeżeli odległość jest mniejsza lub równa 100 km. Jeżeli odległość przekracza 100 km, koszty transportu ponosi agencja interwencyjna.

2. Jeżeli agencja interwencyjna zmieni magazyn centrum skupu interwencyjnego wskazany przez oferenta zgodnie z art. 10 ust. 1 drugi akapit, wówczas ponosi ona dodatkowe koszty transportu, z franszyzą redukcyjną odpowiadającą 20 km. Jeżeli jednak odległość przekracza 100 km, koszty transportu ponosi w całości agencja interwencyjna.

3. Komisja zwraca koszty poniesione przez agencję interwencyjną, o których mowa w ust. 1 i 2, w oparciu o stawkę nieobjętą ryczałtem, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 884/2006.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE PSZENICY DURUM

Artykuł 12

Jakość oferowanej pszenicy durum

1. Warunkiem dopuszczenia pszenicy durum do skupu interwencyjnego jest jej solidna i właściwa jakość handlowa.

2. Aby ustalić, że jakość handlowa pszenicy durum jest solidna i właściwa, należy uznać ją za nienaganną. W tym celu musi spełniać wymogi jakościowe określone w załączniku I część A oraz minimalne wymogi jakościowe dla pszenicy durum wymienione w załączniku I część B.

Artykuł 13

Pobieranie próbek i analizy oferowanej pszenicy durum

1. Z każdej oferowanej partii pszenicy durum pobierana jest próbka reprezentatywna w celu ustalenia jej cech jakościowych. Składa się ona z próbek pobranych z zachowaniem częstotliwości jednej próbki z każdej dostawy i przynajmniej jednej próbki na każde 60 ton.

2. Agencja interwencyjna zleca analizę cech pobranych próbek, na własną odpowiedzialność, w ciągu 20 dni roboczych od utworzenia próbki reprezentatywnej.

3. Metody referencyjne, które należy stosować do ustalenia jakości pszenicy durum oferowanej w ramach interwencji, są określone w załączniku II, jak następuje:

— część A: Standardowa metoda oznaczania ciał innych niż podstawowe zboża o nienagannej jakości

— część B: Standardowa metoda oznaczania wilgotności pszenicy durum

— część C: Standardowa metoda oznaczania natężenia strat szklistości pszenicy durum

— część D: Inne metody stosowane do ustalenia jakości pszenicy durum.

4. Na podstawie analizy ryzyka państwa członkowskie przeprowadzają kontrolę poziomów zanieczyszczeń, w tym radioaktywności, z uwzględnieniem przede wszystkim informacji przedstawionych przez oferenta i jego zobowiązań dotyczących przestrzegania wymaganych norm, w szczególności w odniesieniu do uzyskanych przez niego wyników analiz. W stosownych przypadkach częstotliwość i zasięg działań kontrolnych są określane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w szczególności w przypadku gdy sytuacja na rynku może być poważnie zakłócona obecnością zanieczyszczeń.

5. Oferent ponosi koszty związane z:

a) analizami zanieczyszczeń;

b) testem aktywności amylazy (Hagberga);

c) oznaczeniem zawartości białka;

d) wycofywania produktów, jeśli w wyniku analiz okaże się, że zaoferowana pszenica durum nie spełnia minimalnych wymogów jakości do objęcia skupem interwencyjnym.

6. O wynikach analiz powiadamia się oferenta, przekazując mu protokół przejścia, określony w art. 18.

7. W kwestiach spornych agencja interwencyjna ponownie poddaje przedmiotowe produkty niezbędnym kontrolom, których koszty pokrywa strona przegrrywająca.

8. W przypadku gdy analizy i kontrole nie pozwalają stwierdzić, że oferowana pszenica durum może zostać dopuszczona do skupu interwencyjnego, najpóźniej dwudziestego dnia roboczego od tego stwierdzenia i bez uszczerbku dla ostatecznego terminu dostawy, o którym mowa w art. 10 ust. 2, oferent może dokonać wymiany przedmiotowej partii. W drodze odstąpienia od przepisów art. 11 koszty transportu związane z taką wymianą ponosi w całości oferent.

Artykuł 14

Przejęcie oferowanej pszenicy durum

1. Oferowana pszenica durum jest przejmowana przez agencję interwencyjną, kiedy ilość oraz spełnienie wymogów, o których mowa w art. 12, zostaną potwierdzone przez jej przedstawiciela dla całej partii towarów dostarczonych do centrum skupu interwencyjnego zgodnie z przepisami art. 13.

2. Przejęcie musi nastąpić najpóźniej w terminie 60 dni od realizacji ostatniej dostawy, o której mowa w art. 10 ust. 2, jednak nie później niż w dniu 31 lipca.

W przypadku gdy stosuje się art. 13 ust. 8, przejęcie musi nastąpić najpóźniej w dniu 31 sierpnia.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE RYŻU

Artykuł 15

Jakość oferowanego ryżu niełuskanego

1. Warunkiem dopuszczenia ryżu niełuskanego do skupu interwencyjnego jest jego solidna i właściwa jakość handlowa.

2. Ryż niełuskany uważa się za ryż o solidnej i właściwej jakości handlowej, jeśli:

- a) spełnia wymogi określone w załączniku III część A w odniesieniu do wydajności ryżu po przetworzeniu oraz w załączniku III część B w odniesieniu do maksymalnych dopuszczalnych wskaźników procentowych uszkodzeń ryżu;
- b) jego wilgotność nie przekracza 14,5 %;
- c) jest wolny od obcych zapachów i żywych owadów;
- d) jego poziom radioaktywności nie przekracza maksymalnego poziomu dopuszczalnego na mocy przepisów wspólnotowych.

Artykuł 16

Pobieranie próbek i analizy oferowanego ryżu niełuskanego

1. W celu sprawdzenia wymogów jakości, które muszą być spełnione do dopuszczenia produktu do skupu interwencyjnego zgodnie z art. 15, agencja interwencyjna pobiera próbki w obecności oferenta lub jego należycie upoważnionego przedstawiciela.

Tworzone są trzy reprezentatywne próbki o minimalnej wadze jednostkowej wynoszącej jeden kilogram. Są one odpowiednio przeznaczone:

- a) dla oferenta;
- b) dla magazynu, gdzie przyjmowane są towary;
- c) dla agencji interwencyjnej.

Przy tworzeniu próbek reprezentatywnych, liczbę próbek do pobrania otrzymuje się przez podzielenie ilości, jaką obejmuje oferowana partia przez dziesięć ton. Każda pobrana próbka ma jednakową wagę. Próbki reprezentatywne tworzone są przez podzielenie pobranych próbek na trzy części.

Sprawdzanie wymagań jakościowych odbywa się na podstawie próbki reprezentatywnej przeznaczonej dla magazynu, gdzie przyjmowane są towary.

2. Dla każdej dostawy częściowej (ciężarówka, barki, wagonu), tworzy się próbki reprezentatywne zgodnie z warunkami ustalonymi w ust. 1.

Badanie każdej częściowej dostawy może być ograniczone do kontroli przed przyjęciem do magazynu skupu interwencyjnego wilgotności, poziomu zanieczyszczeń oraz sprawdzenia, czy nie zawiera ona żywych owadów. Jeśli jednak następnie ostateczny wynik kontroli wykaże, że częściowa dostawa nie spełnia minimalnych wymogów jakości, odmawia się przejścia partii. Cała partia musi zostać wycofana. Koszty z tym związane ponosi oferent.

Jeśli agencja interwencyjna w danym państwie członkowskim jest w stanie sprawdzić wszystkie minimalne wymogi jakości dla każdej częściowej dostawy, zanim trafi ona do magazynu, wówczas musi odmówić przejścia każdej częściowej dostawy, która nie spełnia tych wymagań.

3. Kontrola poziomu skażenia radioaktywnego ryżu przeprowadzana jest jedynie wówczas, gdy wymaga tego sytuacja i tylko tak długo, jak jest to konieczne. W stosownych przypadkach czas trwania i zasięg działań kontrolnych są określane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

4. O wynikach analiz powiadamia się oferenta, przekazując mu protokół przejścia, określony w art. 18.

5. W kwestiach spornych agencja interwencyjna ponownie poddaje przedmiotowe produkty niezbędnym kontrolom, których koszty pokrywa strona przegrywająca.

Ponowna analiza przeprowadzana jest przez laboratorium zatwierdzone przez agencję interwencyjną, na podstawie nowej, reprezentatywnej próbki, stworzonej w równych częściach z reprezentatywnych próbek zachowanych przez oferenta i przez agencję interwencyjną. W przypadku częściowych dostaw oferowanej partii wynik stanowi średnia ważona wyników przeprowadzonych analiz nowych reprezentatywnych próbek z każdej z dostaw częściowych.

6. W przypadku gdy analizy nie pozwalają stwierdzić, że oferowany ryż niełuskany może być dopuszczony do skupu interwencyjnego, najpóźniej dwudziestego dnia roboczego od tego stwierdzenia i bez uszczerbku dla ostatecznego terminu dostawy, o którym mowa w art. 10 ust. 2, oferent może dokonać wymiany przedmiotowej partii. W drodze odstępowania od przepisów art. 11 koszty transportu związane z taką wymianą ponosi w całości oferent.

Artykuł 17

Przejęcie oferowanego ryżu niełuskanego

1. Oferowany ryż jest przyjmowany przez agencję interwencyjną, kiedy ilość oraz spełnienie wymogów, ustanowionych w art. 3 i 15, zostaną potwierdzone przez jej przedstawiciela w odniesieniu do towarów dostarczonych do centrum skupu interwencyjnego zgodnie z przepisami art. 16.

2. Przejęcie musi nastąpić najpóźniej w terminie 60 dni od realizacji ostatniej dostawy, o której mowa w art. 10 ust. 2, jednak nie później niż w dniu 30 września.

W przypadku gdy stosuje się art. 16 ust. 6 przejęcie musi nastąpić najpóźniej w dniu 31 października.

ROZDZIAŁ IV

WSPÓLNE PRZEPYSY DOTYCZĄCE PRZEJĘCIA, KONTROLI I KOMUNIKACJI

Artykuł 18

Protokół przejęcia

1. Agencja interwencyjna właściwa w zakresie zatwierdzenia infrastruktury składowania, której dotyczy oferta złożona po najniższych kosztach, sporządza do każdej oferty protokół przejęcia. Oferent lub jego przedstawiciel może być obecny podczas sporządzania protokołu.

Protokół wskazuje co najmniej:

- a) liczbę próbek pobranych dla utworzenia próbki reprezentatywnej;
- b) daty sprawdzenia ilości i cech partii;
- c) w odniesieniu do ryżu wagę dostarczonego ryżu oraz jego odmianę;
- d) cechy partii stwierdzone na podstawie analiz;
- e) jednostkę odpowiedzialną za przeprowadzenie analiz.

Protokół jest datowany i podpisany przez agencję interwencyjną oraz składającego.

2. Protokół przejęcia można sporządzać od momentu przejęcia 95 % oferowanych ilości.

Artykuł 19

Ustalenie ceny należnej dla oferenta i wypłata

1. Cena należna dla oferenta to cena oferowana, o której mowa w art. 4 ust. 2 lit. a) ppkt (vi) niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla przepisów określonych w jego art. 11 wraz z ewentualnymi podwyżkami oraz obniżkami, o których mowa w załączniku IV w odniesieniu do pszenicy durum oraz w załączniku V w odniesieniu do ryżu niełuskanego, lub ustalonymi zgodnie z art. 18 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2. Płatności dokonuje się najpóźniej w trzydziestym piątym dniu następującym po dniu przejęcia, określonym odpowiednio zgodnie z art. 14 lub 17.

Tam gdzie ma zastosowanie art. 13 ust. 7, w odniesieniu do pszenicy durum, lub art. 16 ust. 5, w odniesieniu do ryżu niełuskanego, wypłaty należy dokonać w możliwie najkrótszym czasie po zawiadomieniu oferenta o wyniku ostatniej analizy.

W przypadku gdy oferent musi przed otrzymaniem zapłaty przedstawić fakturę i gdy faktura ta nie jest przedstawiona w terminie określonym w pierwszym akapicie, wypłaty dokonuje się w ciągu 5 dni roboczych od daty faktycznego dostarczenia faktury.

Artykuł 20

Środki kontrolne

1. Bez uszczerbku dla kontroli wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia w celu przejęcia produktów, kontrole

w zapasach interwencyjnych prowadzone są zgodnie z warunkami określonymi w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 884/2006.

2. W przypadku gdy kontrole przeprowadzane są na podstawie analizy ryzyka, o której mowa w art. 13 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, konsekwencje finansowe wynikające z nieprzestrzegania najwyższych dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń ponosi państwo członkowskie zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 884/2006.

Jednak jeśli w przypadku ochratoksyny A i aflatoksyny dane państwo członkowskie będzie w stanie przedstawić, zgodnie z wymogami Komisji, dowód na przestrzeganie norm w chwili wprowadzania, przestrzeganie normalnych warunków przechowywania oraz innych zobowiązań podmiotu składającego, odpowiedzialnością finansową obciąża się budżet Wspólnoty.

3. Jeśli miejsce składowania wyznaczone zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) ppkt (iii) znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego niż to, gdzie oferta jest złożona a agencja interwencyjna, która otrzymała ofertę podejmuje decyzję o kontroli na miejscu dotyczącej faktycznej obecności produktów, wówczas przesyła agencji interwencyjnej właściwej dla miejsca składowania wniosek o przeprowadzenie kontroli wraz z kopią oferty. Kontrola na miejscu przeprowadzana jest w terminie wyznaczonym przez agencję interwencyjną, w której złożono ofertę.

Artykuł 21

Zasady krajowe

Agencje interwencyjne przyjmują w razie konieczności dodatkowe procedury i warunki przejęcia produktów, zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia, w celu uwzględnienia szczególnych warunków istniejących w państwie członkowskim, któremu podlegają.

Artykuł 22

Zgłaszanie przejęcia Komisji i agencjom interwencyjnym

1. Zgodnie z warunkami określonymi w art. 24, w każdą środę, najpóźniej do godziny 14.00 (czasu obowiązującego w Brukseli), w odniesieniu do poprzedniego tygodnia, każde państwo członkowskie zgłasza w podziale na produkty i w stosownym przypadku na rodzaje produktów:

- a) całkowite ilości, których dotyczą oferty przyjęte na podstawie art. 8;
- b) całkowite ilości, których dotyczą oferty uznane za nieważne zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit drugi;
- c) całkowite ilości, które zostały dopuszczone, ale nie zostały dostarczone w terminie ustanowionym w art. 10;
- d) całkowite ilości, które nie spełniły minimalnych wymogów do przejęcia;
- e) całkowite ilości, które zostały przejęte.

2. Każde państwo członkowskie zgłasza zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 24, najpóźniej na koniec miesiąca następującego po terminie przejęcia, o którym mowa w art. 14 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, na szczeblu regionalnym określonym w załączniku III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 837/90 z dnia 26 marca 1990 r. dotyczącego informacji statystycznych dostarczanych przez państwa członkowskie na temat produkcji zbóż⁽¹⁾ – średnie wyniki dotyczące ciężaru właściwego, wilgotności, zawartości ziaren połamanych i zawartości białka stwierdzone w odniesieniu do przejętych partii pszenicy durum.

3. Wymiana informacji dotyczących kontroli określonej w art. 20 ust. 3 między agencjami interwencyjnymi odbywa się drogą elektroniczną, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 24.

Artykuł 23

Przekazywanie Komisji informacji o agencjach interwencyjnych oraz zatwierdzonych centrach skupu interwencyjnego

1. Zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 24 państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące:

- a) zatwierdzonych agencji interwencyjnych, o których mowa w art. 1; oraz
- b) zatwierdzonych centrów skupu interwencyjnego, o których mowa w art. 2 oraz ich infrastruktury składowania.

2. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C) wykaz agencji interwencyjnych, o których mowa w art. 1 ust. 2.

3. Zmiany wprowadzane w wykazie centrów skupu interwencyjnego oraz ich infrastruktury składowania, o których mowa w art. 2 ust. 3 oraz w wykazie agencji interwencyjnych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu są udostępniane państwom członkowskim oraz opinii publicznej przy pomocy wszelkich właściwych środków technicznych, za pośrednictwem systemów informacyjnych udostępnianych przez Komisję, włącznie z publikacją w Internecie.

Artykuł 24

Zasady komunikacji

1. Przekazywanie i wymiana informacji między państwami członkowskimi a Komisją, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, odbywają się drogą elektroniczną, za pośrednictwem systemów informacyjnych udostępnionych właściwym organom przez Komisję lub państwa członkowskie.

2. Przedmiotowe dokumenty są sporządzane i przekazywane zgodnie z procedurami ustalonymi w ramach tych systemów informacyjnych.

3. Forma i treść dokumentów ustalana jest na podstawie wzorów lub metod udostępnionych użytkownikom za pośrednictwem systemów informacyjnych. Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych jest z wyprzedzeniem informowany o zmianach i aktualizacjach tych wzorów i metod.

4. Odpowiedzialność za wprowadzanie do systemów informacyjnych danych dotyczących przekazywanych informacji i aktualizowanie ich spoczywa na właściwych organach państw

członkowskich, zgodnie z przyznanymi przez te organy prawami dostępu.

ROZDZIAŁ V

ZMIANY, PRZEPISY UCHYLAJĄCE I KOŃCOWE

Artykuł 25

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 428/2008

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 428/2008, skreśla się kolumnę (4) dotyczącą pszenicy durum.

Artykuł 26

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 687/2008

W rozporządzeniu (WE) nr 687/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W okresie, o którym mowa w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, każdy posiadacz jednolitej partii nie mniejszej niż 80 ton pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy lub sorgo zebranych we Wspólnocie, jest uprawniony do zaoferowania takiej partii agencji płatniczej lub agencji interwencyjnej dalej zwanej »agencją interwencyjną«.”;

- 2) w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) dla pszenicy zwyczajnej poziomy określone zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 315/93, w tym wymogi dotyczące toksyn *Fusarium* w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej określone w pkt 2.4–2.7 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1881/2006 (*);

(*) Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5.”;

- 3) skreśla się art. 5 lit. h);

- 4) artykuł 7 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) oznaczeniem zawartości białka w pszenicy zwyczajnej;”;

- 5) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

- a) lit. c) i d) zastępuje się następującym tekstem:

„c) jeśli odsetek ziaren połamanych przekracza 3 % w przypadku pszenicy zwyczajnej i jęczmienia i 4 % dla kukurydzy i sorgo, stosuje się redukcję o 0,05 EUR za każde kolejne 0,1 punktu procentowego;

d) jeśli odsetek zanieczyszczeń ziarnowych przekracza 4 % dla kukurydzy i sorgo i 5 % dla pszenicy zwyczajnej i jęczmienia, stosuje się redukcję o 0,05 EUR za każde kolejne 0,1 punktu procentowego;”;

- b) litera f) otrzymuje brzmienie:

„f) jeśli odsetek innych zanieczyszczeń (Schwarzbesatz) przekracza 1 % dla pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy i sorgo, stosuje się redukcję o 0,1 EUR za każde kolejne 0,1 punktu procentowego;”;

- c) skreśla się lit. g);

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 3.4.1990, s. 1.

6) w załączniku I skreśla się kolumnę „pszenica durum”;

7) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 1.2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w lit. a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„za ziarna pomarszczone uważa się ziarna, które po wyeliminowaniu z próbki innych ciał określonych w niniejszym załączniku przechodzą przez sito o szczelinach następujących rozmiarów: 2,0 mm dla pszenicy zwyczajnej, 2,2 mm dla jęczmienia.”;

(ii) w lit. d) skreśla się ostatni akapit;

b) punkt 1.3. otrzymuje brzmienie:

„1.3. Ziarna porośnięte

Ziarna porośnięte to ziarna, których korzonek zarodkowy lub pęk kwiatowy zarodka jest widoczny gołym okiem. Jednakże należy wziąć pod uwagę ogólny wygląd próbki przy stwierdzaniu zawartości ziaren porośniętych. W niektórych gatunkach zbóż zarodek jest wypukły i okrywa nasienna rozdziela się przy potrząśnięciu zbożem w partii. Takie ziarna są podobne do ziaren porośniętych, ale nie powinny być zaliczane do tej grupy. Porośnięte ziarno to tylko i wyłącznie takie ziarno, które wykazuje widoczne zmiany pozwalające na łatwe odróżnienie go od ziarna normalnego.”;

c) skreśla się pkt 2.1;

8) w załączniku III pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lipca 2009 r.

„W przypadku pszenicy zwyczajnej i jęczmienia, średnia próbka 250 g jest przepuszczana przez dwa sита: jedno o szczelinach 3,5 mm i drugie 1,0 mm, przez pół minuty przez każde z nich.”;

b) akapit siódmy otrzymuje brzmienie:

„Próbka częściowa jest przesiewana przez pół minuty przez sito o szczelinach 2,0 mm dla pszenicy zwyczajnej, 2,2 mm dla jęczmienia. Ciała, które przechodzą przez takie sito, są uznawane za ziarna pomarszczone. Ziarna uszkodzone przez mróz i ziarna niedojrzałe (zielone) należą do grupy »ziarna pomarszczone«.”;

9) skreśla się załącznik VI.

Artykuł 27

Uchylenia

Rozporządzenie (WE) nr 489/2005 traci moc z dniem 1 września 2009 r.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VI.

Artykuł 28

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r., w odniesieniu do pszenicy durum i od dnia 1 września 2009 r. w odniesieniu do sektora ryżu.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I
(Artykuł 12 ust. 2)

CZĘŚĆ A

1. OPIS CECH, KTÓRE NALEŻY SPRAWDZIĆ W CELU STWIERDZENIA NIENAGANNEJ JAKOŚCI ZBOŻA PODSTAWOWEGO

1.1. Ziarna połamane

Wszystkie ziarna, których bielmo jest częściowo odsłonięte, są uznawane za połamane. Ziarna uszkodzone przy młóceniu i ziarna, z których został wybity zarodek, również zaliczają się do tej grupy.

1.2. Zanieczyszczenia ziarnowe

a) *ziarna pomarszczone:*

Ziarna, które po wyeliminowaniu z próbki innych ciał, określonych w niniejszym załączniku przechodzą przez sita o szczelinach następujących rozmiarów: pszenica durum 1,9 mm.

Ziarna, które po wyeliminowaniu wszelkich ciał opisanych w niniejszym załączniku przechodzą przez sita o szczelinach 2,0 mm.

Do tej grupy zalicza się również ziarna uszkodzone przez mróz oraz ziarna niedojrzałe (zielone).

b) *inne zboża:*

Przez „inne zboża” rozumie się wszystkie ziarna, które nie należą do gatunku, z którego pobrano próbkę.

c) *ziarna uszkodzone przez szkodniki:*

Za ziarna uszkodzone przez szkodniki uznaje się wszystkie ziarna nadgryzione. Do grupy tej zalicza się również ziarna porażone przez pluskwy.

d) *ziarna z przebarwionym zarodkiem, ziarna cętkowane i porażone fuzariozą:*

Ziarna, w których zarodek jest przebarwiony, to te, których okrywa nasienna jest koloru brązowego do czarno-brązowego, a w których zarodek jest normalnie rozwinięty i nie kiełkuje.

W przypadku pszenicy durum:

— ziarna posiadające brązowe do czarno-brązowych przebarwienia w miejscach innych niż sam zarodek są uznawane za ziarna cętkowane,

— ziarna porażone fuzariozą to ziarna, w których owocnia jest zakażona grzybem *Fusarium mycelium*; takie ziarna są lekko pomarszczone, pofałdowane i mają różowe lub białe plamki o nieforemnych kształtach.

e) *ziarna przegrzane w trakcie suszenia to ziarna wykazujące zewnętrzne znaki przypalenia, ale nieuszkodzone.*

1.3. Ziarna porośnięte

Ziarna porośnięte to ziarna, których korzonek zarodkowy lub pąk kwiatowy zarodka jest widoczny gołym okiem. Przy stwierdzaniu zawartości ziaren porośniętych należy jednak wziąć pod uwagę ogólny wygląd próbki. W niektórych gatunkach zbóż, np. pszenicy durum, zarodek jest wypukły i okrywa nasienna rozdziela się przy potrząsaniu zbożem w partii. Ziarna te są podobne do ziaren porośniętych, ale nie powinny być zaliczane do tej grupy. Porośnięte ziarno to tylko i wyłącznie takie ziarno, które wykazuje widoczne zmiany pozwalające na łatwe odróżnienie go od ziarna normalnego.

1.4. Inne zanieczyszczenia (Schwarzbesatz)

Ziarna zbóż podstawowych, które zostały uszkodzone, porażone sporyszem lub zbutwiały, są klasyfikowane jako „inne zanieczyszczenia”, nawet jeśli mają oprócz tego defekty należące do innych kategorii.

a) *obce nasiona*:

„Obce nasiona” to ziarna roślin, uprawnych lub nie, innych niż zboża. Zalicza się tu nasiona niezdatne do użytku, nasiona wykorzystywane do karmienia zwierząt gospodarskich i nasiona szkodliwe.

Za nasiona szkodliwe uważa się nasiona toksyczne dla ludzi i zwierząt, nasiona utrudniające czyszczenie i mielenie zbóż i nasiona wpływające na jakość produktów wytwarzanych ze zbóż.

b) *ziarna uszkodzone*:

Ziarna uszkodzone to te, które nie nadają się do spożycia przez ludzi, a w przypadku zbóż pastewnych przez zwierzęta gospodarskie z powodu zbutwienia, porażenia przez pleśnie, bakterie lub z innych przyczyn.

Do tej grupy również zalicza się ziarno uszkodzone na skutek samoistnego wydzielania ciepła lub zbyt intensywnego suszenia. Te przegrzane lub zaparzone ziarna są w pełni rozwinięte, a ich warstwa osłonowa jest szarobrązowa do czarnej, podczas gdy po przekrojeniu jądro charakteryzuje się zabarwieniem od żółtawo-szarego do brązowawo-czarnego.

Ziarna zaatakowane przez pryszczarkowate są uznawane za uszkodzone, jedynie jeśli ponad połowa powierzchni ziarna ma zabarwienie od szarego do czarnego na skutek wtórnego ukrytego porażenia. Jeśli przebarwienie obejmuje mniej niż połowę powierzchni ziarna, ziarna muszą zostać sklasyfikowane jako ziarna uszkodzone przez szkodniki;

c) *ciała obce*:

Wszelkie ciała znajdujące się w próbce zbóż zatrzymane przez sito o szczelinach 3,5 mm (z wyjątkiem innych zbóż i wyjątkowo dużych ziaren zboża podstawowego) oraz ciała przechodzące przez sito o szczelinach 1,0 mm są uznawane za ciała obce. Zalicza się tu również kamyki, piasek, kawałki słomy i inne zanieczyszczenia próbki, które przechodzą przez sito o szczelinach 3,5 mm i są zatrzymywane przez sito o szczelinach 1,0 mm.

d) *plewy*e) *sporysz*f) *ziarna zbutwiałe*g) *martwe owady lub ich części*.**1.5. Żywe szkodniki****1.6. Ziarna, które utraciły szklistość (zmatowiały)**

Zmatowiały ziarno pszenicy durum to takie ziarno, którego nie można uznać za całkowicie szkliste.

1.7. Zabarwienie zboża

W każdym stadium rozwoju zabarwienie jest właściwe dla danego zboża, jest ono wolne od obcych zapachów i żywych szkodników (w tym roztoczy).

1.8. Zanieczyszczenia

Maksymalne dopuszczalne poziomy zanieczyszczeń, w tym radioaktywności, nie przekraczają poziomów ustanowionych przez prawodawstwo wspólnotowe na mocy rozporządzenia (EWG) nr 315/93, w tym wymogów określonych w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1881/2006 ⁽¹⁾.

2. SPECYFICZNE CZYNNIKI, KTÓRE NALEŻY UWZGLĘDNIĆ PRZY OKREŚLANIU ZANIECZYSZCZEŃ DLA PSZENICY DURUM

„Zanieczyszczenia ziarnowe” oznaczają ziarna pomarszczone, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna z przebarwionym zarodkiem, ziarna cętkowane, porażone fuzariozą i ziarna przegrzane w trakcie suszenia.

Inne zanieczyszczenia to obce nasiona, ziarna uszkodzone, ciała obce, plewy, sporysz, ziarna zbutwiałe, martwe owady i ich części.

⁽¹⁾ Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5.

CZĘŚĆ B

MINIMALNE WYMOGI JAKOŚCIOWE DLA PSZENICY DURUM

A. Maksymalna wilgotność	14,5 %
B. Maksymalny odsetek składników, które nie są zbożem podstawowym o nienaganej jakości, z czego maksymalnie:	12 %
1. Ziarna połamane	6 %
2. Zanieczyszczenia ziarnowe (ziarnami innymi niż ziarna wymienione w pkt 3.	5 %
w tym:	
a) ziarna pomarszczone	
b) inne zboża	3 %
c) ziarna uszkodzone przez szkodniki	
d) ziarna z przebarwionym zarodkiem	
e) ziarna przegrzane podczas suszenia	0,50 %
3. Ziarna cętkowane lub porażone fuzariozą,	5 %
w tym:	
— ziarna porażone fuzariozą	1,5 %
4. Ziarna porośnięte	4 %
5. Inne zanieczyszczenia (<i>Schwarzbesatz</i>),	3 %
w tym:	
a) obce nasiona	
— szkodliwe nasiona	0,10 %
— inne	
b) ziarna uszkodzone	
— ziarna uszkodzone wskutek samoistnego wydzielania ciepła lub zbyt intensywnego suszenia	0,05 %
— inne	
c) ciała obce	
d) plewy	
e) sporysz	0,05 %
f) ziarna zbutwiałe	
g) martwe owady lub ich części	
C. Odsetek ziaren, które całkowicie lub częściowo utraciły szklistość	27 %
D. Maksymalna zawartość garbników ⁽¹⁾	—
E. Minimalny ciężar właściwy (kg/hl)	78
F. Minimalna zawartość białka ⁽¹⁾	11,5 %
G. Minimalna liczba opadania w sekundach (metoda Hagberga)	220
H. Minimalny wskaźnik sedymentacyjny Zeleny'ego (ml)	—

— : nie dotyczy.

⁽¹⁾ W % suchej masy.

ZAŁĄCZNIK II

(Artykuł 13 ust. 3)

CZĘŚĆ A

1. STANDARDOWA METODA OZNACZANIA CIAŁ INNYCH NIŻ PODSTAWOWE ZBOŻA O NIENAGANNEJ JAKOŚCI

Standardową metodą oznaczania ciał innych niż zboża podstawowe o nienagannej jakości jest metoda opisana poniżej.

- 1.1. W przypadku pszenicy durum średnia próbka 250 g jest przepuszczana przez dwa sита: jedno o szczelinach 3,5 mm i drugie o szczelinach 1,0 mm, przez pół minuty przez każde z nich.

W celu zapewnienia stałego przesiewania zaleca się użycie sita mechanicznego, np. stołu wibracyjnego z wmontowanymi sitami.

Ciała zatrzymane przez sito o szczelinach 3,5 mm i przechodzące przez sito o szczelinach 1,0 mm muszą być zważone łącznie i uznane za ciała obce. W przypadku gdy ciała zatrzymane przez sito o szczelinach 3,5 zawierają części zaklasyfikowane do grupy „inne zboża” lub szczególnie duże ziarna zboża podstawowego, części te lub zboża powinny zostać włączone z powrotem do przesianej próbki. Podczas przesiewu przez sito o szczelinach 1,0 mm należy dokładnie sprawdzić, czy zboże nie zawiera żywych szkodników.

Z przesianej próbki za pomocą rozdzielacza należy wyodrębnić próbkę 50–100 g. Próbka częściowa musi zostać zważona.

Następnie należy próbkę częściową rozłożyć na stole przy użyciu pęsety lub stożkowej łopatki i oddzielić ziarna połamane, inne zboża, ziarna porośnięte, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna uszkodzone przez mróz, ziarna z przebarwionym zarodkiem, ziarna cętkowane, obce nasiona, sporysz, ziarna uszkodzone, ziarna zbutwiałe, plewy oraz żywe szkodniki i martwe owady.

Jeśli próbka częściowa zawiera ziarna oplewione, należy je ręcznie wyłuskać; powstałe w ten sposób plewy są uznawane za należące do grupy plewy. Kamyki, piasek i kawałki słomy są uznawane za ciała obce.

Próbka częściowa jest przesiewana przez pół minuty przez sito o szczelinach 1,9 mm dla pszenicy durum. Ciała, które przechodzą przez takie sito, są uznawane za ziarna pomarszczone. Ziarna uszkodzone przez mróz i ziarna niedojrzałe (zielone) należą do grupy „ziarna pomarszczone”.

- 1.2. Grupy ciał innych niż podstawowe zboża o nienagannej jakości, wydzielone przy użyciu metod określonych w pkt 1, muszą być starannie zważone z dokładnością do 0,01 g i należy obliczyć ich odsetek w stosunku do próbki uśrednionej. Dane wpisywane do sprawozdania z wykonania analizy muszą być podane z dokładnością do 0,1 %. Należy sprawdzić obecność żywych szkodników.

Zasadniczo dla każdej próbki należy przeprowadzić dwie analizy. Wyniki analiz nie mogą się różnić o więcej niż 10 % w odniesieniu do łącznej zawartości powyższych ciał.

- 1.3. Do działań określonych w pkt 1 i 2 wykorzystywana jest następująca aparatura:

- a) rozdzielacz do próbek, np. stożkowy lub żłobkowy;
- b) waga precyzyjna i waga probiercza;
- c) sita szczelinowe o otworach 1,0 mm, 1,8 mm, 1,9 mm, 2,0 mm, 2,2 mm i 3,5 mm i sita o otworach okrągłych o średnicy 1,8 mm i 4,5 mm. Sita mogą być zakładane na stół wibracyjny.

CZĘŚĆ B

2. STANDARDOWA METODA OZNACZANIA WILGOTNOŚCI PSZENICY DURUM

Standardową metodą oznaczania wilgotności pszenicy durum jest metoda opisana poniżej. Państwa członkowskie mogą jednak stosować inne metody oparte na tych samych zasadach, metodę ISO 712:1998 lub metodę opartą na technologii podczerwieni. W przypadkach spornych wiążące są jedynie wyniki metody ustalonej w załączniku II część B.

2.1. Zasada

Produkt jest suszony w temperaturze 130–133 °C w normalnym ciśnieniu atmosferycznym przez czas ustalony w zależności od wielkości cząsteczek.

2.2. Zakres stosowania

Niniejszą metodę suszenia stosuje się do zbóż rozdrobnionych na cząstki, z których przynajmniej 50 % przechodzi przez sito o rozmiarze oczek 0,5 mm i nie pozostaje więcej niż 10 % na sicie o oczkach okrągłych rozmiaru 1,0 mm. Metodę tę stosuje się również do mąki.

2.3. Aparatura

Waga precyzyjna.

Rozdrabniacz wykonany z materiału nieabsorbującego wilgoci, łatwy do czyszczenia, pozwalający na szybkie i równomierne rozdrobnienie bez przegrzania, ograniczający kontakt z zewnętrznym powietrzem do minimum i spełniający kryteria wymienione w pkt 2 (np. składany młynek stożkowy).

Naczynie zrobione z niekorodującego metalu lub ze szkła, wyposażone w ściśle dopasowane wieko; powierzchnia robocza pozwalająca na rozprowadzenie próbki rzędu 0,3 g na cm².

Elektrycznie ogrzewana izotermiczna suszarka komorowa, nastawiona na temperaturę 130–133 °C⁽¹⁾ o odpowiedniej wentylacji⁽²⁾.

Eksykator z metalową lub, w przypadku braku metalowej, porcelanową płytą (grubą i perforowaną, zawierającą skuteczny środek osuszający).

2.4. Procedura

Suszenie

Zważyć z dokładnością do 1 mg około 5 g rozkruszonych ziaren zbóż drobnoziarnistych lub około 8 g rozdrobnionej kukurydzy w uprzednio tarowanym naczyniu. Umieścić naczynie w suszarce nagrzaną do temperatury 130–133 °C. Powinno być to wykonane jak najszybciej, żeby uniknąć zbyt dużego spadku temperatury w suszarce. Zboża drobnoziarniste suszyć przez dwie godziny, a kukurydzę przez cztery godziny od momentu, kiedy temperatura suszarki osiągnie ponownie 130–133 °C. Wyjąć naczynie z suszarki, szybko nałożyć wieczko, pozostawić przez 30–45 min w eksykatorze i zważyć (z dokładnością do około 1 mg).

2.5. Metoda obliczania oraz wzory

E	=	początkowa masa próbki, w gramach
M	=	masa próbki po przygotowaniu, w gramach
M'	=	masa próbki po rozdrobnieniu, w gramach
m	=	masa wysuszonej próbki, w gramach.

⁽¹⁾ Temperatura powierza wewnątrz suszarki.

⁽²⁾ Suszarka powinna mieć taką wydajność, aby w przypadku wcześniejszego nastawienia jej na temperaturę 130–133 °C mogła osiągnąć na nowo tę temperaturę w czasie krótszym niż 45 minut przy jednoczesnym załadowaniu maksymalnej liczby próbek. Powinna mieć taką wentylację, aby przy suszeniu zbóż drobnoziarnistych (pszenica zwyczajna, pszenica durum, jęczmień i sorgo) przez dwie godziny, a kukurydzy przez cztery godziny, wyniki dla wszystkich próbek semoliny lub, odpowiednio, kukurydzy, które suszarka może pomieścić, wykazywały różnicę mniejszą niż 0,15 % w stosunku do wyników otrzymanych po trzech godzinach suszenia dla zbóż drobnoziarnistych i po pięciu godzinach dla kukurydzy.

Wilgotność wyrażona jako wskaźnik procentowy produktu wynosi:

— bez wcześniejszego przygotowania $(E - m) \times 100/E$,

— z wcześniejszym przygotowaniem $[(M' - m)M/M' + E - M] \times 100/E = 100 (1 - Mm/EM')$

Test należy przeprowadzić przynajmniej dwa razy.

2.6. Powtórka

Różnica między wartościami otrzymanymi w wyniku dwóch badań przeprowadzonych jednocześnie lub w niewielkim odstępie czasu przez tego samego laboranta nie może przekraczać 0,15 g wilgotności na 100 g próbki. W przeciwnym razie badanie się powtarza.

CZĘŚĆ C

3. STANDARDOWA METODA OZNACZANIA NATĘŻENIA STRAT SZKLISTOŚCI PSZENICY DURUM

Standardową metodą oznaczania natężenia strat szklistości pszenicy durum jest metoda opisana poniżej.

3.1. Zasada

Do oznaczania całkowitej lub częściowej straty szklistości wykorzystuje się jedynie część próbki. Ziarna są przecinane przy użyciu przecinaka Pohla bądź innego równoważnego instrumentu.

3.2. Sprzęt i aparatura

— Przecinak Pohla lub inny równoważny instrument,

— pęseta, skalpel,

— płaskie naczynie lub kuweta.

3.3. Procedura

a) Analiza jest wykonywana na próbce 100 g po oddzieleniu ciał innych niż podstawowe zboża o nienaganej jakości.

b) Rozmieścić równomiernie próbkę w naczyniu.

c) Umieścić naczynie w przecinaku, rozprowadzić garść zboża na kratce. Przyklepać energicznie tak, by w każdym otworze znajdowało się tylko jedno ziarno. Zamknąć część ruchomą tak, by ziarna pozostały na miejscu a następnie przeciąć je.

d) Przygotować odpowiednie płytki w celu przecięcia minimum 600 ziaren.

e) Przeliczyć liczbę ziaren, które w całości lub częściowo utraciły szklistość.

f) Obliczyć odsetek ziaren, które w całości lub częściowo utraciły szklistość.

3.4. Wyrażanie wyników

I	=	masa ciał innych niż podstawowe zboża o nienaganej jakości (w gramach).
M	=	procent oczyszczonego ziarna poddanego analizie, które w całości lub częściowo utraciło szklistość.

3.5. Wyniki

Odsetek ziarna, które w całości lub częściowo utraciło szklistość w badanej próbce, wynosi:

$$[M \times (100 - I)]/100 = \dots$$

CZĘŚĆ D

4. INNE METODY STOSOWANE DO USTALENIA JAKOŚCI PSZENICY DURUM

- 4.1. Standardową metodą oznaczania liczby opadania Hagberga (test aktywności amylazy) jest metoda zgodna z normą ISO 3093:2004.
- 4.2. Standardową metodą oznaczania ciężaru właściwego jest metoda zgodna z normą ISO 7971/2:1995.
- 4.3. Metody pobierania próbek i standardowe metody analizy do oznaczania poziomów mikotoksyn są określone w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 i ustalone w załącznikach I i II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 401/2006 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 9.3.2006, s. 12.

ZAŁĄCZNIK III

(Artykuł 15 ust. 2 lit. a))

CZĘŚĆ A

PODSTAWOWA WYDAJNOŚĆ RYŻU PO PRZETWORZENIU

Wydajność po przetworzeniu ryżu o solidnej i właściwej jakości handlowej nie jest niższa o więcej niż pięć punktów w stosunku do poziomów podstawowej wydajności wymienionych poniżej.

Nazwa odmiany	Wydajność pełnych ziaren (w %)	Całkowita wydajność (w %)
Argo, Selenio, Couachi	66	73
Alpe, Arco, Balilla, Balilla GG, Balilla Sollana, Bomba, Bombon, Colina, Elio, Flipper, Frances, Lido, Riso, Matusaka, Monticili, Pegonil, Sara, Strella, Thainato, Thaiperla, Ticinese, Veta, Leda, Mareny, Clot, Albada, Guadiamar	65	73
Ispaniki A, Makedonia	64	73
Bravo, Europa, Loto, Riva, Rosa Marchetti, Savio, Veneria	63	72
Tolima	63	71
Inca	63	70
Alfa, Ariete, Bahia, Carola, Cigalon, Corallo, Cripto, Cristal, Drago, Eolo, Girona, Gladio, Graldo, Indio, Italice, Jucar, Koral, Lago, Lemont, Mercurio, Miara, Molo, Navile, Niva, Onda, Padano, Panda, Pierina, Marchetti, Ribe, Ringo, Rio, S. Andrea, Saturno, Senia, Sequial, Smeraldo, Star, Stirpe, Vela, Vitro, Calca, Dion, Zeus	62	72
Strymonas	62	71
Anseatico, Baldo, Belgioioso, Betis, Euribe, Italpatna, Marathon, Redi, Ribello, Rizzotto, Rocca, Roma, Romanico, Romeo, Tebre, Volano	61	72
Bonnet Bell, Rita, Silla, Thaibonnet, L 202, Puntal	60	72
Evropi, Melas	60	70
Arborio, Blue Belle, Blue Belle „E”, Blue Bonnet, Calendal, Razza 82, Rea	58	72
Maratelli, Precoce Rossi	58	70
Carnaroli, Elba, Vialone Nano	57	72
Axios	57	67
Roxani	57	66
Pygmalion	52	71
Odmiany niewyszczególnione	64	72

CZĘŚĆ B

MAKSYMALNE DOPUSZCZALNE WSKAŹNIKI PROCENTOWE USZKODZEŃ RYŻU

Ryż o solidnej i właściwej jakości handlowej nie przekracza maksymalnych wskaźników procentowych określonych poniżej dla poszczególnych typów ryżu; wskaźnika procentowego różnorodnych zanieczyszczeń, wskaźnika procentowego ziaren ryżu innych odmian i wskaźnika procentowego ziaren, których jakość nie jest nienaganna zgodnie z definicjami załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

„Różnorodne zanieczyszczenia” oznaczają wszelkie substancje obce inne niż ryż.

Uszkodzenia ziaren	Ryż okrągłoziar- nisty Kod CN 1006 10 92	Ryż średnioziarnisty i długoziarnisty A Kody CN 1006 10 94 i 1006 10 96	Ryż długoziarnisty B Kod CN 1006 10 98
Ziarno kredowe	6	4	4
Ziarna z czerwonymi prążkami	10	5	5
Ziarna plamiste i zaplamione	4	2,75	2,75
Ziarna bursztynowe	1	0,50	0,50
Ziarna żółte	0,175	0,175	0,175
Różnorodne zanieczyszczenia	1	1	1
Ziarna ryżu innych odmian	5	5	5

ZAŁĄCZNIK IV
(Artykuł 19 ust. 1)

PODWYŻKI I OBNIŻKI CEN DOTYCZĄCE PSZENICY DURUM

Podwyżki i obniżki cen dotyczące pszenicy durum są stosowane łącznie, przy wykorzystaniu niżej określonych stawek:

- a) jeśli wilgotność pszenicy durum oferowanej w ramach interwencji jest niższa niż 14 % stosuje się podwyżki według tabeli I zamieszczonej poniżej:

Tabela I

Podwyżki w zależności od wilgotności pszenicy durum

Wilgotność (%)	Podwyższenie ceny (EUR/t)
13,4	0,1
13,3	0,2
13,2	0,3
13,1	0,4
13,0	0,5
12,9	0,6
12,8	0,7
12,7	0,8
12,6	0,9
12,5	1,0
12,4	1,1
12,3	1,2
12,2	1,3
12,1	1,4
12,0	1,5
11,9	1,6
11,8	1,7
11,7	1,8
11,6	1,9
11,5	2,0
11,4	2,1
11,3	2,2
11,2	2,3
11,1	2,4
11,0	2,5
10,9	2,6
10,8	2,7
10,7	2,8
10,6	2,9

Wilgotność (%)	Podwyższenie ceny (EUR/t)
10,5	3,0
10,4	3,1
10,3	3,2
10,2	3,3
10,1	3,4
10,0	3,5

b) jeśli wilgotność przekracza 14 % stosuje się obniżki według tabeli II zamieszczonej poniżej:

Tabela II

Obniżki w zależności od wilgotności pszenicy durum

Wilgotność (%)	Obniżka (EUR/t)
14,5	1,0
14,4	0,8
14,3	0,6
14,2	0,4
14,1	0,2

- c) jeśli odsetek ziarna połamanego pszenicy durum przekracza 3 %, stosuje się obniżkę o 0,05 EUR za każde kolejne 0,1 punktu procentowego;
- d) jeśli odsetek zanieczyszczeń ziarnowych pszenicy durum przekracza 2 %, stosuje się obniżkę o 0,05 EUR za każde kolejne 0,1 punktu procentowego;
- e) jeśli odsetek ziarna porośniętego przekracza 2,5 %, stosuje się obniżkę o 0,05 EUR za każde kolejne 0,1 punktu procentowego;
- f) jeśli odsetek innych zanieczyszczeń (*Schwarzbesatz*) pszenicy durum przekracza 0,5 %, stosuje się obniżkę o 0,1 EUR za każde kolejne 0,1 punktu procentowego;
- g) jeśli odsetek ziarna pszenicy durum, które utraciło szklistość przekracza 20 %, stosuje się redukcję o 0,2 EUR za każdy kolejny punkt procentowy lub jego ułamek.

ZAŁĄCZNIK V

(Artykuł 19 ust. 1)

PODWYŻKI I OBNIŻKI CEN DOTYCZĄCE RYŻU

1. Podwyżki i obniżki cen dotyczące ryżu stosowane są w odniesieniu do ceny interwencyjnej ryżu niełuskanego oferowanego w ramach interwencji poprzez pomnożenie jej przez sumę wskaźników procentowych obniżek i podwyżek ustalonych jak następuje:
- a) kiedy wydajność ryżu po przetworzeniu różni się od podstawowej wydajności po przetworzeniu dla danej odmiany określonej w załączniku III część A do niniejszego rozporządzenia, stosuje się podwyżki lub obniżki ceny zgodnie z poniższą tabelą I dla danej odmiany ryżu.

Tabela 1

Podwyżki i obniżki cen w zależności od wydajności ryżu po przetworzeniu

Wydajność pełnych ziaren ryżu całkowicie bielonego uzyskanego z ryżu niełuskanego	Podwyżki i obniżki cen w zależności od wydajności
Powyżej podstawowej wydajności	Podwyżka o 0,75 %
Poniżej podstawowej wydajności	Obniżka o 1 %
Całkowita wydajność ryżu całkowicie bielonego uzyskanego z ryżu niełuskanego	Podwyżki i obniżki cen w zależności od wydajności
Powyżej podstawowej wydajności	Podwyżka o 0,60 %
Poniżej podstawowej wydajności	Obniżka o 0,80 %

- b) jeśli uszkodzenia ziaren ryżu niełuskanego przekraczają wielkości dopuszczalne dla norm jakościowych ryżu niełuskanego, stosuje się obniżkę ceny interwencyjnej zgodnie z załącznikiem II dla danego rodzaju ryżu;

Tabela 2

Obniżki cen w zależności od uszkodzeń ziaren ryżu

Uszkodzenia ziaren	Wskaźnik procentowy uszkodzonych ziaren powodujący obniżkę ceny interwencyjnej			Wskaźnik procentowy obniżki ⁽¹⁾ stosowany za każde kolejne odchylenie od dolnej granicy
	Ryż okrągłoziernisty Kod CN 1006 10 92	Ryż średnioziarnisty i długoziarnisty A Kody CN 1006 10 94 i 1006 10 96	Ryż długoziarnisty B Kod CN 1006 10 98	
Ziarno kredowe	od 2 do 6 %	od 2 do 4 %	od 1,5 do 4 %	1 % za każde kolejne 0,5 % odchylenia
Ziarna z czerwonymi prążkami	od 1 do 10 %	od 1 do 5 %	od 1 do 5 %	1 % za każde kolejne 1 % odchylenia
Ziarna plamiste i zaplamione	od 0,50 do 4 %	od 0,50 do 2,75 %	od 0,50 do 2,75 %	0,8 % za każde kolejne 0,25 % odchylenia
Ziarna bursztynowe	od 0,05 do 1 %	od 0,05 do 0,50 %	od 0,05 do 0,50 %	1,25 % za każde kolejne 0,25 % odchylenia
Ziarna żółte	od 0,02 do 0,175 %	od 0,02 do 0,175 %	od 0,02 do 0,175 %	6 % za każde kolejne 0,125 % odchylenia

⁽¹⁾ Każde odchylenie jest uwzględniane z dokładnością wskaźnika procentowego uszkodzonych ziaren do dwóch miejsc po przecinku.

- c) jeśli wilgotność ryżu niełuskanego przekracza 13 %, wskaźnik procentowy obniżki jest równy różnicy między wskaźnikiem procentowym wilgotności ryżu niełuskanego oferowanego w ramach skupu interwencyjnego, określoną z dokładnością do jednego miejsca po przecinku, a 13 %;
 - d) jeśli wskaźnik procentowy różnorodnych zanieczyszczeń ryżu niełuskanego przekracza 0,1 % stosuje się obniżkę ceny interwencyjnej o 0,02 % za każde kolejne 0,01 % odchylenia;
 - e) ryż niełuskany zawierający więcej niż 3 % ziaren innych odmian można zakupić w ramach skupu interwencyjnego jedynie po cenie obniżonej o 0,1 % za każde 0,1 % odchylenia od normy jakościowej.
2. Podwyżki i obniżki ceny, o których mowa w ust. 1 ustala się na podstawie średniej ważonej wyników analiz przeprowadzonych na reprezentatywnych próbkach określonych w art. 16.
-

ZAŁĄCZNIK VI

(Artykuł 27 akapit drugi)

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 489/2005	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	—
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 4 ust. 2 lit. a) i b)
Artykuł 2 ust. 2	—
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 15 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 15 ust. 2
Artykuł 3 ust. 3	Załącznik III część B
Artykuł 4	Załącznik V
Artykuł 5	—
Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi	—
Artykuł 6 ust. 2 i 3	Artykuł 4 ust. 2 lit. a)
Artykuł 6 ust. 4	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 6 ust. 5	Artykuł 5 ust. 1
Artykuł 7	—
Artykuł 8 ust. 2 i 3	Artykuł 11 ust. 1
Artykuł 8 ust. 3	—
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 10 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 9 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 9 ust. 2 akapit drugi	—
Artykuł 9 ust. 3	Artykuł 10 ust. 3
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 10 ust. 4 akapit pierwszy
Artykuł 10 ust. 3	Artykuł 10 ust. 4 akapit drugi
Artykuł 11	—
Artykuł 12 ust. 1 i 2	Artykuł 16 ust. 1 i 2
Artykuł 12 ust. 3	—
Artykuł 13 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 14
Artykuł 13 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 16 ust. 4
Artykuł 13 ust. 2	Artykuł 16 ust. 5
Artykuł 14	Artykuł 18
Artykuł 15 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 19 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi	—
Artykuł 15 ust. 2 akapit pierwszy i drugi	Artykuł 19 ust. 2

Rozporządzenie (WE) nr 489/2005	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 15 ust. 2 akapit trzeci	Artykuł 19 ust. 2 akapit trzeci
Artykuł 16	—
Artykuł 17	Artykuł 16 ust. 3
Artykuł 18	Artykuł 21
Załącznik I	—
Załącznik II część A	Załącznik III część A
Załącznik II część B	Załącznik V
Załącznik III	Załącznik III część B
Załącznik IV	Załącznik V
Załącznik V	—
Załącznik VI	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 671/2009**z dnia 24 lipca 2009 r.****otwierające procedurę przyznawania pozwoleń na wywóz sera do Stanów Zjednoczonych Ameryki w 2010 r. w ramach niektórych kontyngentów GATT**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 171 ust. 1 w związku z jego art. 4,

Pozwolenia na wywóz do Stanów Zjednoczonych Ameryki w 2010 r. produktów objętych kodem CN 0406 i wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia w ramach kontyngentów wspomnianych w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006 wydaje się zgodnie z przepisami sekcji 2 rozdziału III wspomnianego rozporządzenia oraz zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

- (1) Sekcja 2 rozdziału III rozporządzenia Komisji (WE) nr 1282/2006 z dnia 17 sierpnia 2006 r. ustalającego specjalne szczególne zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 dotyczącego pozwoleń na wywóz i refundacji wywozowych w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych ⁽²⁾ przewiduje, że pozwolenia na wywóz sera do Stanów Zjednoczonych Ameryki w ramach kontyngentów określonych w porozumieniach zawartych podczas wielostronnych negocjacji handlowych można przyznawać zgodnie ze specjalną procedurą, w ramach której można wyznaczać preferowanych importerów z USA.
- (2) Należy otworzyć procedurę w odniesieniu do wywozu na rok 2010 oraz określić odnoszące się do niej dodatkowe przepisy.
- (3) Do celów zarządzania przywozem właściwe organy w Stanach Zjednoczonych dokonują rozróżnienia między dodatkowymi kontyngentami przyznanymi Wspólnocie Europejskiej w ramach Rundy Urugwajskiej a kontyngentami wynikającymi z Rundy Tokijskiej. Pozwolenia na wywóz przyznaje się z uwzględnieniem kwalifikowalności tych produktów w ramach danych kontyngentów Stanów Zjednoczonych Ameryki według Zharmonizowanego Systemu Opłat Celnych Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- (4) W celu zapewnienia wywozu maksymalnej ilości w ramach kontyngentów, na które istnieje umiarkowane zapotrzebowanie, powinno być dozwolone składanie wniosków o wywóz całkowitej ilości przewidzianej w ramach danego kontyngentu.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

1. Wnioski w sprawie pozwoleń wspomnianych w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006 (zwane dalej „wnioskami”) składa się do właściwych organów od dnia 1 września najpóźniej do dnia 10 września 2009 r.

2. Wnioski są przyjmowane wyłącznie wtedy, gdy zawierają wszystkie informacje określone w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006 oraz dołączono do nich wymienione w nim dokumenty.

W przypadku gdy w odniesieniu do tej samej grupy produktów określonych w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia dostępna ilość jest podzielona między kontyngenty Rundy Urugwajskiej i kontyngenty Rundy Tokijskiej, wnioski w sprawie pozwoleń mogą obejmować wyłącznie jeden z tych kontyngentów oraz muszą wskazywać odpowiedni kontyngent, określając identyfikację grupy oraz kontyngentu, wskazany w kolumnie 3 tego załącznika.

Informacje określone w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006 należy podawać zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

3. W odniesieniu do kontyngentów określonych jako 22-Tokio, 22-Urugwaj, 25-Tokio oraz 25-Urugwaj w kolumnie 3 załącznika I, wnioski obejmują przynajmniej 10 ton i nie mogą przekraczać ilości dozwolonej w ramach danego kontyngentu, jak określono w kolumnie 4 tegoż załącznika.

W odniesieniu do innych kontyngentów wskazanych w kolumnie 3 załącznika I wnioski obejmują przynajmniej 10 ton i nie mogą przekraczać 40 % ilości dozwolonej w ramach danego kontyngentu, jak określono w kolumnie 4 tego załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 234 z 29.8.2006, s. 4.

4. Wnioski są przyjmowane wyłącznie wtedy, gdy wnioskodawcy złożą pisemne oświadczenie, że nie złożą innych wniosków w odniesieniu do tej samej grupy produktów i tego samego kontyngentu, oraz zobowiążą się do nieskładania takich wniosków.

Jeżeli wnioskodawca złoży kilka wniosków w odniesieniu do tej samej grupy produktów i do tego samego kontyngentu w jednym lub więcej państwach członkowskich, wszystkie wnioski uznaje się za odrzucone.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie zawiadamiają Komisję, w ciągu pięciu dni roboczych po upływie terminu składania wniosków, o wnioskach złożonych w odniesieniu do poszczególnych grup produktów oraz, w stosownych przypadkach, kontyngentów wskazanych w załączniku I.

Wszystkie zawiadomienia, w tym również zawiadomienia puste, przekazywane są za pośrednictwem faksu lub poczty elektronicznej z wykorzystaniem wzorcowego formularza zamieszczonego w załączniku III.

2. Zawiadomienie zawiera następujące informacje w odniesieniu do poszczególnej grupy oraz, w stosownych przypadkach, poszczególnego kontyngentu:

- a) listę wnioskodawców;
- b) ilości, w odniesieniu do których poszczególni wnioskodawcy złożą wnioski w podziale według kodu Nomenklatury Scalonej oraz według ich kodu zgodnie ze Zharmonizowanym Systemem Opłat Celnych Stanów Zjednoczonych Ameryki (2009);
- c) nazwę i adres importera wskazanego przez wnioskodawcę.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lipca 2009 r.

Artykuł 4

Na mocy art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006 Komisja niezwłocznie ustala przyznanie pozwoleń oraz powiadamia o tym państwa członkowskie najpóźniej do dnia 31 października 2009 r.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję w ciągu pięciu dni roboczych od daty opublikowania współczynników przydziału dla poszczególnych grup oraz, w stosownych przypadkach, dla poszczególnych kontyngentów, o ilościach przyznanym każdemu z wnioskodawców zgodnie z art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006.

Zawiadomienia przekazywane są za pośrednictwem faksu lub poczty elektronicznej z wykorzystaniem wzorcowego formularza zamieszczonego w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Zawiadomienia dostarczone zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia i zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006 podlegają weryfikacji przez państwa członkowskie przed ostatecznym wydaniem pozwoleń oraz najpóźniej do dnia 15 grudnia 2009 r.

W przypadku stwierdzenia, że podmiot gospodarczy, któremu wydano pozwolenie, przedstawił nieprawidłowe informacje, pozwolenie zostaje unieważnione, a zabezpieczenie ulega przypadkowi. Państwa członkowskie bezzwłocznie zawiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Ser objęty wywozem do Stanów Zjednoczonych Ameryki w 2010 r. w ramach niektórych kontyngentów GATT

Sekcja 2 rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 1282/2006 oraz rozporządzenie (WE) nr 671/2009

Identyfikacja grupy według dodatkowych uwag w rozdziale 4 Zharmonizowanego Systemu Opłat Celnych Stanów Zjednoczonych Ameryki		Identyfikacja grupy i kontyngentu	Ilości dostępne na 2010 r.
Uwaga odnosząca się do	Grupa		Tony
(1)	(2)	(3)	(4)
16	Ser bez cech szczególnych (NSPF)	16-Tokio	908,877
		16-Urugwaj	3 446,000
17	Blue Mould	17	350,000
18	Cheddar	18	1 050,000
20	Edam/Gouda	20	1 100,000
21	Ser typu włoskiego	21	2 025,000
22	Ser szwajcarski lub Ementaler bez dziur	22-Tokio	393,006
		22-Urugwaj	380,000
25	Ser szwajcarski lub Ementaler z dziurami	25-Tokio	4 003,172
		25-Urugwaj	2 420,000

ZAŁĄCZNIK III

Przedstawienie danych wymaganych na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 671/2009

Należy przesłać faksem pod nr +32 22953310 lub pocztą elektroniczną na adres: AGRI-MILK-USA@ec.europa.eu

Identyfikacja grupy i kontyngentu wymienionych w kolumnie 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 671/2009:

Nazwa grupy wymienionej w kolumnie 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 671/2009:

.....

Pochodzenie kontyngentu:

Runda Urugwajska:

Runda Tokijska:

Nr	Nazwa i adres wnioskodawcy	Kod produktu według Nomenklatury Scalonej	Ilości wnioskowane (w tonach)	Kod Zharmonizowanego Systemu Opłat Celnych Stanów Zjednoczonych Ameryki	Nazwa/adres wyznaczonego importera
1					
		Razem:			
2					
		Razem:			
3					
		Razem:			
4					
		Razem:			
5					
		Razem:			

ZAŁĄCZNIK IV

Przedstawienie pozwoleń udzielonych zgodnie z art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006

(Należy przesłać faksem pod nr +32 22953310 lub pocztą elektroniczną na adres: AGRI-MILK-USA@ec.europa.eu)

Identyfikacja grupy i kontyngentu wymienionych w kolumnie 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 671/2009	Pochodzenie kontyngentu	Nazwa i adres wnioskodawcy	Kod produktu według Nomenklatury Scalonej	Ilości wnioskowane (w tonach)	Nazwa i adres wyznaczonego importera	Przyznane ilości ⁽¹⁾ (w tonach)
	Runda Urugwajska ☐					
	Runda Tokijska ☐					
	Razem:					Razem:
	Runda Urugwajska ☐					
	Runda Tokijska ☐					
	Razem:					Razem:
	Runda Urugwajska ☐					
	Runda Tokijska ☐					
	Razem:					Razem:

⁽¹⁾ Ilości przyznane w drodze losowania zostaną rozdysponowane pomiędzy poszczególne kody CN proporcjonalnie do ilości produktów odpowiadających poszczególnym kodom CN, o które złożono wnioski.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 672/2009**z dnia 24 lipca 2009 r.****dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych
rozporządzeniem (WE) nr 327/98 dla podokresu lipiec 2009 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 327/98 z dnia 10 lutego 1998 r. otwierające niektóre kontyngenty celne na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz stanowiące o administrowaniu nimi ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 327/98 otworzyło niektóre kontyngenty taryfowe na przywóz ryżu i ryżu łamanego i ustanowiło zarządzanie nimi według krajów pochodzenia i w podziale na podokresy zgodnie z załącznikiem IX do wymienionego rozporządzenia.
- (2) Podokres w lipcu jest trzecim podokresem dla kontyngentu przewidzianego w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 327/98 i drugim podokresem dla kontyngentów przewidzianych w lit. b), c) i d) tego ustępu.
- (3) Z komunikatu sporządzonego zgodnie z art. 8 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 327/98 wynika, że w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4154–09.4166 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych lipca 2009 r., zgodnie z art. 4 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, odnoszą się do ilości większej niż dostępna. Należy zatem okre-

ślić, na jakie ilości pozwolenia mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski dla danych kontyngentów.

- (4) Ponadto z wymienionego wyżej komunikatu wynika, że w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127, 09.4128, 09.4129, 09.4149, 09.4150, 09.4152 i 09.4153 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych lipca 2009 r., zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 327/98, odnoszą się do ilości mniejszej od dostępnej.
- (5) Należy zatem w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127, 09.4128, 09.4129, 09.4130, 09.4148, 09.4112, 09.4116, 09.4117, 09.4118, 09.4119 i 09.4166 ustalić całkowite ilości dostępne w następnym podokresie, zgodnie z art. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 327/98,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wnioski o pozwolenia na przywóz ryżu objętego kontyngentami o numerach porządkowych 09.4154–09.4166, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 327/98, złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych lipca 2009 r., stanowią podstawę do wydania pozwoleń na ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, pomnożone przez współczynniki przydziału ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Całkowite ilości dostępne w ramach kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127, 09.4128, 09.4129, 09.4130, 09.4148, 09.4112, 09.4116, 09.4117, 09.4118, 09.4119 i 09.4166, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 327/98, w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu ustala się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 37 z 11.2.1998, s. 5.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Jean-Luc DEMARTY
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

Ilości, które mają zostać przydzielone w podokresie obowiązywania kontyngentu lipiec 2009 r., oraz ilości dostępne w następnym podokresie, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 327/98

a) Kontyngent na ryż bielony lub półbielony objęty kodem CN 1006 30, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 327/98:

Pochodzenie	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres lipiec 2009 r.	Całkowite ilości dostępne w podokresie wrzesień 2009 r. (w kg)
Stany Zjednoczone Ameryki	09.4127	— ⁽¹⁾	13 879 202
Tajlandia	09.4128	— ⁽¹⁾	1 315 205
Australia	09.4129	— ⁽¹⁾	385 000
Inne pochodzenie	09.4130	— ⁽²⁾	0

b) Kontyngent na ryż łuskany objęty kodem CN 1006 20, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 327/98:

Pochodzenie	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres lipiec 2009 r.	Całkowite ilości dostępne w podokresie październik 2009 r. (w kg)
Wszystkie kraje	09.4148	— ⁽²⁾	66 289

c) Kontyngent na ryż łamany objęty kodem CN 1006 40, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 327/98:

Pochodzenie	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres lipiec 2009 r.
Tajlandia	09.4149	— ⁽¹⁾
Australia	09.4150	— ⁽³⁾
Gujana	09.4152	— ⁽³⁾
Stany Zjednoczone Ameryki	09.4153	— ⁽¹⁾
Inne pochodzenie	09.4154	1,561 628 %

d) Kontyngent na ryż bielony lub półbielony objęty kodem CN 1006 30, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 327/98:

Pochodzenie	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres lipiec 2009 r.	Całkowite ilości dostępne w podokresie wrzesień 2009 r. (w kg)
Tajlandia	09.4112	— ⁽²⁾	0
Stany Zjednoczone Ameryki	09.4116	— ⁽²⁾	0
Indie	09.4117	— ⁽²⁾	40 445
Pakistan	09.4118	— ⁽²⁾	0
Inne pochodzenie	09.4119	— ⁽²⁾	0
Wszystkie kraje	09.4166	1,04385 %	0

⁽¹⁾ Wnioski obejmują ilości mniejsze lub równe dostępnym: wszystkie wnioski mogą zatem zostać pozytywnie rozpatrzone.

⁽²⁾ Brak współczynnika przydziału dla tego podokresu.

⁽³⁾ Brak współczynnika przydziału dla tego podokresu: Komisja nie otrzymała żadnego wniosku o wydanie pozwolenia.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 lipca 2009 r.

zatwierdzająca określone zmienione programy zwalczania i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych na rok 2009 i zmieniająca decyzję 2008/897/WE w odniesieniu do wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na programy zatwierdzone tą decyzją, realizowane przez niektóre państwa członkowskie

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5475)

(2009/560/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 24 ust. 5 i 6 oraz art. 25 ust. 1 i 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja 90/424/EWG ustanawia procedury regulujące wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na programy zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych.

(2) W decyzji Komisji 2008/897/WE z dnia 28 listopada 2008 r. zatwierdzającej roczne i wieloletnie programy krajowe oraz wkład finansowy Wspólnoty w zakresie zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych, przedstawione przez państwa członkowskie na 2009 r. i na lata następne⁽²⁾, zatwierdzono określone programy krajowe i ustalono odsetek i maksymalną kwotę wkładu Wspólnoty dla każdego programu przedstawionego przez państwa członkowskie.

(3) Belgia, Dania, Irlandia, Hiszpania, Francja, Łotwa, Litwa, Niderlandy, Portugalia i Finlandia przedłożyły zmienione programy zwalczania i monitorowania choroby niebieskiego języka.

(4) Komisja dokonała oceny tych zmienionych programów zarówno z weterynaryjnego, jak i finansowego punktu widzenia. Programy te uznano za zgodne z odpowiednimi przepisami prawodawstwa wspólnotowego w zakresie weterynarii, a w szczególności z kryteriami określonymi w decyzji Komisji 2008/341/WE z dnia 25 kwietnia 2008 r. ustanawiającej wspólnotowe kryteria dla krajowych programów zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych⁽³⁾. W związku z tym wspomniane zmienione programy należy zatwierdzić.

(5) Dania, Hiszpania, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Portugalia, Finlandia i Zjednoczone Królestwo przedłożyły zmienione programy zwalczania i monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych.

(6) Komisja dokonała oceny tych zmienionych programów zarówno z weterynaryjnego, jak i finansowego punktu widzenia. Programy te uznano za zgodne z odpowiednimi przepisami prawodawstwa wspólnotowego w zakresie weterynarii, a w szczególności z kryteriami określonymi w decyzji 2008/341/WE. W związku z tym wspomniane programy należy zatwierdzić.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 322 z 2.12.2008, s. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 115 z 29.4.2008, s. 44.

- (7) Decyzją Komisji 2007/782/WE z dnia 30 listopada 2007 r., zatwierdzającą roczne i wieloletnie programy krajowe oraz wkład finansowy Wspólnoty w zakresie zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych, przedstawione przez państwa członkowskie na 2008 r. i na lata następne⁽¹⁾, zatwierdzono także wieloletni program zwalczania wścieklizny w Słowenii. Drugi rok realizacji tego programu został zatwierdzony decyzją 2008/897/WE.
- (8) Słowenia przedłożyła zmienioną wersję programu dla drugiego roku swojego wieloletniego programu zwalczania wścieklizny. Komisja dokonała oceny tego zmienionego programu zarówno z weterynaryjnego, jak i finansowego punktu widzenia. Program ten uznano za zgodny z odpowiednimi przepisami prawodawstwa wspólnotowego w zakresie weterynarii, a w szczególności z kryteriami określonymi w decyzji 2008/341/WE. W związku z tym wspomniany program należy zatwierdzić.
- (9) Krajowe programy zwalczania i monitorowania choroby niebieskiego języka zatwierdzone decyzją 2008/897/WE obejmowały kampanie szczepień przeciw tej chorobie w 2009 r. Jednakże koszty podawania szczepionki nie zostały uwzględnione w kosztach kwalifikujących się do przyznania wkładu finansowego przez Wspólnotę.
- (10) Z uwagi na sytuację epidemiologiczną w omawianych państwach członkowskich właściwe jest uwzględnienie kosztów podawania szczepionki w kosztach kwalifikujących się do przyznania wkładu finansowego przez Wspólnotę. W związku z tym należy przeznaczyć dodatkowe środki na finansowanie zatwierdzonych decyzją 2008/897/WE programów zwalczania i monitorowania choroby niebieskiego języka w tych państwach członkowskich.
- (11) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii⁽²⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 103/2009⁽³⁾, przewiduje bardziej restrykcyjne wymogi w przypadku stad zwierząt mlecznych zakażonych trzęsawką klasyczną.
- (12) W dniu 18 marca 2009 r. Cypr przedłożył nowy wieloletni program monitorowania i zwalczania trzęsawki, dostosowany do tej ostatniej zmiany rozporządzenia (WE) nr 999/2001. Wspomniany program na zastąpić krajowy program zwalczania trzęsawki w tym państwie członkowskim na rok 2009, zatwierdzony decyzją 2008/897/WE.
- (13) Ze względu na tę wyjątkową sytuację Cypr zwrócił się w tym programie z prośbą o przyznanie wkładu finansowego w wysokości ponad 50 % kosztów poniesionych w związku z ubojem zwierząt zakażonych trzęsawką. Komisja dokonała oceny wspomnianego programu zarówno z weterynaryjnego, jak i finansowego punktu widzenia. Program ten uznano za zgodny z odpowiednimi przepisami prawodawstwa wspólnotowego w zakresie weterynarii, a w szczególności z kryteriami określonymi w decyzji 2008/341/WE. W związku z tym wspomniany program należy zatwierdzić.
- (14) W związku z tym, że trzęsawką zakażony jest znaczny odsetek stad owiec i kóz na Cyprze, państwo to jest zobowiązane do uśmiercenia wyjątkowo wysokiej liczby zwierząt w krótkim czasie w celu spełnienia wymagań odpowiednich przepisów prawodawstwa wspólnotowego.
- (15) Ze względu na tę wyjątkową sytuację właściwe jest przeznaczenie wyższego wkładu finansowego na program monitorowania i zwalczania trzęsawki w tym państwie członkowskim. Dodatkowo koszty personelu zatrudnionego specjalnie do wykonania zadań przewidzianych w tym programie oraz koszty zniszczenia martwych zwierząt powinny zostać uwzględnione w kosztach kwalifikujących się do przyznania wkładu finansowego przez Wspólnotę w ramach tego programu.
- (16) Zatwierdzenie niniejszą decyzją zmienionych programów ma wpływ na wysokość potrzebnych do ich realizacji kwot, które zostały wcześniej zatwierdzone decyzją 2008/897/WE. Należy zatem odpowiednio dostosować maksymalne kwoty wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na określone programy.
- (17) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/897/WE.
- (18) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 314 z 1.12.2007, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 34 z 4.2.2009, s. 11.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. zmienione programy monitorowania i zwalczania choroby niebieskiego języka, przedstawione przez Belgię w dniu 29 stycznia 2009 r., Danię w dniu 20 kwietnia 2009 r., Irlandię w dniu 16 lutego 2009 r., Hiszpanię w dniu 6 marca 2009 r., Francję w dniu 2 lutego 2009 r., Łotwę w dniu 20 lutego 2009 r., Litwę w dniu 20 lutego 2009 r., Niderlandy w dniu 8 grudnia 2008 r., Portugalię w dniu 20 lutego 2009 r. i Finlandię w dniu 7 stycznia 2009 r.

Artykuł 2

Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. zmienione programy monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych, przedstawione przez Danię w dniu 18 marca 2009 r., Hiszpanię w dniu 7 kwietnia 2009 r., Włochy w dniu 29 stycznia 2009 r., Luksemburg w dniu 16 marca 2009 r., Niderlandy w dniu 20 lutego 2009 r., Portugalię w dniu 4 marca 2009 r., Finlandię w dniu 27 lutego 2009 r. i Zjednoczone Królestwo w dniu 26 stycznia 2009 r.

Artykuł 3

Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. drugi rok realizacji zmienionego wieloletniego programu zwalczania wścieklizny, przedstawionego przez Słowenię w dniu 23 kwietnia 2009 r.

Artykuł 4

W decyzji 2008/897/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na szczepienia, badania laboratoryjne wykonane w celu nadzoru wirusologicznego, serologicznego i entomologicznego oraz na zakup potrzasków i szczepionek, i nie przekracza:

- a) 4 450 000 EUR dla Belgii;
- b) 5 000 EUR dla Bułgarii;
- c) 2 350 000 EUR dla Republiki Czeskiej;
- d) 50 000 EUR dla Danii;
- e) 15 700 000 EUR dla Niemiec;
- f) 180 000 EUR dla Estonii;
- g) 800 000 EUR dla Irlandii;

- h) 50 000 EUR dla Grecji;
 - i) 21 000 000 EUR dla Hiszpanii;
 - j) 57 000 000 EUR dla Francji;
 - k) 3 000 000 EUR dla Włoch;
 - l) 460 000 EUR dla Łotwy;
 - m) 0 EUR dla Litwy;
 - n) 510 000 EUR dla Luksemburga;
 - o) 1 400 000 EUR dla Węgier;
 - p) 5 000 EUR dla Malty;
 - q) 50 000 EUR dla Niderlandów;
 - r) 3 350 000 EUR dla Austrii;
 - s) 500 000 EUR dla Polski;
 - t) 5 300 000 EUR dla Portugalii;
 - u) 250 000 EUR dla Rumunii;
 - v) 910 000 EUR dla Słowenii;
 - w) 820 000 EUR dla Finlandii;
 - x) 1 550 000 EUR dla Szwecji.
3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza średnio:
- a) za wykonanie testu ELISA: 2,5 EUR za jeden test;
 - b) za wykonanie testu PCR: 10 EUR za jeden test;
 - c) za zakup szczepionek jednoważnych: 0,3 EUR za dawkę;
 - d) za zakup szczepionek dwuważnych: 0,45 EUR za dawkę;
 - e) za podawanie szczepionek bydłu: 1,50 EUR za sztukę zaszczepionego bydła, niezależnie od liczby i typu dawek;

- f) za podawanie szczepionek owcom lub kozom: 0,75 EUR za zaszczepioną owcę lub kozę, niezależnie od liczby i typu dawek.”;
- 2) w art. 9 ust. 2 lit. l) kwotę „1 800 000 EUR” zastępuje się kwotą „50 000 EUR”;
- 3) w art. 13 ust. 2 lit. e) kwotę „370 000 EUR” zastępuje się kwotą „530 000 EUR”.
- 4) wprowadza się art. 15a w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Trzęsawka

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. wieloletni program zwalczania trzęsawki, przedstawiony przez Cypr w dniu 18 marca 2009 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi:

- a) 100 % kosztów poniesionych przez Cypr na przeprowadzenie szybkich testów i wstępnych badań molekularnych;
- b) 75 % kosztów poniesionych przez Cypr na wypłaty właścicielom rekompensat za wartość zwierząt uśmierconych i zniszczonych zgodnie z programem monitorowania i zwalczania trzęsawki;
- c) 50 % kosztów:
- (i) analiz próbek genotypowych;
 - (ii) zakup preparatów służących do usypiania zwierząt;
 - (iii) personelu zatrudnionego specjalnie do wykonania zadań przewidzianych w programie;

(iv) zniszczenia martwych zwierząt.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona Cyprowi za realizację programu, o którym mowa w ust. 1, nie przekracza średnio:

a) 30 EUR za test, w przypadku testów wykonanych u owiec i kóz, o których mowa w części II rozdziału A załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;

b) 175 EUR za test, w przypadku wstępnych molekularnych badań odróżniających wykonanych zgodnie z ustaleniami pkt 3.2 lit. c) ppkt (i) rozdziału C załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;

c) 10 EUR za test genotypowy;

d) 100 EUR za uśmierconą owcę lub kozę.

4. Kwota, która zostanie przeznaczona na 2009 r., wynosi 5 400 000 EUR.

5. Wysokość kwoty, która zostanie przeznaczona na 2010 r., zostanie ustalona po uwzględnieniu stopnia realizacji programu w 2009 r.”.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 lipca 2009 r.

zmieniająca decyzję 2006/679/WE w odniesieniu do wdrażania technicznej specyfikacji dla interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu sterowania ruchem kolejowym transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5607)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/561/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie (przekształcenie)⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Europejskiej Agencji Kolejowej w sprawie europejskiego planu wdrożenia (ERA-REC-02-2009-ERTMS) z dnia 23 lutego 2009 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Każda techniczna specyfikacja interoperacyjności (TSI) powinna wskazywać strategię wdrażania danej TSI oraz etapy, jakie mają być zakończone celem dokonania stopniowego przejścia od sytuacji obecnej do stanu ostatecznego, w którym zgodność z TSI będzie normą.

(2) W decyzji Komisji 2006/679/WE z dnia 28 marca 2006 r. dotyczącej technicznej specyfikacji dla interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu sterowania ruchem kolejowym transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych⁽²⁾ została określona TSI odnosząca się do podsystemu sterowania ruchem kolejowym transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych.

(3) Zgodnie z art. 3 decyzji 2006/679/WE państwa członkowskie ustanowiły krajowe plany wdrożeniowe dla TSI „Sterowanie” i przedstawiły te plany Komisji.

(4) Na podstawie planów krajowych należy opracować plan generalny UE zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 7 załącznika do decyzji 2006/679/WE.

(5) Rozdział 7 załącznika do decyzji 2006/679/WE stanowi, że plan generalny UE będzie załączony do TSI na podstawie procedury weryfikacji i będzie określany jako europejski plan wdrożenia.

(6) Dyrektywa 2008/57/WE wskazuje, że TSI może ustanawiać ramy niezbędne do podjęcia decyzji, czy istniejący podsystem wymaga ponownego zatwierdzenia, oraz określać odpowiednie terminy.

(7) Strategia wdrażania TSI „Sterowanie” powinna nie tylko polegać na zgodności podsystemów z TSI w czasie ich wprowadzania do eksploatacji, aktualizacji lub odnowy, lecz także opierać się na skoordynowanym wdrażaniu wzdłuż paneuropejskich korytarzy łączących główne europejskie obszary transportu towarowego. Ponieważ interoperacyjność może zostać osiągnięta jedynie, jeżeli korytarze są w pełni wyposażone, w europejskim planie wdrożenia należy określić odpowiednie terminy odnowy lub aktualizacji podsystemów.

(8) Państwa członkowskie powinny dołożyć wszelkich starań, aby udostępnić zewnętrzne specyficzne moduły transmisyjne dla ich istniejących systemów klasy B, wymienionych w załączniku B do TSI.

(9) Zasadniczo projekty dotyczące europejskiego systemu zarządzania ruchem kolejowym (ERTMS), a w szczególności linie określone w europejskim planie wdrożenia, mogą być objęte wsparciem wspólnotowym w ramach programu TEN-T lub innych programów wspólnotowej pomocy finansowej.

(10) Odpowiednie wsparcie finansowe ma decydujące znaczenie w zapewnieniu wdrażania ERTMS zgodnie z zakresem i terminami określonymi w europejskim planie wdrożenia. Plan może być zatem dostosowany w celu uwzględnienia dostępnego finansowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 18.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 16.10.2006, s. 1.

- (11) Dostawcy wyposażenia pokładowego ERTMS potwierdzili, że będą w stanie dostarczyć wyposażenie pokładowe zgodne z nowym standardem (znanym jako wymóg podstawowy 3) najpóźniej do 2015 r., dlatego też międzynarodowe lokomotywy dostarczane przed upływem tego terminu powinny być, co do zasady, wyposażone w ERTMS.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/679/WE.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Interoperacyjności i Bezpieczeństwa Kolei ustanowionego na mocy art. 29 dyrektywy 2008/57/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2006/679/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) sekcje 7.1, 7.2 i 7.3 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszej decyzji;

- 2) w sekcji 7.4.2.3 odesłanie do sekcji 7.2.2.5 zastępuje się odesłaniem do sekcji 7.2.

Artykuł 2

Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja oceni realizację europejskiego planu wdrożenia oraz ustali na podstawie analizy postępów w jego realizacji do 2015 r., dostępność wyposażenia zgodnego z nowym standardem (wymóg podstawowy 3) oraz źródeł i poziomu finansowania dostępnego na wsparcie wdrażania ERTMS, czy poprawki do niniejszej decyzji są konieczne, w szczególności w odniesieniu do linii, które mają być wyposażone do 2020 r. Państwa członkowskie będą zaangażowane w tę analizę.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 września 2009 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Antonio TAJANI

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Sekcje 7.1, 7.2 i 7.3 załącznika do decyzji 2006/679/WE otrzymują brzmienie:

„7. WDRAŻANIE TSI »STEROWANIE«

W niniejszym rozdziale przedstawiono strategię wdrożenia (europejski plan wdrożenia ERTMS) tej TSI i określono etapy, jakie mają być zakończone celem dokonania stopniowego przejścia od sytuacji obecnej do stanu ostatecznego, w którym zgodność z TSI będzie normą.

Europejski plan wdrożenia ERTMS nie dotyczy linii znajdujących się na terytorium państwa członkowskiego, którego sieć kolejowa jest oddzielona lub odizolowana przez morze od sieci kolejowej na pozostałym obszarze Wspólnoty lub oddzielona od niej z uwagi na szczególne uwarunkowania geograficzne. Strategia nie dotyczy lokomotyw, które poruszają się wyłącznie po takich liniach.

7.1. **ERTMS – wdrożenie przytorowe**

Celem europejskiego planu wdrożenia ERTMS jest stopniowe zapewnienie dostępu do zwiększonej liczby linii, portów, terminali i stacji rozrządowych dla lokomotyw, wagonów i innych pojazdów kolejowych wyposażonych w ERTMS bez konieczności dodatkowego wyposażenia.

W tym celu plan wdrożenia nie wymaga usunięcia istniejących systemów klasy B na liniach objętych planem. W terminie określonym w planie wdrożenia wyposażenie w system klasy B nie jest jednak warunkiem dostępu do torów kolejowych linii objętych planem wdrożenia dla lokomotyw, wagonów i innych pojazdów kolejowych wyposażonych w ERTMS.

Jeżeli przestrzeń terminalowa, na przykład porty lub konkretne linie w porcie, nie jest wyposażona w system klasy B, wymogi dotyczące »połączenia« takich przestrzeni terminalowych niekoniecznie muszą się wiązać z potrzebą wyposażenia takiego terminalu lub linii w ERTMS, pod warunkiem że wyposażenie w system klasy B nie jest warunkiem dostępu do torów kolejowych.

W przypadku linii co najmniej dwutorowych linię uważa się za wyposażoną po wyposażeniu obydwu torów. Jeżeli w odcinku korytarza znajduje się więcej niż jedna linia, co najmniej jedna linia musi być wyposażona na tym odcinku, a cały korytarz uznaje się za wyposażony po wyposażeniu co najmniej jednej linii na całej długości korytarza.

7.1.1. **Korytarze**

Sześć korytarzy opisanych w dodatku I zostanie wyposażonych w ERTMS zgodnie z harmonogramem zawartym w tym załączniku (*).

7.1.2. **Połączenia z głównymi europejskimi portami, stacjami rozrządowym, terminalami towarowymi i obszarami transportu towarowego**

Porty, stacje rozrządowe, terminale towarowe i obszary transportu towarowego wymienione w dodatku II zostaną połączone z przynajmniej jednym z sześciu korytarzy określonych w dodatku I w terminie i zgodnie z warunkami określonymi w dodatku II.

7.1.3. **Projekty finansowane przez UE**

Nie naruszając przepisów sekcji 7.1.1 i 7.1.2, instalowanie ERTMS/ETCS jest obowiązkowe w przypadku:

- nowych instalacji części kontroli pociągu zespołu BKJP (Bezpiecznej Kontroli Jazdy Pociągu), lub
- modernizacji już eksploatowanej części kontroli pociągu zespołu BKJP zmieniającej funkcje lub sposób funkcjonowania podsystemu,

w projektach infrastruktury kolejowej otrzymujących wsparcie finansowe w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i/lub Funduszu Spójności (rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (**)), i/lub środków TEN-T (decyzja nr 1692/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (***)).

W przypadku odnawiania sygnalizacji na krótkich (mniej niż 150 km) i nieciągłych odcinkach linii, Komisja może jednak wyrazić zgodę na odstępianie od tego przepisu, pod warunkiem że ERTMS zostanie zainstalowany przed upływem wcześniejszego z dwóch poniższych terminów:

- 5 lat od zakończenia projektu,
- czas, do którego nastąpi połączenie tego odcinka linii z inną linią wyposażoną w ERTMS.

W niniejszej sekcji wcześniejszy z tych dwóch terminów nazywany jest »późniejszym terminem wyposażenia«.

Zainteresowane państwo członkowskie przekazuje Komisji dokumentację. Dokumentacja zawiera analizę ekonomiczną pokazującą, że wprowadzenie ERTMS do eksploatacji w późniejszym terminie wyposażenia, a nie w czasie trwania projektu finansowanego przez UE wiąże się ze znaczną korzyścią ekonomiczną lub techniczną.

Państwo członkowskie może zaproponować taką klauzulę, tylko jeżeli oferta dotycząca odnowienia lub modernizacji systemu kontroli pociągu obejmuje wyposażenie linii w ERTMS w czasie trwania projektu albo w późniejszym terminie wyposażenia.

Komisja poddaje analizie dostarczoną dokumentację i środki proponowane przez państwo członkowskie oraz informuje komitet, o którym mowa w art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE (****), o wynikach tej analizy. Jeżeli odstępstwo zostanie przyznane, państwo członkowskie zapewnia zainstalowanie ERTMS przed upływem *późniejszego terminu wyposażenia*.

7.1.4. Warunki, w których wymagane są funkcje opcjonalne

Zgodnie z charakterystyką przytorowego zespołu BKJP oraz jego interfejsów do innych podsystemów, niektóre funkcje układu przytorowego, które nie są sklasyfikowane jako obowiązkowe, mogą być wymagane do wdrożenia w określonych zastosowaniach celem spełnienia przez nie wymagań zasadniczych.

Przytorowe wdrożenie krajowych lub opcjonalnych funkcji nie może uniemożliwiać wjazdu na taką infrastrukturę pociągu, który spełnia jedynie wymagania zasadnicze systemu pokładowego klasy A, z wyjątkiem wymagań dla następujących opcjonalnych funkcji pokładowych:

- zastosowanie poziomu 3 przytorowego ETCS wymaga pokładowego nadzoru ciągłości składu pociągu,
- zastosowanie poziomu 1 przytorowego ETCS z uaktualnianiem wymaga odpowiednich pokładowych funkcji uaktualniania, jeżeli maksymalna prędkość dojazdu jest ustawiona na zero ze względów bezpieczeństwa (np. ochrona punktów niebezpiecznych),
- jeżeli ETCS wymaga radiowej transmisji danych, usługi transmisji danych GSM-R muszą spełniać wymogi transmisji danych ETCS,
- układ pokładowy, który zawiera KER STM, może wymagać wdrożenia interfejsu K.

7.1.5. Istniejące systemy

Państwa członkowskie zapewniają funkcjonalność istniejących systemów, o których mowa w załączniku B do TSI, oraz ich interfejsów zgodnie z obecnymi specyfikacjami, z wyłączeniem tych zmian, które mogą być uznane za konieczne w celu naprawy usterek związanych z bezpieczeństwem tych systemów. Państwa członkowskie udostępniają niezbędne informacje dotyczące istniejących u nich systemów, które są wymagane na potrzeby rozwoju i certyfikacji bezpieczeństwa aparatury umożliwiającej interoperacyjność urządzeń klasy A z istniejącymi urządzeniami klasy B.

7.1.6. Zawiadomienie

W odniesieniu do każdego odcinka korytarza opisanego w dodatku I państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o szczegółowym harmonogramie wyposażenia odcinka korytarza w ERTMS lub potwierdzają, że odcinek korytarza jest już wyposażony. Informacja ta przekazywana jest Komisji najpóźniej trzy lata przed upływem ostatecznego terminu wyposażenia korytarza określonego w dodatku I.

W odniesieniu do każdego portu, stacji rozrządowej, terminalu towarowego lub obszaru transportu towarowego wymienionych w dodatku II państwa członkowskie zawiadamiają o określonych liniach, które mają być wykorzystane w celu zapewnienia ich połączenia z jednym z korytarzy wymienionych w dodatku I. Informacja ta przekazywana jest Komisji najpóźniej trzy lata przed terminem określonym w dodatku II ze wskazaniem ostatecznego terminu wyposażenia danego portu, stacji rozrządu, terminalu towarowego lub obszaru transportu towarowego. W razie konieczności Komisja Europejska może zażądać dostosowań, szczególnie w celu zapewnienia spójności między nowo budowanymi liniami na granicach. Państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o szczegółowym harmonogramie wyposażenia tych konkretnych linii w ERTMS albo potwierdzają, że linie te są już w niego wyposażone. Informacja ta przekazywana jest Komisji najpóźniej trzy lata przed upływem terminu określonego w dodatku II ze wskazaniem ostatecznego terminu wyposażenia danego portu, stacji rozrządowej, terminalu towarowego lub obszaru transportu towarowego.

Szczegółowe harmonogramy wskazują w szczególności termin zakończenia przetargu na wyposażenie linii, procedury zastosowane w celu zapewnienia interoperacyjności z krajami sąsiadującymi z korytarzem oraz główne etapy projektu. Co dwanaście miesięcy państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o postępach we wdrażaniu na tych liniach, wysyłając zaktualizowany harmonogram.

7.1.7. Opóźnienia

Jeżeli państwo członkowskie ma wystarczające podstawy, aby spodziewać się opóźnień w dotrzymaniu terminów określonych w niniejszej decyzji, niezwłocznie informuje o tym Komisję. Przekazuje ono Komisji dokumentację zawierającą techniczny opis projektu i zaktualizowany harmonogram. Dokumentacja zawiera też wyjaśnienie przyczyn opóźnienia i wskazuje środki naprawcze wprowadzone przez państwo członkowskie.

Zgoda na dodatkowe opóźnienie, nie dłuższe niż trzy lata, może zostać udzielona państwu członkowskiemu, jeżeli opóźnienie to jest spowodowane okolicznościami wykraczającymi poza granice racjonalnej kontroli ze strony państwa członkowskiego, takimi jak uchybienie ze strony dostawców lub problemy dotyczące procesu homologacji i zatwierdzenia w związku z brakiem odpowiednich pojazdów testowych. Państwo członkowskie może zaproponować taką klauzulę, tylko jeżeli spełnione są następujące warunki:

- zawiadomienia, o których mowa w sekcji 7.1.6 zostały odebrane w terminie i były wyczerpujące,
- dokumentacja, o której mowa w sekcji 7.1.7 akapit pierwszy, zawiera wyraźne dowody, że przyczyna opóźnienia znajdowała się poza kontrolą państwa członkowskiego,
- właściwy organ jest odpowiedzialny za koordynację dostawców systemów pokładowych i przytorowych oraz integrację i testowanie produktów,
- istniejące laboratoria są właściwie wykorzystywane,
- dostarczono dowody, że wdrożono odpowiednie środki w celu minimalizacji dodatkowego opóźnienia.

Komisja poddaje analizie dostarczoną dokumentację i środki proponowane przez państwo członkowskie oraz informuje komitet, o którym mowa w art. 29 dyrektywy 2008/57/WE, o wynikach tej analizy.

7.2. ETCS – Wdrożenie pokładowe

Nowe lokomotywy, nowe wagony i inne nowe samobieżne pojazdy kolejowe posiadające kabinę kierowcy, zamówione po dniu 1 stycznia 2012 r. lub wprowadzone do eksploatacji po dniu 1 stycznia 2015 r., są wyposażone w ERTMS.

Wymóg ten nie ma zastosowania do nowych lokomotyw manewrowych i innych nowych lokomotyw, nowych wagonów i innych nowych pojazdów kolejowych posiadających kabinę kierowcy, jeżeli są one zaprojektowane z przeznaczeniem wyłącznie do użytku krajowego lub regionalnego z przekroczeniem granicy. Państwa członkowskie mogą jednak wprowadzić dodatkowe wymogi na poziomie krajowym, w szczególności w celu:

- ograniczenia dostępu do linii wyposażonych w ERTMS wyłącznie lokomotywowi wyposażonym w ERTMS, tak aby systemy krajowe mogły zostać wycofane z użytku,
- wprowadzenia wymogu, aby nowe lokomotywy manewrowe lub inne nowe pojazdy kolejowe posiadające kabinę kierowcy, nawet jeżeli są zaprojektowane z przeznaczeniem wyłącznie do użytku krajowego lub regionalnego z przekroczeniem granicy, były wyposażone w ERTMS.

7.3. Szczególne przepisy wykonawcze dla GSM-R (Kolejowej Sieci GSM)

Przepisy te obowiązują łącznie z przepisami określonymi w sekcjach 7.1 i 7.2.

7.3.1. Instalacje torowe

Instalowanie GSM-R jest obowiązkowe w odniesieniu do:

- nowych instalacji radiowych należących do zespołu BKJP,
- modernizacji już eksploatowanej części radiowej zespołu BKJP zmieniającej funkcje lub osiągi podsystemu.

7.3.2. Instalacje pokładowe

Instalowanie GSM-R w taborach kolejowych przeznaczonych dla linii wyposażonych w interfejs klasy A przynajmniej na jednym odcinku (nawet jeżeli jest on nałożony na interfejs systemu klasy B) jest obowiązkowe w odniesieniu do:

- nowych instalacji radiowych należących do zespołu BKJP,
- modernizacji już eksploatowanej części radiowej zespołu BKJP zmieniającej funkcje lub osiągi podsystemu.

7.3.3. Istniejące systemy

Państwa członkowskie zapewniają funkcjonalność istniejących systemów, o których mowa w załączniku B do TSI, oraz ich interfejsów zgodnie z obecnymi specyfikacjami, z wyłączeniem tych zmian, które mogą być uznane za konieczne w celu naprawy usterek związanych z bezpieczeństwem tych systemów. Państwa członkowskie udostępniają niezbędne informacje na temat istniejących u nich systemów, które są wymagane na potrzeby rozwoju i certyfikacji bezpieczeństwa aparatury umożliwiającej interoperacyjność urządzeń klasy A z istniejącymi urządzeniami klasy B.

(*) Załącznik I podaje ostateczny termin wyposażenia w celu stopniowego stworzenia spójnej sieci ERTMS. W wielu przypadkach istnieją dobrowolne porozumienia dotyczące wcześniejszego wyposażenia.

(**) Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

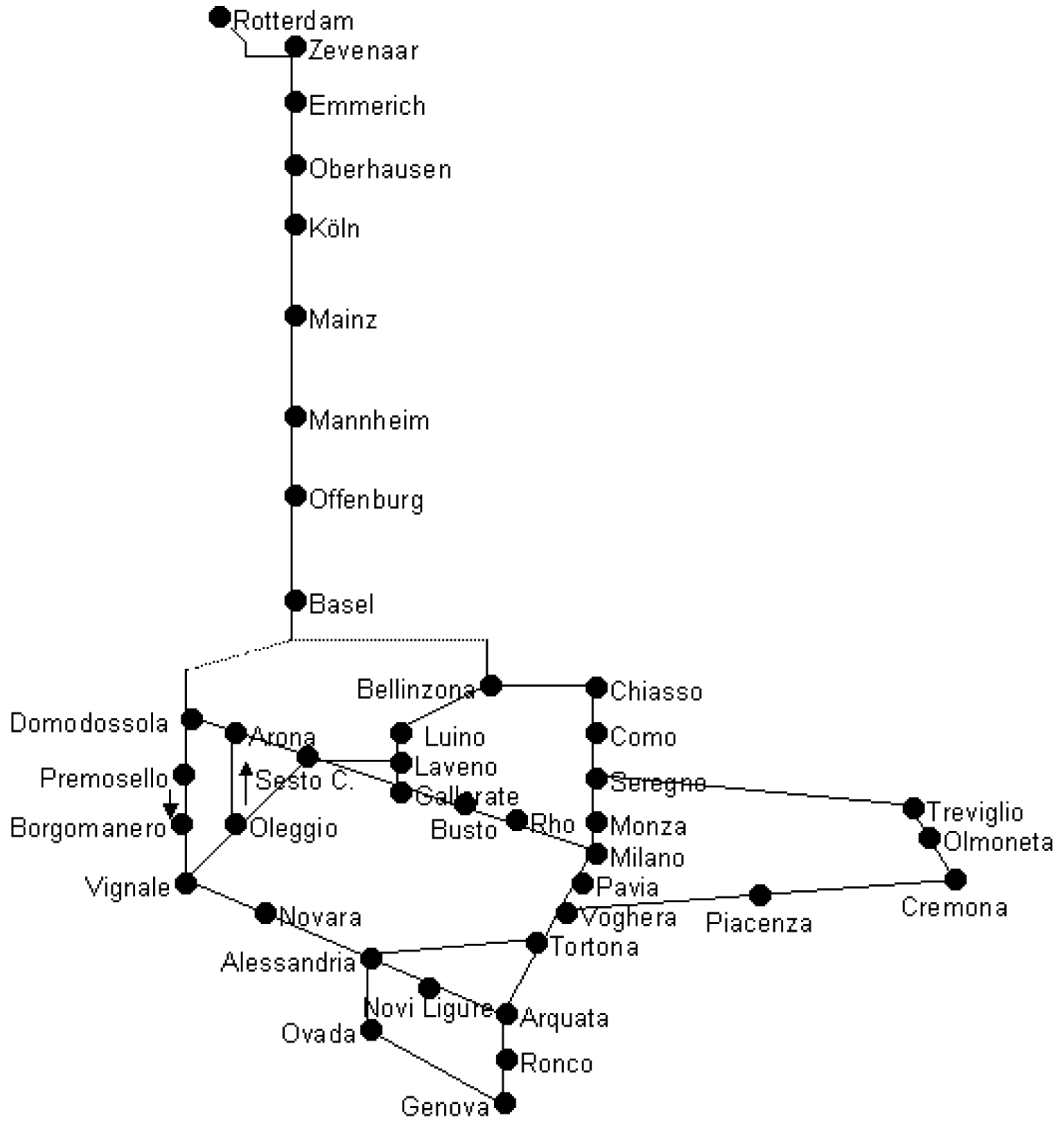
(***) Dz.U. L 228 z 9.9.1996, s. 1.

(****) Dz.U. L 191 z 18.7.2008, s. 1.

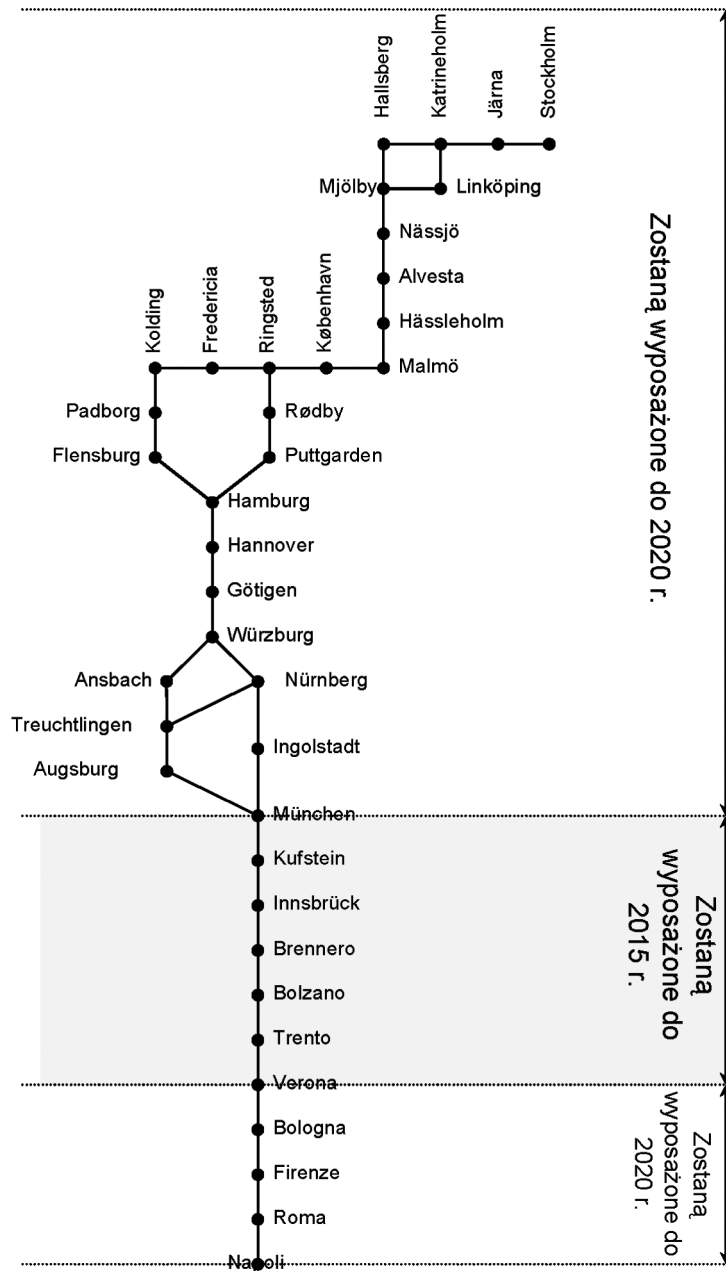
Dodatek I

Określone trasy stanowiące korytarze

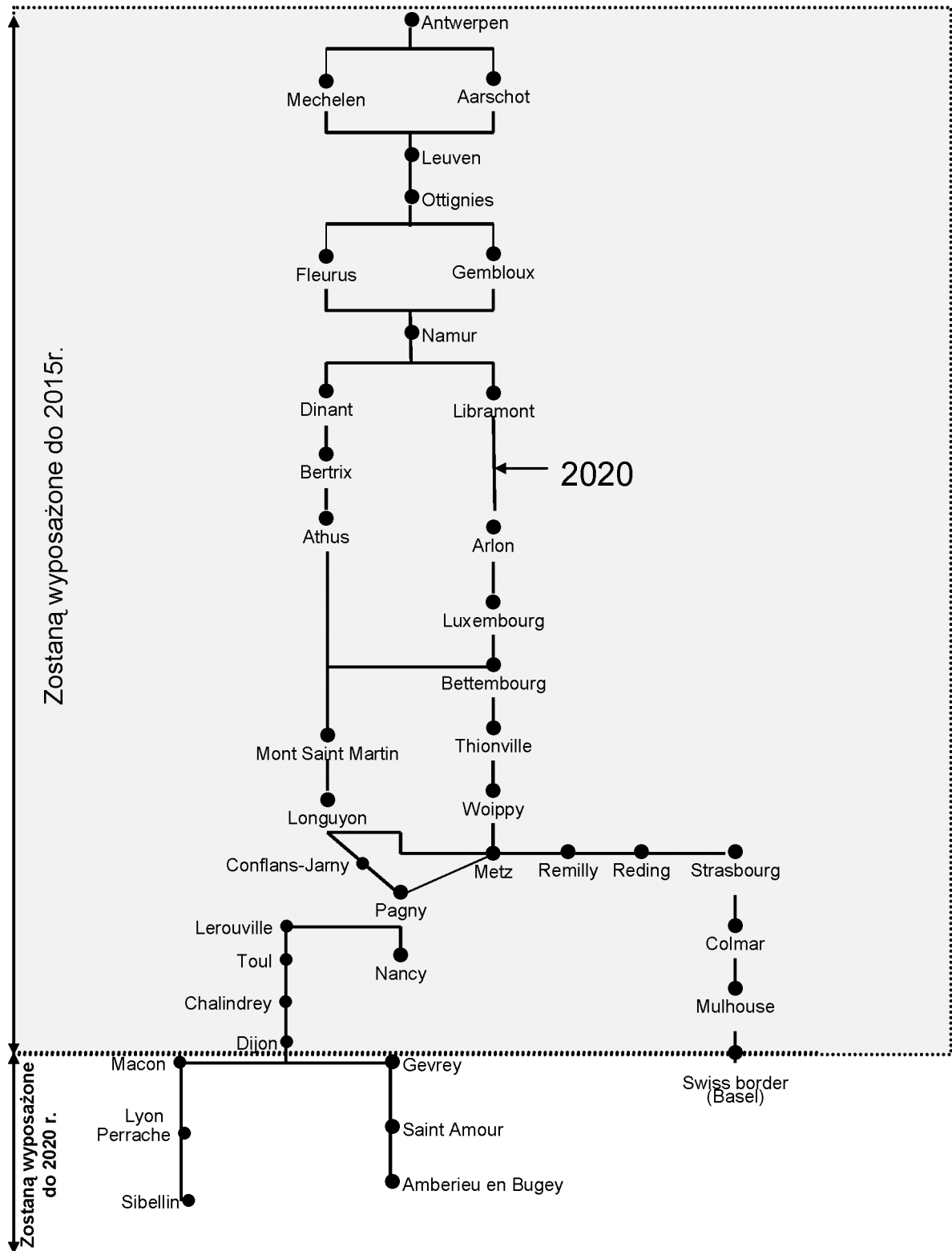
Korytarz A – zostanie wyposażony do 2015 r.

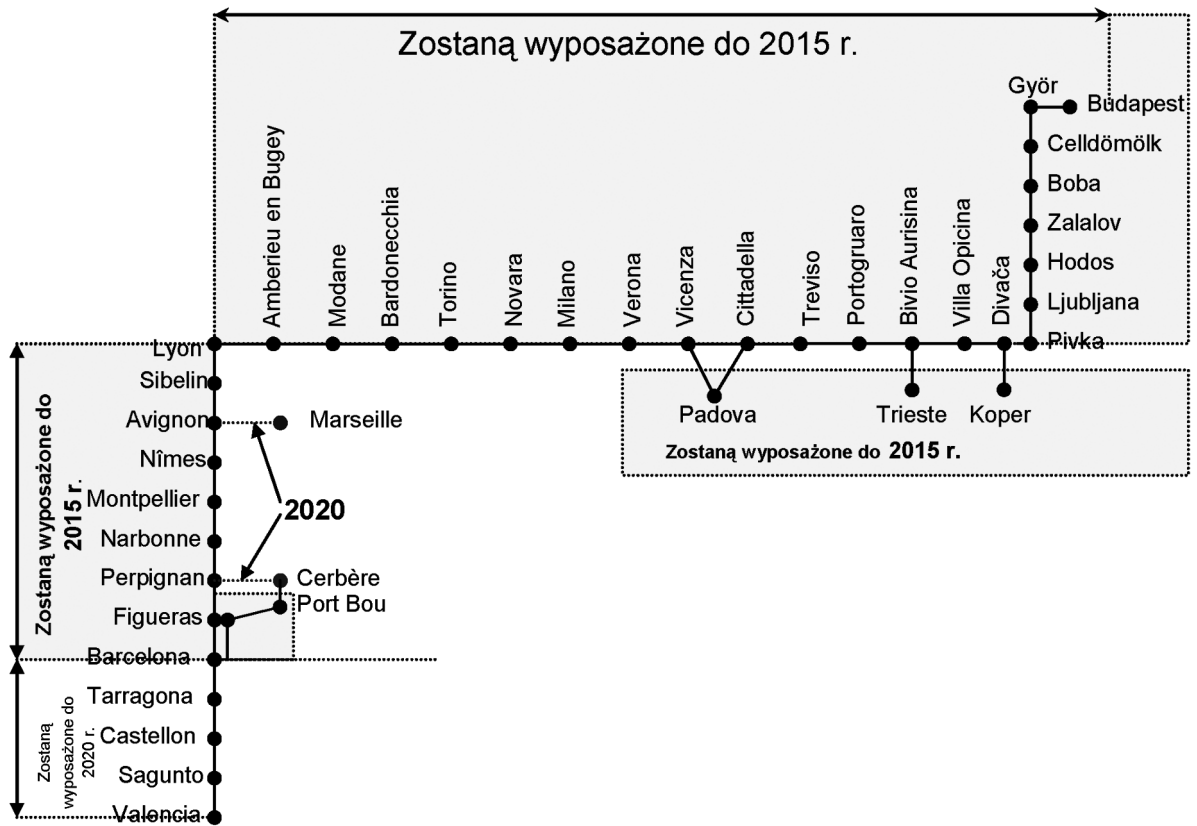
Korytarz B (1)

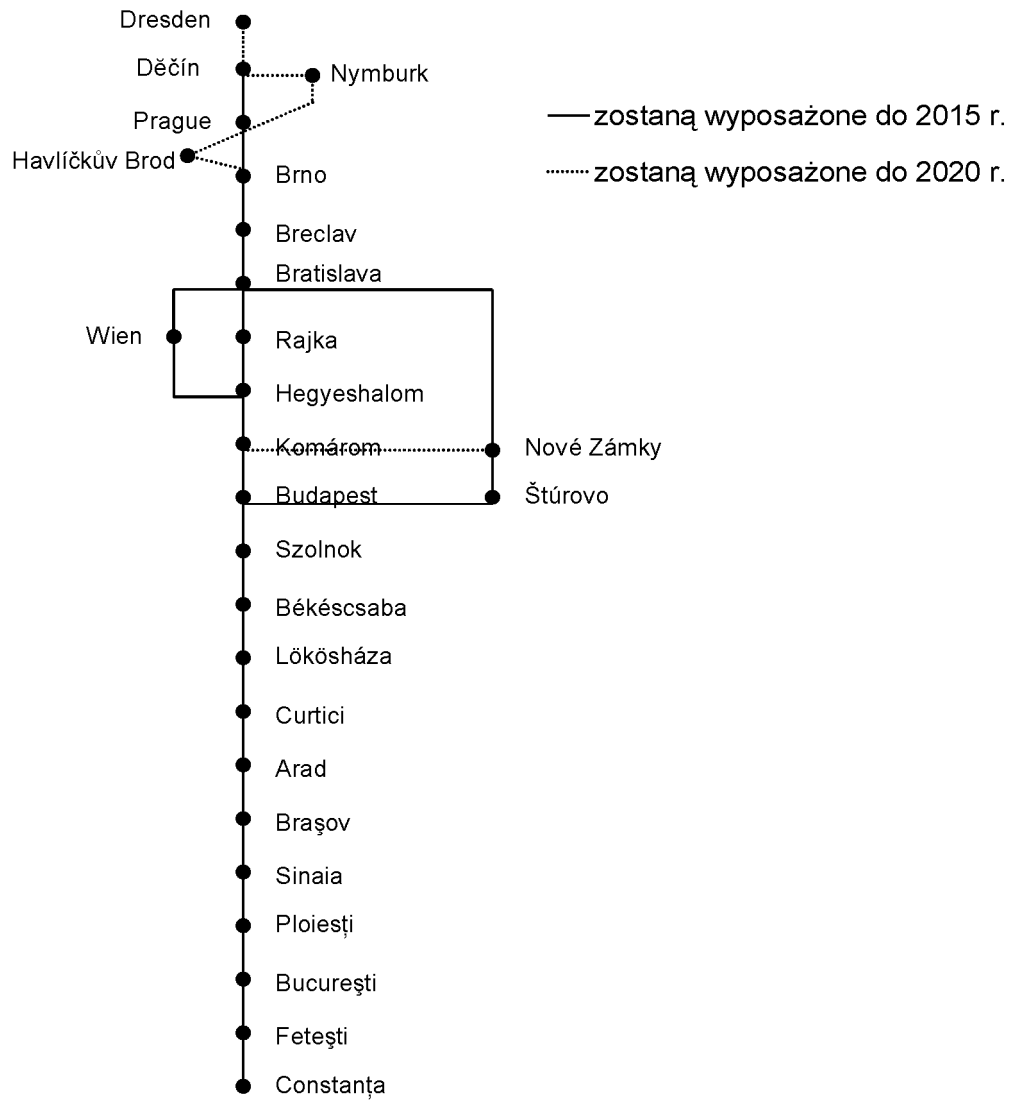
Korytarz C (2)

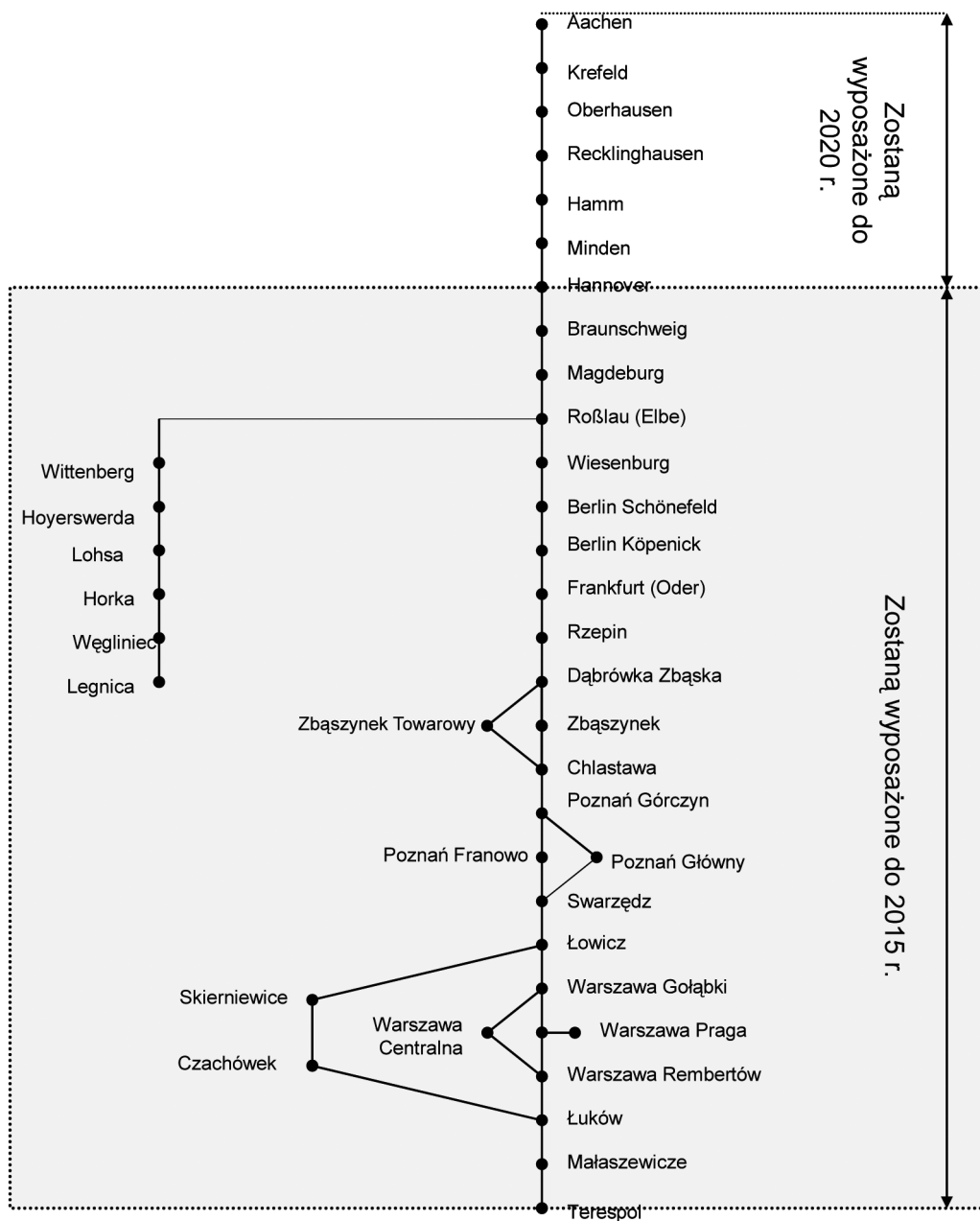
Korytarz D ⁽³⁾

Korytarz E

Korytarz F

- (¹) Nie naruszając przepisów mających zastosowanie do transeuropejskiej sieci kolei dużych prędkości, połączenia mogą być zapewnione za pomocą odcinków linii dużych prędkości. Wyznaczone trasy przeznaczone są na linie towarowe. Przynajmniej jedno połączenie wyposażone w ERTMS zostanie zapewnione do 2020 r. między Danią i Niemcami (Flensburg – Hamburg lub Rødby – Puttgarden). Tunel pod przełęczą Brenner zostanie wyposażony w ERTMS po zakończeniu robót infrastrukturalnych (docelowy termin 2020 r.).
- (²) Połączenie między Nancy a Reding zostanie ustanowione do 2020 r.
- (³) Dwa dodatkowe rozgałęzienia zostaną wyposażone do 2020 r.: Montmélan – Grenoble – Valence oraz Lyon – Valence – Arles – Miramas (wzdłuż lewego brzegu Rodanu).

Dodatek II

Połączenia z głównymi europejskimi portami, stacjami rozrządowymi, terminalami towarowymi i obszarami transportu towarowego ⁽¹⁾

Kraj	Obszar transportu towarowego	Data	Uwagi
Belgia	Antwerpia	31.12.2015	Połączenie do Rotterdamu zostanie zapewnione do 2020 r.
	Gandawa	31.12.2020	
	Zeebrugge	31.12.2020	
Bułgaria	Burgas	31.12.2020	Połączenie z korytarzem E zakłada wyposażenie odcinków Bourgas – Sofia, Sofia – Vidin – Calafat oraz Calafat – Curtici w Rumunii (sieć drogowa PP22).
Republika Czeska	Praga	31.12.2015	
	Lovosice	31.12.2020	
Dania	Taulov	31.12.2020	Połączenie tego terminalu zakłada, że linia Flensburg – Padborg zostanie wybrana jako połączenie wyposażone w ERTMS – zob. przypis 1 dodatku I do załącznika.
Niemcy	Drezno ⁽¹⁾	31.12.2020	Do roku 2020 zostanie zapewnione również bezpośrednie połączenie korytarzy E i F (z Drezna do Hanoweru).
	Lubeka	31.12.2020	
	Duisburg	31.12.2015	
	Hamburg ⁽²⁾	31.12.2020	
	Kolonia	31.12.2015	
	Monachium	31.12.2015	
	Hanower	31.12.2015	
	Rostok	31.12.2015	
	Ludwigshafen/ Mannheim	31.12.2015	
Norymberga	31.12.2020		
Grecja	Pireus	31.12.2020	Połączenie z korytarzem E zakłada wyposażenie odcinka Kulata – Sofia w Bułgarii.
Hiszpania	Algeciras	31.12.2020	
	Madryt	31.12.2020	
	Pampeluna	31.12.2020	Wymagane są trzy połączenia. Połączenie z Paryża przez Hendaye, połączenie z Pampeluny do Madrytu oraz połączenie Pampeluny z korytarzem D przez Saragossę.
	Saragossa	31.12.2020	
	Tarragona	31.12.2020	
	Barcelona	31.12.2015	
	Walencja	31.12.2020	

Kraj	Obszar transportu towarowego	Data	Uwagi
Francja	Marsylia	31.12.2020	
	Perpignan	31.12.2015	
	Avignon	31.12.2015	
	Lyon	31.12.2015	
	Le Havre	31.12.2020	
	Lille	31.12.2020	
	Dunkierka	31.12.2020	
	Paryż	31.12.2020	Do 2020 r. zapewnione będą poniższe połączenia: (i) Hendaye; (ii) tunel pod Kanałem La Manche; (iii) Dijon; (iv) Metz przez Epernay i Châlons-en-Champagne.
Włochy	La Spezia	31.12.2020	
	Genua	31.12.2015	
	Gioia Tauro	31.12.2020	
	Werona	31.12.2015	
	Mediolan	31.12.2015	
	Taranto	31.12.2020	
	Bari	31.12.2020	
	Padwa	31.12.2015	
	Triest	31.12.2015	
	Novara	31.12.2015	
	Bolonia	31.12.2020	
	Rzym	31.12.2020	
Luksemburg	Bettembourg	31.12.2015	
Węgry	Budapeszt	31.12.2015	
Niderlandy	Amsterdam	31.12.2020	
	Rotterdam	31.12.2015	Połączenie do Antwerpii zostanie zapewnione do 2020 r.
Austria	Graz	31.12.2020	
	Wiedeń	31.12.2020	
Polska	Gdynia	31.12.2015	
	Katowice	31.12.2020	
	Wrocław	31.12.2015	Do 2020 r. linia Wrocław – Legnica zostanie wyposażona w celu zapewnienia bezpośredniego połączenia z niemiecką granicą (Zgorzelec).
	Gliwice	31.12.2015	
	Poznań	31.12.2015	
	Warszawa	31.12.2015	
Portugalia	Sines	31.12.2020	
	Lizbona	31.12.2020	
Rumunia	Constanța	31.12.2015	

Kraj	Obszar transportu towarowego	Data	Uwagi
Słowenia	Koper	31.12.2015	
	Ljubljana	31.12.2015	
Republika Słowacka	Bratysława	31.12.2015	
Zjednoczone Królestwo	Bristol	Terminal ten zostanie połączony wraz z przedłużeniem korytarza C do tunelu pod Kanałem La Manche.	

(¹) Niemcy dołożą wszelkich starań, aby wyposażyć odcinek korytarza E z Drezna do granicy z Czechami we wcześniejszym terminie.

(²) Niemcy zapewnią wyposażenie połączenia kolejowego do Hamburga, aczkolwiek teren portu może zostać tylko częściowo wyposażony do 2020 r.

(¹) Wykaz węzłów objętych niniejszym dodatkiem może być zmieniony, o ile zmiany nie zmniejszą ruchu towarowego lub nie będą miały znaczącego wpływu na projekty realizowane w innych państwach członkowskich."

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>